

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1565, 29 Μάρτη 2023 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

Το αντισυστημικό ρεύμα έχει
τη δική του πολιτική δύναμη

ΑΝΤ.ΑΡ.Σ.Υ.Α

ΑΝΤικαπιταλιστική ΑΡΙστερή ΣΥνεργασία για την Ανατροπή

Κεντρική εκδήλωση
Δευτέρα 3 Απρίλη, 7μμ
Κινηματογράφος ΤΡΙΑΝΟΝ

Γυρίστε στις σελίδες 3, 6, 7

Πανεργατική Απεργία 16 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΑΤΡΟ
ΑΡΓΥΡΗ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ**

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΔΙΚΑΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΔΕΙΞΕΙΣ

ΑΜΕΣΗ
ΕΠΑΝΟΠΟΘΕΤΗΣΗ
ΤΗΣ ΣΥΝΔΕΣΑΦΟΥ
ΣΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ

ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ
ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΩΝ
http://syntonistikosynergasia.blogspot.gr • 6945 677008

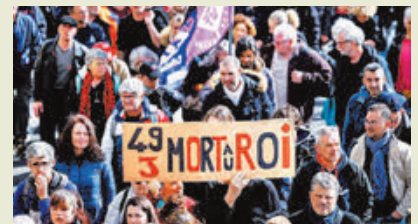
Κάτω τα χέρια
απ' τα Νοσοκομεία
Κάτω τα χέρια
απ' τα Σωματεία

σελ. 8, 9

Η πάλη για
απελευθέρωση

σελ. 10, 11

Ανταπόκριση
από τη Γαλλία

σελ. 2

Η κρίση
των τραπεζών

σελ. 4, 5

Ο Μητσοτάκης
φέρνει τη Μερόνι
ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΟ
ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ!

σελ. 18

Εκατομμύρια απεργοί κατέβηκαν στους δρόμους της Γαλλίας, στη νέα μέρα γενικής απεργίας που κήρυξαν όλα τα συνδικάτα την Τρίτη 28 Μάρτη ενάντια στην αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στα 64 και στο κοινοβουλευτικό πραξικόπημα της κυβέρνησης Μακρόν -που παράκαμψε την περασμένη εβδομάδα την ψηφοφορία στο κοινοβούλιο, κάνοντας χρήση του διαβόητου άρθρου 49.3. Η συγκλονιστική απεργία της Πέμπτης 23 Μάρτη -η ένατη κατά σειρά μέρα δράσης των συνδικάτων- ήταν μια μεγαλειώδης απάντηση στην κυβέρνηση Μακρόν που έλπιζε ότι η επικύρωση του νόμου θα έσπερνε απογοήτευση και θα οδηγούσε σε αποκλιμάκωση. Ούτε η αστυνομική βία ούτε οι εκατοντάδες συλλήψεις και οι απαγορεύσεις συγκεντρώσεων κατάφεραν να κρατήσουν τους διαδηλωτές μακριά από τους δρόμους. Οι απεργίες διαρκείας συνεχίζονται σε μια σειρά από κρίσιμους τομείς. Μαζική ήταν η συμμετοχή και στα συλλαλητήρια που οργανώθηκαν το Σάββατο 25/3 σε όλη τη χώρα στο πλαίσιο της Διεθνούς Μέρας Δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Ο Ντενί Γκοντάρ και ο Ζαντ Μπουαρούν από το περιοδικό *Autonomie de Classe* μίλησαν στο *Socialist Worker* και στην *Εργατική Αλληλεγγυή* αντίστοιχα για τη δυναμική και τη ριζοσπαστικοποίηση του κινήματος, την κρίση της άρχουσας τάξης, την στάση των συνδικαλιστικών ηγεσιών και τα επόμενα βήματα.

Τα αφεντικά ή οι εργάτες;

Οκτακόσιες χιλιάδες διαδηλωτές συμμετείχαν στο συλλαλητήριο της 23/3 στο Παρίσι με μαζική συμμετοχή της εργατικής και φοιτητικής νεολαίας. Από νωρίς το πρωί απεργοί και συμπαραστάτες συμμετείχαν σε απεργιακές φρουρές έξω από χώρους εργασίας και σε αποκλεισμούς δρόμων και σιδηροδρομικών γραμμών, συμμετέχοντας στην επιχείρηση «νεκρή πόλη». 250.000 διαδήλωσαν στη Μασσαλία, 110.000 στο Μπορντό, 55.000 στη Λυών, 50.000 στο Κλερμόν-Φερράν, 24.000 στην Ταρμπ, 24.000 στη Μπαγιόν, 30.000 στην Τουλόν, 30.000 στην Αβινιόν, 40.000 στη Νίκαια. Όλα αυτά αποτελούν ρεκόρ συμμετοχής.

Όταν ο πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν διέταξε τη χρήση του άρθρου

ΓΑΛΛΙΑ Ασταμάτητος εργατικός ξεσηκωμός

49.3 του Συντάγματος για να περάσει την αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης παρακάμπτοντας την ψηφοφορία στο κοινοβούλιο την περασμένη εβδομάδα, ανέβασε σε υψηλότερο επίπεδο την αντίσταση δίνοντάς της επιπλέον έναν πιο επιθετικό χαρακτήρα.

Οι επ' αόριστον απεργίες συνεχίστηκαν την περασμένη εβδομάδα σε τέσσερα από τα επτά μεγάλα διυλιστήρια και από τους εργαζόμενους στην καθαριότητα στο Παρίσι και άλλες πόλεις. Μεγάλοι σωροί σκουπιδιών έχουν πνίξει τμήματα της πρωτεύουσας. Στο διυλιστήριο του Fos-Sur-Mer στη νότια Γαλλία οι εργαζόμενοι συγκρούστηκαν στις 22/5 με τα CRS, τα γαλλικά MAT. «Ήταν υπέροχο. Ζητήσαμε από τον κόσμο να έρθει στην απεργιακή φρουρά και ήρθαν αρκετές εκατοντάδες. Αναγκάσαμε τα CRS να υποχωρήσουν γιατί ήμασταν πολύ περισσότεροι από αυτούς» λέει ο Ουγκό, συνδικαλιστής. «Τότε τα CRS αντεπιτέθηκαν με πολλά δακρυγόνα και γκλομπ. Μας έδωξαν από μια γέφυρα που είχαμε καταλάβει, αλλά η απεργία συνεχίζεται. Αισθανθήκαμε πιο σίγουροι μετά γιατί έχουμε την υποστήριξη του κόσμου». Σε άλλο διυλιστήριο στην Νορμανδία, η Total μαζί με την κυβέρνηση απειλούν τους απεργούς με πρόστιμα και φυλακίσεις. «Θα κάνουν τα πάντα για να πάρουν κηροζίνη, είτε από εμάς, είτε από άλλα διυλιστήρια. Βρίσκονται σε πλήρη πανικό. Επειδή οι απεργίες συ-

νεχίζονται, η κινητοποίηση σκληραίνει και η νεολαία μπαίνει δυναμικά στο προσκήνιο» αναφέρει ο Άλεξ Αντονιόλι, γ.γ. του συνδικάτου CGT στην Total στη Νορμανδία.

Ο κόσμος εξεγείρεται για όλα, για το δικαίωμα στη σύνταξη, για αυξήσεις στους μισθούς, για την έλλειψη δημοκρατίας στη Γαλλία. Για το 49.3, για τη βία της αστυνομίας. «Αυτό συμβαίνει εδώ και πολύ καιρό στις εργατικές κατοικίες στα φτωχά διαμερίσματα του Παρισιού, όπου οι νέοι, ιδίως οι μουσουλμάνοι και οι μετανάστες, ξυλοκοπούνται χωρίς λόγο» λέει ο Νοά από το Παρίσι. «Τώρα πολλοί περισσότεροι το συνειδητοποιούν. Ποια είναι τα δικαιώματά μας; Κάθε πέντε χρόνια έχουμε να επιλέξουμε ανάμεσα σε έναν φασίστα και έναν τύραννο του “κεντρώου χώρου”. Είναι μια απάτη».

Οι μετανάστες πρώτης, δεύτερης και τρίτης γενιάς συμμετέχουν μαζικά στις διαδηλώσεις και τις απεργίες. Το Σάββατο διαδηλώσαμε σε όλη τη χώρα ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό, ενάντια στο μεταναστευτικό νόμο που ετοιμάζει η κυβέρνηση Μακρόν και ο οποίος προκειμένου να κερδίσει τις ψήφους της άκρας δεξιάς αναμένεται χειρότερος από κάθε προηγούμενο.

Οι γυναίκες εργαζόμενες, οι φοιτήτριες και οι φεμινίστριες κατέχουν εξέχουσα θέση στις διαδηλώσεις. Οι επιθέσεις στις συντάξεις πλήττουν ιδιαίτερα σκληρά τις γυναίκες, επειδή έχουν μικρότερες συντάξεις και επειδή χρειάζονται

περισσότερο χρόνο για να φτάσουν στη σύνταξη, λόγω της φροντίδας των παιδιών. Η φετινή 8 Μάρτη ήταν μεγαλύτερη από ποτέ. Στις διαδηλώσεις μπορείτε να δείτε τις «Les Rosies» τη φεμινιστική συλλογικότητα που ξεκίνησε το 2019 ως απάντηση στις επιθέσεις Μακρόν με τη μπλε στολή και το κόκκινο μαντήλι της εργοστασιακής εργάτριας (από τη γνωστή αφίσα της περιόδου του Β'ΠΠ που έγινε σύμβολο της γυναικείας χειραφέτησης).

Δυστυχώς οι συνδικαλιστικές ηγεσίες είναι πίσω από τη διάθεση του συνδικάτων την περασμένη εβδομάδα έκανε μόνο θλιβερές εκκλήσεις για δημοψήφισμα και παρέμβαση του Συνταγματικού Συμβουλίου. Άργησαν να ανταποκριθούν στη χρήση του 49.3 και δεν υιοθετούν το αίτημα να φύγει ο Μακρόν -που είναι πλέον λαϊκό αίτημα. Την περασμένη εβδομάδα σε μια ζωντανή τηλεοπτική εκπομπή, την ώρα που ο Μακρόν έκανε επίθεση στα συνδικάτα έβγαλε το ρολόι που φορούσε στα μολωχτά. Στο διαδίκτυο εκτίμησαν ότι κοστίζει 68.000 ευρώ. Το πρωθυπουργικό γραφείο απάντησε ότι κοστίζει «μόνο» 2.300 ευρώ!

Τα ζητήματα που ανοίγει αυτός ο αγώνας είναι συνολικότερα, πού πάει αυτή η κοινωνία, ποιος αποφασίζει -οι καπιταλιστές ή εμείς, ο Μακρόν ή οι απεργοί, τα αφεντικά ή οι εργάτες και οι φοιτητές;

Ντενί Γκοντάρ

Η ιστορία δεν γράφεται στη Βουλή

Σε νέα φάση έχουν μπει οι κινητοποιήσεις στο δεύτερο μισό του Μάρτη στη Γαλλία. Εδώ και πάνω από δύο μήνες, εκατομμύρια διαδηλωτές και απεργοί κατέβαιναν στους δρόμους τις μέρες δράσης που όριζαν τα συνδικάτα ακολουθώντας τις «κρίσιμες» ημερομηνίες της ατζέντας της κυβέρνησης Μακρόν. Η αστυνομία αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι επρόκειτο για τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις εδώ και αρκετές δεκαετίες. Αλλά η πλειοψηφία των εργαζομένων φαινόταν να εμπιστεύεται τη στρατηγική των συνδικαλιστικών ηγεσιών: ότι οι κινητοποιήσεις θα χρησίμευαν για να «εκφράσουν τη δυσαρέσκεια» της πλειοψηφίας προκειμένου να οδηγήσουν την κυβέρνηση σε διαπραγματεύσεις και παραχωρήσεις. Σχετικά λίγοι κλάδοι καλούσαν σε επαναλαμβανόμενη απεργία. Τα γυμνάσια και τα πανεπιστήμια συμμετείχαν διστακτικά στο κίνημα.

Αλλά το 49.3 έβαλε φωτιά στον κόσμο. Όπως αναφέρει το κύριο άρθρο του τελευταίου τεύχους του περιοδικού *Autonomie de Classe*: «το διακύβευμα αυτής της μεταρρύθμισης για την άρχουσα τάξη είναι διπλό: οικονομικό, φυσικά, για να εξασφαλιστεί η ανταγωνιστικότητα του γαλλικού καπιταλισμού. Αλλά και πολιτικό, γιατί ο στόχος είναι επίσης το τσάκισμα του κινήματος. Ο Μακρόν έλπιζε να καταφέρει ένα δυνατό χτύπημα για να σπάσει το ηθικό στο στρατόπεδό μας και να το γυρίσει πίσω για μεγάλο διάστημα -γι' αυτό ήθελε να ταπεινώσει τους ηγέτες των συνδικάτων, αρνούμενος να τους δεχτεί. Και γι' αυτό, αφού ήταν σίγουρος ότι δεν θα είχε κοινοβουλευτική πλειοψηφία για να περάσει τον νόμο, τον πέρασε με πραξικόπημα».

Αλλά η ιστορία δεν γράφτηκε στο κοινοβούλιο. Ήταν η δύναμη της κινητοποίησης που στέρησε από τον Μακρόν την απόλυτη πλειοψηφία, καθώς η κοινοβουλευτική ομάδα της δεξιάς δεν ήθελε να συνδεθεί με μια μεταρρύθμιση παρόλο που την υποστηρίζει. Πρόκειται για κορυφαίο σύμπτωμα της βαθιάς κρίσης που διέρχεται η άρχουσα τάξη στη Γαλλία.

Η ανακοίνωση του 49.3 προκάλεσε εκατοντάδες αυθόρμητες και καθημερινές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις σε όλη τη Γαλλία, καθώς και συγκρούσεις με την αστυνομία. Η νεολαία μπήκε δυναμικά στο κίνημα με καταλήψεις εκατοντάδων λυκείων και δεκάδων πανεπιστημίων, δίνοντάς του νέα πνοή. Οι απεργίες έχουν ξαναρχίσει πιο δυνατές και έχουν σκληρύνει σε ορισμένους τομείς. Η πολιτική θερμοκρασία και η οργή έχουν φτάσει σε πολύ υψηλό επίπεδο. Μια μαζική γενική απεργία είναι δυνατή. Όχι μόνο για να ανατραπεί η μεταρρύθμιση αλλά και για να αποσυρθεί ο ίδιος ο Μακρόν.

Συνέχεια στη σελ. 4

Πανεργατική Απεργία 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο δρόμος για την ανατροπή

Μαυρίζουμε τη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ-Ανοίγουμε το δρόμο για την αντικαπιταλιστική ανατροπή-Ψηφίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Βαδίζουμε προς τις εκλογές -επίσημα πλέον στις 21 Μάη- με την εργατική τάξη και τη νεολαία ξεσηκωμένη στα κάγκελα. Περίπου 2,7 εκατομμύρια διαδήλωσαν -χώρια οι μαθητές- αυτό τον Μάρτη, ένας αριθμός μεγαλύτερος και από τα συγκλονιστικά συλλαλητήρια και τις «πλατείες» του 2011-12. Η πανεργατική απεργία-σεισμός στις 8 Μάρτη ταρακούνησε συθέμελα την κυβέρνηση των δολοφόνων και συνέδεσε την πάλη ενάντια στην καταπίεση των γυναικών με την πάλη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που δολοφονούν. Η Πανεργατική Απεργία

της 16 Μάρτη έδειξε τη διάθεση των εργαζόμενων και της νεολαίας να συνεχίσουν στο δρόμο του αγώνα μέχρι τη νίκη.

Η έκρηξη της εργατικής τάξης και της νεολαίας έχει προκαλέσει εφιάλτες στην άρχουσα τάξη και την κυβέρνησή της. Φοβούνται μια επανάληψη του 2012, όταν το κίνημα γκρέμισε την μνημονιακή κυβέρνηση του τραπεζίτη Παπαδήμου που έμοιαζε ακλόνητη στη βουλή. Φοβούνται μια επανάληψη του 2008 με χρεοκοπίες των τραπεζών όπως της Credit Suisse που έγινε σκόνη αυτές τις μέρες. Φοβούνται το «αντισυστημικό ρεύμα», όπως το ονομάζουν, που βγήκε ορμητικά στο προσκήνιο μετά το έγκλημα των ιδιωτικοποιήσεων στα Τέμπη και ανησυχούν μήπως βρει και εκλογική έκφραση.

Να κάνουμε τους φόβους τους πραγματικότητα!

Μπορούμε να κάνουμε τους φόβους τους πραγματικότητα! Το «αντισυστημικό ρεύμα» δεν είναι μια συναισθηματική έκρηξη. Γιγαντώθηκε από τους αγώνες μας, ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ. Εκφράστηκε στις απεργίες των εργαζόμενων στα νοσοκομεία, στην Cosco και την εφοδ, στην Πανεργατική στις 9 Νοέμβρη πέρσι, στο ξεσηκωμό των εργατών/τριών στην Τέχνη, στους αγώνες των φοιτητών και της νεολαίας που έφραξαν το δρόμο στην Πανεπιστημιακή Αστυνομία και τα ΜΑΤ. Σημαδεύτηκε από τους αγώνες ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης των βιαστών και των μαστροπών, από τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό των «κλειστών συνόρων» που δολοφονεί στον Έβρο και το Αιγαίο.

Έχουμε την εμπειρία του 2015 τότε που οι ελπίδες για δικαίωση των αγώνων μέσα από τον κοινοβουλευτικό δρόμο διαψεύστηκαν σκληρά. Η «προοδευτική κυβέρνηση» που υπόσχεται τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε καν για την κρατικοποίηση

των σιδηροδρόμων και το διώξιμο των λαμόγιων που τους λυμαίνονται δεν μιλάει!

Γι' αυτό δεν αναστέλλουμε τους αγώνες μας, τους κλιμακώνουμε! Για να γίνει το μαύρισμα της ΝΔ στις εκλογές βήμα στο δρόμο για να επιβάλλουμε ότι οι ζωές μας είναι πάνω από τα κέρδη, να φέρουμε το δικό μας έλεγχο στην οικονομία, την κοινωνία, την εργατική δημοκρατία. Έχουμε τη δύναμη να επιβάλλουμε όλα τα αιτήματα των αγώνων μας με τη συλλογική δύναμη της τάξης μας σε κάθε χώρο δουλειάς. Όπως οι σιδηροδρομικοί και τα συνδικάτα τους αποδείχτηκε ότι ξέρανε πολύ καλύτερα τις ανάγκες των σιδηροδρόμων από τον ανεκδιήγητο υπουργό, έτσι οι εργάτριες και οι εργάτες από τα νοσοκομεία μέχρι τα σούπερ-μάρκετ ξέρουν καλύτερα από κάθε διοικητή-διευθυντή και αφεντικό ποιες είναι οι ανάγκες της κοινωνίας και πως θα ικανοποιηθούν.

Οι αγώνες μας χρειάζονται την Αριστερά που δεν μένει στη μέση του δρόμου, την Αριστερά της ανατροπής, της σύγκρουσης με το δολοφονικό σύστημα. Την Αριστερά που δεν χαμηλώνει τον πήχη των αγώνων στο όνομα των «αρνητικών συσχετισμών» και δεν περιορίζει τον ορίζοντά της στην «ρεαλιστική ανυπακοή» στα πλαίσια της Ε.Ε. Την Αριστερά που εμπνέεται από το ξεσηκωμό της εργατικής τάξης και της νεολαίας στη Γαλλία, με τις απεργίες και τις διαδηλώσεις να θυμίζουν -και να υπόσχονται- ένα νέο Μάη του '68.

Παλεύουμε ενάντια στο χρεοκοπημένο σύστημα που γεννάει κρίση, φτώχεια, πανδημίες και πόλεμο, δυναμώνουμε την Αντικαπιταλιστική Αριστερά, στηρίζουμε-ψηφίζουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και η Εργατική Αλληλεγγυή καλούμε τις χιλιάδες αγωνιστριών/των που παλέψαμε μαζί να δώσουμε και αυτή τη μάχη μαζί!

Περισσότερα στη σελ. 6-7

Καταπίεση και Απελευθέρωση

Τη Δευτέρα 27 Μάρτη, σε δι-σέλιδο άρθρο της «Τι συμβαίνει με την Deutsche Bank;», η Εφημερίδα των Συντακτών, παρουσιάζοντας κάποια από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα στα οποία εμπλέκεται η γερμανική τράπεζα, έγραφε: «Τον Ιούλιο του 2020 αμερικανικό δικαστήριο επέβαλε πρόστιμο 150 εκατ. δολάρια στην DB για τη μακρόχρονη χρηματοδοτική διευκόλυνση που παρείχε στον Τζέφρι Επστάιν, ακόμα και μετά την ομολογία για τα σεξουαλικά εγκλήματα του εις βάρος ανηλίκων».

Μια ημέρα νωρίτερα, στο μονοήμερο εκδηλώσεων «Καταπίεση και Απελευθέρωση» που οργάνωνε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στη Νομική της Αθήνας, η **Μαρία Στύλλου** ξεκινούσε την εισήγησή της από το ίδιο ακριβώς σκάνδαλο. Η επιβεβαίωση της μαρξιστικής θεωρίας ότι ο σεξισμός βρίσκεται στην καρδιά του συστήματος του κέρδους έρχεται ξανά και ξανά.

Αυτή η ανάλυση διαπερνούσε όλο το μονοήμερο. Ο καπιταλισμός «δαμονοποιεί ως ανώμαλο» οτιδήποτε ξεφεύγει από το δίπολο άντρας-γυναίκα, όπως είπαν χαρακτηριστικά η **Αφροδίτη Φράγκου**, συγγραφέας της πρόσφατης έκδοσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Η πάλη για την ΤΡΑΝΣ απελευθέρωση» και η **Έλλη Πανταζοπούλου**, μέλος της Πρωτοβουλίας «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh», στην πρώτη συζήτηση «LGBTQ-Trans, Από το Stonewall μέχρι σήμερα» αφιερωμένη στην πάλη ενάντια στην ομοφοβία, την τρανσοφοβία και κάθε είδους επίθεση στα ΛΟ-ΑΤΚΙ+ άτομα.

Είναι ένα σύστημα που παρουσιάζει τη σεξιστική καταπίεση ως «φυσική κατάσταση που οφείλεται στην ανθρώπινη φύση και τις προαιώνιες διαφορές ανάμεσα στους άντρες και τις γυναίκες», για να κρύβει ότι έτσι εξασφαλίζει την εκμετάλλευση των εργατών και των εργατριών, όπως τόνισαν μιλώντας για τις ταξικές αιτίες της καταπίεσης η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη και η **Σταυρούλα Πανίδου**, εκπαιδευτικός, μέλη της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη, στη δεύτερη συζήτηση «Οι ρίζες του σεξισμού – Πατριαρχία ή Καπιταλισμός».

Γυρίστε στις σελίδες 10-11

Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας
• Γυναικείες ενάντια στο αίσθημα • Υγεία. Ο καπιταλισμός σκοτώνει
• Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης
• Τουρκία: Ο σεξισμός είναι ταξικό ζήτημα • Τα εγκλήματα των κλειστών συνόρων
• Γαλλία: "Αν μίας πος τη συνταξη στα 64, θα σε πάρει στον Μάη του 68"

Ξεσηκωμός στη Γαλλία

Συνέχεια από τη σελ.2

Θα αδράξουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες αυτή την ευκαιρία για να κλιμακώσουν τα αιτήματά τους; Αντιμέτωπες με το μέγεθος της κινητοποίησης και τον κίνδυνο να χάσουν τον έλεγχο, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δείχνουν μάλλον ανήσυχες αναζητώντας τρόπο να προσφέρουν στον Μακρόν διέξοδο με διαπραγμάτευση. Ο **Λωρέν Μπερζέ**, επικεφαλής της CFDT, της μεγάλης μετριοπαθούς συνμοσπονδίας, πολλαπλασιάζει τις εκκλήσεις προς τον Μακρόν να «αναστείλει προσωρινά» τη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση. Εσωτερικά, προειδοποιεί τον κόσμο του ενάντια σε κάθε ριζοσπαστικοποίηση και «την επιρροή της άκρας αριστεράς».

Ευτυχώς, στους χώρους δουλειάς συμβαίνουν πράγματα πολύ πιο ελπιδοφόρα από ό,τι στους διαδρόμους των συνμοσπονδιών. Επαναλαμβανόμενες απεργίες γίνονται σε πολλούς τομείς, όπως τα διυλιστήρια, τα λιμάνια, οι μεταφορές, η εκπαίδευση και οι σκουπιδιάρηδες. Οι απεργοί προστατεύουν τους χώρους δουλειάς τους από τους απεργοσπάστες και την αστυνομία με μαζικές περιφρουρήσεις, συχνά με την υποστήριξη φοιτητών, μαθητών λυκείων και αλληλέγγυων εργαζομένων από άλλους χώρους.

Άγριες διαδηλώσεις

Οι «άγριες» διαδηλώσεις πολλαπλασιάζονται και ο διάσπαρτος και απρόβλεπτος χαρακτήρας τους αποσυντονίζει την αστυνομία. Το Σάββατο, στο Σεν Σολίν, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκρούστηκαν επί ώρες με την αστυνομία με κόστος εκατοντάδες τραυματίες. Η κινητοποίηση ήταν ένα επεισόδιο του «πολέμου του νερού», ενάντια στην αρπαγή του νερού από την εντατική γεωργία. Η οικολογική κινητοποίηση έγινε κομμάτι της ανοιχτής σύγκρουσης με την κυβέρνηση. Την ίδια μέρα, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές διαδήλωσαν σε πολλές πόλεις ενάντια στο ρατσιστικό σχέδιο νόμου **Νταρμανέν**, που ετοιμάζει η κυβέρνηση.

Η δυνατότητα για μια γενική απεργία είναι ξεκάθαρα υπαρκτή. Αλλά δεν θα συμβεί αυτόματα, ούτε θα έρθει ως απάντηση σε ένα κάλεσμα από τις ηγεσίες. Οι γενικές συνελεύσεις, οι περιφρουρήσεις, οι συνελεύσεις γειτονιάς που πολλαπλασιάζονται και οι διαδηλώσεις είναι χώροι για πολιτική ζύμωση για το πώς πρέπει να προχωρήσουμε για να κερδίσουμε. Φέρνουν κοντά εργαζόμενους από κινητοποιή

ημένους και μη κινητοποιημένους τομείς, συνδικαλισμένους και μη, μπορούν να χρησιμεύσουν για να οργανώσουν αυτή τη μετάδοση αλληλεγγύης και αυτοπεποίθησης από τον ένα χώρο εργασίας στον άλλο.

Η απεργία στους κομβικούς κλάδους, όπως η απεργία διαρκείας στα διυλιστήρια είναι σημαντική. Αλλά δεν πρέπει η υπεράσπιση ενός «στρατηγικού» τομέα να γίνει το άλφα και το ωμέγα της κινητοποίησης. Το ζήτημα είναι να στηριχτούμε στους τομείς που είναι ήδη σε κινητοποίηση για να απλώσουμε τις απεργίες παντού. Η αλληλεγγύη των φοιτητών, των δασκάλων κ.λπ. με τους σκουπιδιάρηδες και τους εργαζόμενους στα διυλιστήρια στις απεργιακές τους περιφρουρήσεις είναι αξιοθαύμαστη και βοηθάει σε αυτήν την κατεύθυνση.

Η απεργία δεν είναι μόνο ένα μέσο για να χτυπήσουμε τα αφεντικά στο πορτοφόλι. Είναι πάνω απ' όλα ένα σχολείο αγώνα και μια στιγμή που αποκαλύπτει στους εργαζόμενους τις δικές τους δυνατότητες, τις δυνατότητες ανάκτησης του ελέγχου του χώρου εργασίας τους και όχι μόνο. Στην παρούσα κατάσταση, υπάρχουν άπειρες δυνατότητες να απλωθεί η απεργία και να γενικευτεί.

Η αντιρατσιστική κινητοποίηση της 25ης Μάρτη ενάντια στο σχέδιο νόμου του Νταρμανέν ήταν σημαντική και πάνω στο ζήτημα της φασιστικής απειλής. Πολλοί πιστεύουν ότι μια νίκη για τις συντάξεις θα απωθούσε αυτόματα το Εθνικό Μέτωπο και τον φασιστικό κίνδυνο. Εμείς πιστεύουμε, αντίθετα, ότι ο αντιρατσιστικός αγώνας είναι απαραίτητος για να ενώσει την τάξη μας και να αυξήσει τόσο την απεργιακή της δύναμη ενάντια στον Μακρόν όσο και να απωθήσει τους φασίστες, οι οποίοι περιμένουν να εκμεταλλευτούν την πολιτική κρίση. Οι απεργοί στις περιφρουρήσεις και οι φοιτητές αντιλαμβάνονταν τη σύνδεση ανάμεσα στους δύο αγώνες.

Για να μεταφέρουμε αυτά τα πολιτικά επιχειρήματα και αυτή τη στρατηγική στο κίνημα, πρέπει να μαζικοποιήσουμε την οργάνωσή μας και να ενισχύσουμε την παρουσία της στους χώρους εργασίας, τα συνδικάτα, τις σχολές και τις γειτονιές.

Η ιστορία δεν προχωράει γραμμικά: οι πρόσφατες επιταχύνσεις ανοίγουν τεράστιες δυνατότητες για την εργατική τάξη. Οι επόμενες εβδομάδες θα είναι καθοριστικές, επειδή το διακύβευμα του αγώνα ξεπερνά πλέον τη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού.

Ζαντ Μπουαρούν

Η κρίση

Κεντρικοί τραπεζίτες σε δίλημμα

Η πρόσφατη τραπεζική κρίση είναι ένα σημάδι ότι οι κεντρικές τράπεζες που διαχειρίζονται τον παγκόσμιο καπιταλισμό έχουν στα χέρια τους όλο και λιγότερες επιλογές.

Όταν ξέσπασε η προηγούμενη τραπεζική κρίση, το 2007-8, αυτό που έκαναν οι κεντρικές τράπεζες ήταν να ρίξουν χρήμα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Κατάφεραν να εμποδίσουν την Μεγάλη Οικονομική Επιβράδυνση του 2009 από το να εξελιχθεί σε μια κρίση αντίστοιχη με της δεκαετίας του '30, με δύο τρόπους. Αφενός μείωσαν τα επιτόκια στο μηδέν και αφετέρου με την Ποσοτική Χαλάρωση, δηλαδή αγοράζοντας ομόλογα σαν μέθοδο για να δημιουργούν καινούργιο χρήμα και να το διοχετεύουν στις τράπεζες.

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

Όμως, η παγκόσμια κρίση είχε, στην πραγματικότητα, προκληθεί από τα χαμηλά ποσοστά κερδοφορίας που αποθαρρύνουν τις παραγωγικές επενδύσεις και ωθούν προς την χρηματιστική κερδοσκοπία. Έτσι, καθώς απέφυγαν την καταστροφή σε μεγάλη κλίμακα του μη-ανταγωνιστικού κεφαλαίου, οι διασώσεις εμπόδισαν την κερδοφορία να επανέλθει σε υγιή επίπεδα.

Το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, συνεπώς, συνέχισε να εξαρτάται από τα χαμηλά επιτόκια και την Ποσοτική Χαλάρωση. Οι προσπάθειες που έκανε η Διοίκηση της αμερικάνικης Ομοσπονδιακής Τράπεζας το 2013 και το 2018 για επιστροφή στην χρηματοπιστωτική "ομαλότητα" απέτυχαν.

Στην αρχή της πανδημίας, τον Μάρτη του 2020, οι κεντρικές τράπεζες, αντιμέτωπες με την πιθανότητα οι χρηματαγορές να παγώσουν σε μια κλίμακα ακόμη μεγαλύτερη από του 2007-8, διέυρυναν την Ποσοτική Χαλάρωση. Δημιούργησαν, επίσης, καινούργιο χρήμα για να το ξοδέψουν οι κυβερνήσεις επιδοτώντας τα χαμένα εισοδήματα και τις δουλειές. Οι πιο ακραίοι οπαδοί της ελεύθερης αγοράς προειδοποιούσαν τα τελευταία 15 χρόνια ότι όλο αυτό το επιπλέον χρήμα θα οδηγούσε σε αύξηση του πληθωρισμού.

Αλλά, όταν όντως εκτινάχθηκε ο πληθωρισμός το 2021-22, οι αιτίες βρίσκονταν κυρίως στο παραγωγικό σύστημα.

Ανταγωνισμός

Η πανδημία διατάραξε τις εφοδιαστικές αλυσίδες που πλέον κρατάνε ενωμένη την παγκόσμια οικονομία. Τα νοικοκυριά απέναντι στα λοκντάουν αγόρασαν περισσότερο, τραβώντας προς τα πάνω τις τιμές. Και καθώς η Ανατολική Ασία έκανε τη μετάβαση από το κάρβουνο, ο ανταγωνισμός για το φυσικό αέριο αυξήθηκε.

Παρόλα αυτά, οι κεντρικές τράπεζες κινήθηκαν σύμφωνα με τη νεοφιλελεύθερη ορθοδοξία, αντιμετωπίζοντας τον πληθωρισμό σαν να ήταν αποτέλεσμα του επιπλέον χρήματος στην οικονομία. Άρχισαν να εγκαταλείπουν την Ποσοτική Χαλάρωση και ανέβασαν τα επιτόκια πολύ και γρήγορα.

Αυτό που έκαναν ήταν άγρια ταξική πολιτική, αποδυνάμωσαν τη διαπραγματευτική ισχύ των εργατών,

αυξάνοντας την ανεργία και μειώνοντας τους μισθούς για να προστατέψουν τα κέρδη. Αλλά αυτή η στρατηγική αποσταθεροποιεί τμήματα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Μια πρώτη ιδέα πήραμε όταν η -για λίγες βδομάδες- πρωθυπουργός της Βρετανίας Λις Τρας και ο υπουργός της των Οικονομικών επιχείρησαν να κάνουν μεγάλες φοροαπαλλαγές και προκάλεσαν τη ραγδαία πτώση των βρετανικών ομολόγων. Πολλά συνταξιοδοτικά ταμεία, που είχαν επενδύσει ευρέως σε ομόλογα, παραλίγο να καταρρεύσουν.

Η πτώχευση της Silicon Valley Bank (SVB) την περασμένη βδομάδα είναι ακόμη ένα παράδειγμα. Αυτή η τράπεζα εξειδικευόταν στην εξυπηρέτηση των επιχειρήσεων τεχνολογίας στη Βόρεια Καλιφόρνια. Οι λεγόμενες start-up χρειάζονται χρόνο μέχρι να γίνουν κερδοφόρες, γι' αυτό και στην αρχή εξαρτώνται από δάνεια που παίρνουν από κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών.

Αυτά τα λεφτά τα κατέθεταν στην SVB, η οποία τα επένδυε σε μακροπρόθεσμα κρατικά ομόλογα, τα οποία πλήρωναν λίγο παραπάνω όταν τα επιτόκια ήταν πολύ χαμηλά. Αλλά η αύξηση των επιτοκίων οδήγησε σε πτώση των τιμών τους. Όταν οι καταθέτες το πήραν χαμπάρι, σήκωσαν τα λεφτά τους από την τράπεζα.

Πανικός

Αυτό που έγινε ήταν μια σύγχρονη ηλεκτρονική εκδοχή του πανικού των αναλήψεων της δεκαετίας του '30, όπως για παράδειγμα αποτυπώνεται στην ταινία 'Μια υπέροχη ζωή' του Φρανκ Κάπρα. Αλλά, όταν έτσι φτάσαμε στην κατάρρευση της SVB, οι καταθέτες άσκησαν άγριες πιέσεις, μαζί με τους βουλευτές του Δημοκρατικού Κόμματος και πάμπλουτους υποστηρικτές, για να τους διασώσει η κυβέρνηση, κάτι που τελικά έγινε. Όμως κι έτσι τα πράγματα δεν σταμάτησαν να χειροτερεύουν.

Εν μέρει γιατί οι κερδοσκόποι προσπαθούν να βγάλουν κι άλλα κέρδη, ψάχνοντας πού το σύστημα έχει αδυναμίες. Στο στόχαστρο μπήκε η μεγάλη ελβετική τράπεζα Credit Suisse, που είχε γίνει σχεδόν ανέκδοτο από τα αλλεπάλληλα σκάνδαλά της τα τελευταία χρόνια. Μετά από ένα δάνειο 50 δισεκατομμυρίων από την κεντρική τράπεζα, τελικά απορροφήθηκε από την αντίπαλό της, την UBS.

Αυτός ο "γάμος υπό την απειλή καραμπίνας", όπως τον αποκάλεσαν οι Financial Times, δεν κατάφερε να καλμάρει τις χρηματαγορές. Ο λόγος είναι ότι 17 δισεκατομμύρια σε ομόλογα της Credit Suisse διαγράφηκαν εντελώς. Οι ομολογιούχοι άλλων τραπεζών έχουν τρομοκρατηθεί. Στις ΗΠΑ, η διάσωση της SVB έγινε με τέτοιο τρόπο ώστε να προστατευθούν οι μεγάλες τράπεζες. Έτσι, οι επενδυτές και οι καταθέτες εγκαταλείπουν τις μικρές και μεσαίες τράπεζες, οι οποίες πλέον απαιτούν να τους παρασχεθεί ίδιου τύπου προστασία.

Ακόμη πιο βασικό ζήτημα είναι ότι οι διαχειριστές ολόκληρου του συστήματος δεν ξέρουν τι να κάνουν. Αν οι κεντρικές τράπεζες αρχίσουν να μειώνουν τα επιτόκια μπορεί να προκληθεί πανικός για τον πληθωρισμό. Αν συνεχίζουν να τα ανεβάζουν, μπορεί να προκληθούν κι άλλες τρύπες στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

«Ένα ζόμπι έφυγε, αλλά ένα τέρας γεννήθηκε». Αυτός ο τίτλος συνόδευσε σχόλιο της ελβετικής εφημερίδας «Neue Zürcher Zeitung» για την εξαγορά της Credit Suisse από την UBS έναντι μόλις 3,2 δις \$, ένα μικροσκοπικό κλάσμα της λογιστικής αξίας της τράπεζας. Η Κεντρική Τράπεζα της Ελβετίας πέταξε σωσίβιο ρευστότητας 100 δις \$ για να χρυσώσει το χάπι της UBS. Η συγχώνευση φέρνει ένα τσουνάμι χιλιάδων απολύσεων! Σύμφωνα με τους Financial Times η UBS απασχολεί σε όλο τον κόσμο περίπου 74.000 εργαζόμενους και συνολικά οι δύο τράπεζες απασχολούν πάνω από 120.000. Έως και 40.000 θέσεις εργασίας μπορεί να χαθούν, οι περισσότερες από αυτές από την επενδυτική τράπεζα της CS και από το κλείσιμο υποκαταστημάτων.

Τα μεγαλύτερα συνδικάτα και η ένωση τραπεζικών υπαλλήλων της Ελβετίας ζήτησαν από την UBS και την Credit Suisse να σταματήσουν όλες τις περικοπές θέσεων εργασίας μέχρι το τέλος του έτους. Σύμφωνα με τον Οικονομικό Ταχυδρόμο η ένωση, μαζί με την Ελβετική Ομοσπονδία Συνδικάτων απαίτησαν τον άμεσο σχηματισμό ομάδας εργασίας για την επίβλεψη όλων των απολύσεων στην υπό συγχώνευση τράπεζα. «Η εξαγορά απειλεί περικοπές θέσεων εργασίας σε κλίμακα που η αγορά εργασίας στον τραπεζικό τομέα δεν μπορεί να απορροφήσει», ανέφεραν τα συνδικάτα. Εάν τα χρήματα των φορολογουμένων χρησιμοποιούνται για τη διάσωση μιας επιχείρησης, λένε, τότε οι εργαζόμενοι αξίζουν να έχουν την κύρια προτεραιότητα. «Η διάσωση τραπεζών πρέπει επίσης να σημαίνει διάσωση εργασίας», ανέφεραν.

Μέσα στο κλίμα πανικού τα πολιτικά και οικονομικά επιτελεία καταβάλλουν επίμονες προσπάθειες να μας πείσουν ότι οι τράπεζες δεν βρίσκονται στην άκρη ενός ακόμα γκρεμού όπως το 2008.

Northern Rock, Bear Stearns, Countrywide Financial και Alliance & Leicester. Στην αυγή της χρηματοπιστωτικής κρίσης το 2007-2008 όλες αυτές ήταν μεσαίου μεγέθους «μη συστημικές» τράπεζες που διασώθηκαν ή χρεοκόπησαν. Ελάχιστοι τότε προέβλεπαν ότι τα επόμενα θύματα της κρίσης θα ήταν το μεγαθήριο της Wall Street Lehman Brothers και η Royal Bank of Scotland, η μεγαλύτερη τότε τράπεζα στον κόσμο.

Δεκαπέντε χρόνια αργότερα μέσα σε μία εβδομάδα χρεοκόπησαν τέσσερις τράπεζες. Silicon Valley Bank, Signature και First Republic στις ΗΠΑ και η Credit Suisse. Μέσα από αυτό το πρίσμα είναι λογικό να είναι έντονο το ερώτημα αν βρισκόμαστε μπροστά σε ένα νέο σπιράλ της κρίσης.

Η ανησυχία ξεπερνάει τα σύνορα

Zurich 20/3/2023. Διαδήλωση ενάντια στον "γάμο" UBS-Credit Suisse.

“Ένα ζόμπι έφυγε, ένα τέρας γεννήθηκε”

της χώρας των Άλπεων. Οι κεντρικές τράπεζες διεθνώς δείχνουν να βαδίζουν σε ένα στρώμα λεπτού πάγου και ο πάγος αυτός λιώνει πολύ γρήγορα. Απ’ την μία η αύξηση των επιτοκίων δεν δείχνει να δαμάζει τον πληθωρισμό που καλπάζει ενώ το χρηματοπιστωτικό σύστημα παρουσιάζει αρρυθμίες. Η **Κρισταλίνα Γκεοργκίεβα**, επικεφαλής του ΔΝΤ, ζήτησε επιφυλακή απέναντι στην ακόμη «αυξημένη αβεβαιότητα» που επικρατεί στον χρηματοπιστωτικό τομέα, ενώ επανέλαβε την άποψή της ότι το 2023 θα είναι μια ακόμη δύσκολη χρονιά, με την παγκόσμια ανάπτυξη να επιβραδύνεται κάτω από το 3%.

Ελεύθερη πτώση

Η αβεβαιότητα οδήγησε την FED να προχωρήσει σε μία επιφυλακτική λύση αύξησης των επιτοκίων κατά 0,25%. Οι οικονομολόγοι της Goldman Sachs διαβλέπουν ότι η κρίση έχει ήδη περιορίσει την ανάπτυξη του πραγματικού ΑΕΠ στις ΗΠΑ κατά 0,3 μονάδες βάσης στο 1,2% για το τρέχον έτος. Η **Λαγκάρντ** στην ΕΚΤ υιοθετώντας πιο σκληρή στάση προχώρησε σε διπλάσια αύξηση επιτοκίων στο 0,5%. Αυτό δεν πήγε πολύ καλά καθώς οι μετοχές των ευρωπαϊκών τραπεζών σφυροκοπήθηκαν άσχημα την Παρασκευή με την μετοχή της Deutsche Bank να σείεται υποχωρώντας 8,5%, ενώ βρέθηκε να χάνει έως 14% μέσα στην ημέρα και την Commerzbank να ακολουθεί στην ελεύθερη πτώση με 5,45%.

Η Deutsche έχει «αμαρτωλό παρελθόν». Αντιμετώπισε κατηγορίες από το Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ για καταχρηστική πώληση τίτλων ενυπόθηκων δανείων (subprime) το 2008 στο σκάσιμο της φούσκας των τραπεζών στις ΗΠΑ. Έχει γραφτεί, επίσης, ότι με παραποίηση στοιχείων στα λογιστικά βιβλία η Ντόιτσε Μπανκ έκρυψε ζημιές ύψους 12 δισεκατομμυρίων δολαρίων ενώ υπάρχουν κατηγορίες για ξέπλυμα χρήματος στη Ρωσία! «Ήταν μεγάλο λάθος να δεχθούμε τον Τζέφρι Έπσταιν ως πελάτη το 2013» παραδέχθηκε εκ των υστέρων η Διοίκησή της για τον Αμερικάνο δισεκατομμυριούχο παιδόφιλο βιαστή. Ήδη από το 2019 οι δύο μεγάλες γερμανικές τράπεζες βρίσκονταν σε διαπραγματεύσεις για την μεταξύ τους συγχώνευση με το σκεπτικό να δημιουργήσουν έναν τραπεζικό «εθνικό πρωταθλητή». Το σχέδιο τελικά κατέρρευσε επειδή προέβλεπε 30.000 απολύσεις και επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Δηλαδή η συνταγή που εφαρμόστηκε στην περίπτωση της Credit Suisse και της UBS.

Ο κεντρικός τραπεζίτης **Στουρνάρας** δεσμεύεται ότι δεν θα υπάρξει πρόβλημα για τις ελληνικές τράπεζες. Μιλώντας στο «Βήμα της Κυριακής», ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος τόνισε:

«Ο ελληνικός κλάδος δεν επηρεάζεται καθόλου από τις τελευταίες εξελίξεις στο αμερικανικό χρηματοπιστωτικό σύστημα. Οι τράπεζες που κατέρρευσαν στις ΗΠΑ αποτε-

λούν ιδιάζουσες περιπτώσεις που όμοιές τους δεν υπάρχουν στην Ευρώπη. Οι ελληνικές τράπεζες είναι θωρακισμένες αλλά και δεν έχουν καμία έκθεση στα επισφαλή ομόλογα της Credit Suisse, επομένως δεν υπάρχει κάποια άμεση ανησυχία».

Έλληνες εφοπλιστές

Η τραπεζική κρίση δεν οφείλεται σε ιδιάζουσες περιπτώσεις αλλά στην συνολικότερη αρχιτεκτονική του συστήματος. Οι περισσότεροι «αναλυτές» προσπαθούν να αποσυνδέσουν το τραπεζικό σύστημα της ΕΕ με τις ελβετικές τράπεζες. Η Ευρώπη πήρε το μάθημά της λένε και έχει υιοθετήσει αυστηρούς όρους για τις τράπεζες. Το τραπεζικό σύστημα όμως της Ελβετίας είναι αδιάρρηκτα δεμένο με πολύπλευρους δεσμούς με το διεθνές κεφάλαιο. Το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο έχει μεγάλη αγωνία για την τύχη της Credit Suisse. Η τράπεζα είναι ο βασικός δανειστής της ελληνικής ναυτιλίας. Πιο σχηματικά, από τα δάνεια 52 δις. δολάρια που δόθηκαν στους Έλληνες εφοπλιστές το 2021, τα 5,6 δις. ευρώ (10,65%) προήλθαν από την Credit Suisse. Και αυτό δεν είναι κάτι το παροδικό. Η Credit Suisse είναι για επτά διαδοχικά χρόνια ο πρώτος στην κατάταξη δανειστής των Ελλήνων εφοπλιστών.

Εύθραστη είναι η κατάσταση και για τον Τουρισμό και τον κλάδο των κατασκευών όσο αφορά τις επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία. Η σαουδαβική επιχειρηματική οικογένεια

Olayan διαθέτει το 4,9% της Credit Suisse. Η ίδια οικογένεια συμμετέχει με 25% στην Τουριστικές Επιχειρήσεις Μεσσηνίας ΑΕ, την ιδιοκτήτρια του Costa Navarino και μέσω αυτής της συμμετοχής έχει επενδύσει σε project όπως αυτά του Hilton και του Ελληνικού.

Σταϊκούρας και **Μητσοτάκης** επαναλαμβάνουν το ίδιο ρεφρέν “οι καταθέσεις των ελλήνων είναι εγγυημένες” θυμίζοντας μέρες 2010 που ο κόσμος απέσυρε τις οικονομίες του από τις τράπεζες. Όλοι μαζί παίρνουν όρκους στην ανθεκτικότητα των τραπεζών λες και δεν είναι οι ίδιες τράπεζες που έχουν ανακεφαλαιοποιηθεί τρεις φορές από το 2012 με σωρευτική ενίσχυση από τα Δημόσια Ταμεία ύψους 50 δις για να παραδοθούν μετά στους ιδιώτες “επενδυτές” δίχως τις ζημιές που φόρτωσαν στις πλάτες μας. Λες και δεν είναι οι ίδιες τράπεζες που μέσω χιλιάδων απολύσεων και προγραμμάτων εθελουσίας αποχώρησης έχουν συρρικνώσει την ίδια 15ετία το προσωπικό τους σχεδόν στο μισό ενώ δημοσιεύουν κέρδη στις οικονομικές τους καταστάσεις και διανέμουν μερίσματα στους μετόχους τους.

Σε αυτό το φόντο το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας με την έγκριση της κυβέρνησης της ΝΔ θέλει να προωθήσει μία στρατηγική “αποεπένδυσης” από τις ελληνικές τράπεζες. Δηλαδή να τις ανακεφαλαιοποιήσει ακόμη μία φορά και να τις ξεπουλήσει στην συνέχεια στους επενδυτές. Χαρακτηριστικό το παράδειγμα της Attica Bank. Οι εφοπλιστές **Εξάρχου, Μπάκος, Καϊμενιάκης** μέσω της επενδυτικής εταιρείας Thrinvest θέλουν να συγχωνεύσουν την Attica με την Παγκρήτια Τράπεζα με στόχο να δημιουργήσουν την μεγαλύτερη “μη συστημική τράπεζα” στην ελληνική αγορά. Για να ολοκληρωθεί το ντίλ οι εφοπλιστές απαιτούν από τους υφιστάμενους μετόχους της Attica, δηλαδή το ΤΧΣ και το ΤΜΕΔΕ, το ταμείο των μηχανικών, να συμμετέχουν στην ανακεφαλαιοποίηση. Είναι σκάνδαλο ο Μητσοτάκης και οι Υπουργοί του να κάνουν δώρα στους εφοπλιστές για να συνεχίσουν το τζογάρισμα στο τραπεζικό καζίνο. Οι τράπεζες πρέπει να κρατικοποιηθούν και να περάσουν κάτω από εργατικό έλεγχο.

Στην Ζυρίχη οι διαδηλωτές που συγκεντρώθηκαν έξω από την έδρα της Credit Suisse φώναξαν “Αντικαπιταλισμός”, στο Παρίσι οι απεργοί που πλημμυρίζουν τους δρόμους προειδοποιούν τον Μακρόν (έναν πρώην τραπεζίτη) ότι θα έχει την τύχη του Λουδοβίκου 16ου και στην Αθήνα οι δύο τεράστιες πανεργατικές απεργίες δείχνουν την έξοδο στον Μητσοτάκη ενώ οι αστικές εφημερίδες τρέμουν από τον “αντισυστημικό” χαρακτήρα του κινήματος. Ο αγώνας είναι κοινός.

Κώστας Πολύδωρος

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Η Αριστερά

Μπαίνουμε στη μάχη των εκλογών

Οι δυνάμεις της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή του αγώνα δίνοντας πολλές μάχες τα τελευταία χρόνια. Ενώνοντας τη φωνή τους με όλους εκείνους που υπερασπίζονται το δικαίωμα στη δημόσια Παιδεία και Υγεία, στα Πατήσια αγωνιστήκαμε για την αποτροπή της εφαρμογής της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων,μπούκοτάρουμε τη διεξαγωγή των εξετάσεων PISA, σταθήκαμε δίπλα στις ευάλωτες ομάδες μαθητών των σχολείων μας. Πρωτοστατήσαμε στις διαμαρτυρίες ενάντια στην εγκατάσταση των νηπιών της προσχολικής ηλικίας σε κοντέινερ. Σταθήκαμε το πλευρό των εργαζομένων στα νοσοκομεία, στη γεπονιά μας στην Παμμακάριστο, απαιτώντας προσλήψεις και όχι ιδιωτικοποιήσεις για την Υγεία.

Υπερασπιστήκαμε το πράσινο και τους ελεύθερους χώρους, συμμετείχαμε στις κινητοποιήσεις των κατοίκων για την διατήρηση του χαρακτήρα των πάρκων Δρακοπούλου και Κύπρου ως ελεύθερων αδόμητων χώρων υψηλού πρασίνου, κινητοποιηθήκαμε άμεσα για την αποτροπή καταπάτησης του πάρκου Μηναιΐδη Φωτιάδη. Διαμαρτυρηθήκαμε ενάντια στη φασιστική επίθεση στο τζαμί, υπέρ της ανεμπόδιστης έκφρασης της θρησκευτικής πίστης, πραγματοποιήσαμε εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις υπέρ των μεταναστών και των προσφύγων, υπερασπιστήκαμε το δικαίωμα της πρώτης κατοικίας από τα αρπακτικά των τραπεζών.

Η ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ στις επερχόμενες εκλογές είναι δύναμη για τους αγώνες μας!

Αθανασία Κατσούλη, εκπαιδευτικός,

Διαμερισματική Σύμβουλος με την Ανταρσία στις Γειτονίες της Αθήνας στο 5ο Διαμέρισμα Αθήνας

Στις 3 Απριλίου συμπληρώνονται 3 χρόνια, 3 μήνες και 3 μέρες από τις εκλογές του 2019. Αυτή τη μέρα η ANΤΑΡΣΥΑ θα παρουσιάσει, σε μία μεγάλη κεντρική εκδήλωση, τις θέσεις του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, ενόψει των εκλογών και σε συνέχεια της πανεργατικής εξέργεσης, ύστερα από την κρατική - συστημική δολοφονία των Τεμπών.

Η ανάγκη για μία δυνατή, αγωνιστικά ξεκάθαρη, αντικαπιταλιστική αριστερά, που θα έχει τον προσανατολισμό και την εμπιστοσύνη στο υποκείμενο της αλλαγής της κοινωνίας, την εργατική τάξη, είναι επιτακτική όσο ποτέ άλλοτε. Διότι οι αγωνιστές/στρίες/α της ANΤΑΡΣΥΑ είναι αυτοί/ες/α που πρωτοστάτησαν σε όλα αυτά τα χρόνια της διακυβέρνησης της πιο μισητής και βάνουσης κυβέρνησης, στις μάχες για να μην περάσουν όλα τα αντιδραστικά νομοσχέδια, όλες οι επιθέσεις στο εργατικό, στο φοιτητικό, στο αντιρατσιστικό, στο γυναικείο και LGBTQ+ κίνημα. Οι αγωνιστές της ANΤΑΡΣΥΑ ήταν αυτοί που επέμεναν και έκαναν πράξη την αγωνιστική ανυπακοή στο Κικιλία και το Χαρδάλια, στην πανδημία, όταν έλεγαν ότι όλα βαίνουν καλώς και δεν χρειάζονται προσλήψεις τα νοσοκομεία.

Οι αγωνιστές ANΤΑΡΣΥΑ ήταν που μπήκαν μπροστά μαζί με όλο το γυναικείο και LGBTQ+ κίνημα για να διεκδικήσουν την καταδίκη των δολοφόνων του Ζακ, την διακαίωση της Γεωργίας Μπίκα, της Τοπαλούδη, την κοινωνική-κινηματική καταδίκη των Μίχων και των βιαστών, που συνδέονται με την καταδίκη της Χρυσής Αυγής και την απομάκρυνση των νεοναζί από τις γειτονίες μας έως τον πανεργατικό σεισμό σε όλους τους χώρους που δέχονταν επιθέσεις. Οι αγωνιστές/στρίες/α της ANΤΑΡΣΥΑ είναι αυτοί/σε/α που από την πρώτη μέρα της διακυβέρνησης της ΝΔ είπαν ξεκάθαρα και βροντερά, ότι πλάι στο εργατικό, το φοιτητικό κίνημα και πλάι σε όλα τα κομμάτια που καταπιέζονται από τον καπιταλισμό, θα δώσουν όλες τους τις δυνάμεις για να φτάσουμε στην ανατροπή αυτού του συστήματος και στη συνολική απελευθέρωση. Σε αυτό τον προσανατολισμό όλες οι τοπικές διοργανώνουν περιφερειακές εκδηλώσεις, ανοίγματος των θέσεων της ANΤΑΡΣΥΑ και όλοι/ες/α είναι αναγκαίο να συμμετέχουν και να οργανώσουμε την συνέχεια της αντεπίθεσής μας.

Άγγελος Μιχαηλίδης, ANΤΑΡΣΥΑ Νέας Ιωνίας,

Νέας Φιλαδέλφειας, Μεταμόρφωσης, Νέας Χαλκηδόνας

23/3, Εκδήλωση ANΤΑΡΣΥΑ Πάτρας. Φωτό: ΣΕΚ Πάτρας

ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Πάτρα

Εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 23 Μαρτίου στην Πάτρα, στην αίθουσα ΕΒΕ στην πλατεία Όλγας, με ομιλητές τον Χρήστο Κοσίνη, μέλος του ΠΣΟ της ANΤΑΡΣΥΑ και τον Δημήτρη Μπελιά, μέλος της ANΤΑΡΣΥΑ Πάτρας.

«Μπαίνουμε με αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία στη μάχη των εκλογών μέσα σε συγκλονιστικές εξελίξεις: την δολοφονία στα Τέμπη και την απεργιακή εξέγερση που ακολούθησε, την καταϊγίδα χρεοκοπίας των τραπεζών και την εξέγερση στη Γαλλία» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Δημήτρης Μπελιάς. «Φοιτητρίες, φοιτητές, εργαζόμενοι, εργαζόμενες συζητήσαμε για το πώς η αντικαπιταλιστική αριστερά μπορεί να βάλει την σφραγίδα της στην κλιμάκωση των αγώνων για την πτώση της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και στο πώς θα δυναμώσει ο μόνος ρεαλιστικός δρόμος για τις ανάγκες και τις ζωές μας, η εργατική αντικαπιταλιστική εναλλακτική».

25/3, Παρέμβαση της Ανταρσία στην Κοκκινιά στην παρέλαση της Νίκαιας. Φωτό: Κατερίνα Θωϊδού

Παρελάσεις ή διαδηλώσεις;

Μαζικές εξορμήσεις πραγματοποίησαν την 25η Μαρτίου στις παρελάσεις αγωνιστές-τριες του ΣΕΚ και της ANΤΑΡΣΥΑ στην Αθήνα, τον Πειραιά, την Θεσσαλονίκη, το Περιστέρι, τη Νίκαια, το Μαρούσι, το Γαλάτσι, την Ηλιούπολη, την Αργυρούπολη, το Βύρωνα και μια σειρά από άλλους δήμους σε όλη τη χώρα.

«Στο Μαρούσι σηκώσαμε πανό της ANΤΑΡΣΥΑ, μοιράσαμε υλικό και συναντήσαμε τη θετική ανταπόκριση του κόσμου και ιδιαίτερα της νεολαίας στο κάλεσμα για ανατροπή της κυβέρνησης των δολοφόνων» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Αλέξανδρος Παπαγεωργίου**. «Όταν μάλιστα ένας θρασύδειλος ακροδεξιός προσπάθησε να παρενοχλήσει την εξόρμηση ο κόσμος μας υπερασπίστηκε και τον έδιωξε».

«Στον Πειραιά κρεμάσαμε πανό στο ΜΕΤΡΟ και κάναμε εξόρμηση μοιράζοντας προκηρύξεις για την εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ στις 3 Απρίλη, το μονοήμερο εκδηλώσεων του ΣΕΚ "Καταπίεση και Απελευθέρωση" και ζητώντας από τον κόσμο αλληλεγγύη ενάντια στην δίωξη της νοσοκομειακής γιατρού Αργυρής Ερωτοκρίτου» μας λέει η **Βαρβάρα**.

«Μιλήσαμε με αρκετό κόσμο, ενδιαφέρεται να μάθει για εμάς, και στη γειτονιά μας νομίζω ότι υπάρχει ανοιχτό πεδίο δράσης» μας είπε η **Ζωή** που συμμετείχε στην εξόρμηση στο Γαλάτσι. «Ο κόσμος θέλει να παλέψει, να οργανωθεί, πρέπει να προσαπαιθώσουμε και εμείς να κάμψουμε τις αντιστάσεις και τους φόβους αλλά και να δώσουμε και δρόμους. Κάποιοι από αυτούς που γνωρίσαμε, τους περιμένουμε για να συνεχίσουμε στη συζήτηση στον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ την Τετάρτη».

Ώρα για ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ένας κόσμος σε αναβρασμό και σε πόλεμο. Μια κούρσα εξοπλισμών που στερεί κοινωνικούς πόρους. Μια κρίση που δεν τελειώνει με τις τράπεζες να χρεοκοπούν ξανά. Ένα σύστημα που μάχεται υπέρ πάντων για να μην υποχωρήσει στην αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης. Μια εργατική τάξη, νεολαία, κοινωνία που απεργεί, διαδηλώνει, μάχεται και το κάνει για να νικήσει τώρα χωρίς να περιμένει το νέο κυβερνητικό Μεσσία. Μια Ελλάδα στους δρόμους, με 2.500.000 (μεγάλο μέρος τους για πρώτη φορά) διαδηλωτές για τα Τέμπη να δείχνουν τον ένοχο, όχι φυσικά τον σταθμάρχη. Και με καλλιτέχνες, υγειονομικούς, φοιτητές, γυναίκες, αντιφασίστες, πρόσφυγες σε διαρκή και ανυποχώρητο αγώνα. Εξελίξεις που ξεπερνάνε τον Γαλλικό Μάη και τους αντιμνημονιακούς αγώνες.

Μια κυβέρνηση που πνέει τα λοίσθια. Ιδιωτικοποιήσεις, εθνικισμός, πόλεμος, πνιγμοί προσφύγων, απόλυτο δώσιμο στην άρχουσα τάξη, σκάνδαλα και λίστες, ημέτεροι, υποκλοπές, αυταρχισμός, περιορισμοί δικαιωμάτων και ελευθεριών, διώξεις, δίκες και πρόστιμα, ξύλο και χημικά, αστυνομικές δολοφονίες την ώρα που γυναίκες και ανήλικα εκτίθενται απροστάτευτα σε γυναικοκτονίες, βιασμούς και μαστροπεία, εμπορευματοποίηση, κέρδος, καταστολή και υποκρισία παντού, την βυθίζουν όλο και πιο βαθιά.

Τα Τέμπη ξεχείλισαν το ποτήρι, άνοιξαν τους ασκούς του Αιόλου, άλλαξαν τη συγκυρία και μπορούν να ανατρέψουν τους πολιτικούς συσχετισμούς. Η Ν.Δ. δεν τολμούσε να εξαγγείλει εκλογές. Παρά την άχρηστη κοινοβουλευτική αντιπολίτευση που έχει απέναντί της και έκανε να φαίνεται τυπική διεκπεραίωση η επανεκλογή της, τώρα πια τρέμει να μην ξεγαντζωθεί από τις καρέκλες στους λίγους μήνες που μένουν.

Είναι η ώρα για μια πραγματική αντιπολίτευση που να εκφράζει

και να συγκροτεί τις κοινωνικές αντιστάσεις και να τους δίνει αντικαπιταλιστική πολιτική προοπτική και όχι άλλη μια φορά ψεύτικες διαχειριστικές ενδοσυστημικές αυταπάτες. Να μην χαθεί και αυτή η ευκαιρία και να μην σπαταληθεί η κινηματική δυναμική σε ενίσχυση καθεστωτικών εναλλαγών, ούτε να χαθεί στην αποχή που σημαίνει παραίτηση από τον αγώνα αλλαγής των συσχετισμών.

Το κίνημα και η κοινωνία δεν έχουν ανάγκη από μια καθεστωτική εναλλακτική κυβέρνηση, αλλά από μια αληθινή, μαχητική, ριζοσπαστική αντιπολίτευση. Μια αριστερά διεκδικητική, που να προτάσσει μια άλλη κοινωνική προοπτική, να ενώνει, να αγωνίζεται και να κατακτά, όχι οικόσιτη και καθεστωτική ή σχεταριστική και διασπαστική. Μια αριστερά του σήμερα και όχι της δευτέρας παρουσίας. Μια αριστερά του δρόμου, που παρεμβαίνει στους θεσμούς για να θεσμοποιήσει τις κατακτήσεις του κινήματος και όχι για να υποταχθεί στο αστικό κράτος. Η ενωτική αντικαπιταλιστική αριστερά είναι εδώ. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι εδώ. Με τους αγωνιστές της στα συνδικάτα και στους δρόμους να πρωταγωνιστούν και να ενοχλούν κυβέρνηση, καπιταλιστές και σύστημα, να διώκονται, συκοφαντούνται, μετατίθενται, αλλά να νικάνε και να δείχνουν το δρόμο.

Δεν είναι ώρα για άλλες αυταπάτες.

Είναι ώρα ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Αθήνα, 26.3.2023

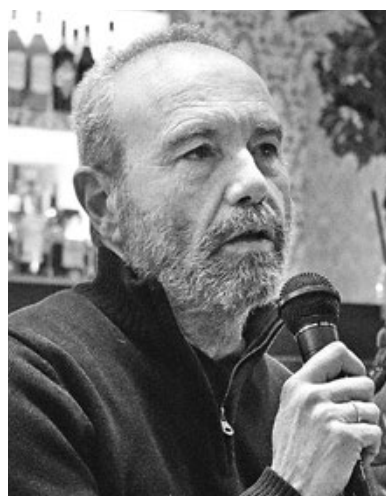
Κώστας Παπαδάκης

25/3, Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην παρέλαση στο Μαρούσι. Φωτό: fb/Δημήτρης Ποιυχρονιάδης

Οι επικείμενες εκλογές θα γίνουν μέσα στο αγωνιστικό κλίμα που δημιουργούν οι μεγάλες κινητοποιήσεις του λαού και της νεολαίας που ξέσπασαν μετά το κρατικό κυβερνητικό έγκλημα στα Τέμπη. Εκατομμύρια (κυριολεκτικά) άνθρωποι απήργησαν σε δύο απανωτές και πολύ μαζικές απεργίες, διαδήλωσαν και απαίτησαν όχι μόνο τη διαλεύκανση του εγκλήματος και τη δικαίωση των αθώων θυμάτων, των δικών μας παιδιών, αλλά και την κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων και των άλλων υποδομών που ξεπουλήθηκαν στους επιχειρηματίες και την πτώση μιας δολοφονικής κυβέρνησης.

Η οργή που συσσωρεύσαν τέσσερα χρόνια σκληρής αντεργατικής πολιτικής, αυταρχισμού και αλαζονείας γύρευε μια αφορμή για να ξεσπάσει κι αυτό φαινόταν καθαρά στις κινητοποιήσεις που ξεσπούσαν η μια μετά την άλλη, το τελευταίο κυρίως εξάμηνο. Η κυβέρνηση της ΝΔ στιγματοισμένη πλέον από το λαό ως "κυβέρνηση δολοφόνων" και ο

πρωθυπουργός Μητσοτάκης κυβερνούν χωρίς καμιά λαϊκή νομιμοποίηση. Παράλληλα η Γαλλία φλέγεται από τις εργατικές κινητοποιήσεις, ενώ τη σκυτάλη παίρνουν οι εργαζόμενοι στη Γερμανία. Στις ναυαρχίδες της ΕΕ και του ευρωπαϊκού καπιταλισμού οι εργαζόμενοι ξεσηκώνονται με τρομερές απεργίες, ενώ μια ελβετική Τράπεζα καταρρέει. Πόσο πιο αποκαλυπτική εικόνα της αγιάτρευτης κρίσης του καπιταλισμού που κάνουν ακόμα πιο έντονη οι εργατικοί αγώνες.

Τέτοιες προεκλογικές περιόδους θέλουμε! Με το λαό στους δρόμους να καθορίζει με τις κινητοποιήσεις και τα αιτήματά του την προεκλογική ατζέντα, να φοβίζει τις άρχουσες τάξεις και τα κόμματά τους, να σφραγίζει τις πολιτικές εξελίξεις. Όχι παθητικό ψηφοφόρο που θα εναποθέσει τις ελπίδες του στις θολές υποσχέσεις κάποιων αβέβαιων βελτιώσεων. Οι κινητοποιήσεις πρέπει να συνεχιστούν και να κλιμακωθούν μέχρι την πτώση της κυβέρνησης, μέχρι να κερδίσουμε την επανακρατικοποίηση των δημόσιων αγαθών και υποδομών

χωρίς αποζημίωση στους "επενδυτές" και λειτουργία τους με εργατικό έλεγχο. Νέα γενική απεργία με αναβαθμισμένα αιτήματα που να διεκδικούν όλα όσα μας πήραν τα τελευταία χρόνια, αυτή πρέπει να είναι η συνέχεια αυτού του κινήματος που συγκλόνησε τη χώρα τον τελευταίο μήνα. Κάποιοι δείχνουν ότι βιάζονται να μαζέψουν τους αγώνες, όμως η ελπίδα για τους εργαζόμενους και τη νεολαία δεν βρίσκεται στην επιστροφή σε μια "προεκλογική κανονικότητα" αλλά στην κλιμάκωση των αγώνων σε κίνημα ανατροπής. Μέσα από ένα τέτοιο κίνημα που θα συγκρούεται με τις πολιτικές των από πάνω, όποιος κι αν τις εφαρμόζει, μπορούμε εμείς οι εργαζόμενοι να αρθρώσουμε τη δική μας εναλλακτική πρόταση και να την κάνουμε πράξη.

Για μας, δεν μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο αν δεν αμφισβητήσουμε το δημόσιο χρέος, την ΕΕ και τις πολιτικές της, τις ιδιωτικοποιήσεις, τη ληστεία του εργατικού εισοδήματος, το ΝΑΤΟ και τους πολέμους του, το ρατσισμό. Για να γίνει πράξη το σύνθημα των τελευταίων κινητοποιήσεων "οι ζωές μας είναι πάνω από τα κέρδη τους" πρέπει να έρθουμε σε ρήξη με το σύστημα του κέρδους και της εκμετάλλευσης. Γι' αυτό χρειάζεται και δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά. Να εκφράζει αυτά τα αιτήματα, να μπαίνει μπροστά και να οργανώνει τους αγώνες για την πραγματοποίησή τους.

Αυτή είναι η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Θα την παρουσιάσουμε και τη Δευτέρα 3 Απρίλη στο Τριανόν. Καλούμε όλες και όλους τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες να την στηρίξουν.

Θανάσης Διαβολάκης

Κάτω τα χέρια απ' τα Νοσοκομεία,

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν το διήμερο 22 και 23 Μάρτη απεργιακές κινητοποιήσεις στο νοσοκομείο Ευαγγελισμού ενάντια στη συνδικαλιστική δίωξη της παθολόγου Αργυρής Ερωτοκρίτου από τον διοικητή του νοσοκομείου Α. Γρηγορόπουλο και την εκδικητική και δυσμενή μετακίνησή της στην Πολυκλινική. Ως μέλος ΓΣ της ΟΕΝΓΕ, του ΔΣ του σωματείου εργαζομένων του ΓΝΑ Γεννηματάς, του Συντονιστικού Νοσοκομείων και υπεύθυνη της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη, πρωτοστάτησε σε όλες τις μάχες, συνδικαλιστικές και πολιτικές, μέσα και έξω από το νοσοκομείο. Για αυτή τη δράση της διώκεται και μετακινείται, παρά το ότι βγήκε πρώτη ανάμεσα σε δεκάδες άλλους με βάση τα επιστημονικά κριτήρια για τη θέση Παθολόγου στον Ευαγγελισμό.

Η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Αθήνας-Πειραιά (ΕΙΝΑΠ) είχε κηρύξει και τις δύο ημέρες στάση εργασίας, ενώ στις συγκεντρώσεις καλούσαν η ΟΕΝΓΕ μαζί με πλήθος εργατικών σωματείων από νοσοκομεία, εκπαιδευτικούς και άλλους κλάδους.

Με πανό συμμετείχαν η ΕΙΝΑΠ, τα σωματεία εργαζομένων νοσοκομείων Ευαγγελισμός, Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, Αγλαΐα Κυριακού, Αττικόν, Δρομοκαΐτειο, ο Σύλλογος Ειδικευομένων ΨΝΑ Δαφνί, εργαζόμενοι του ΓΝΑ Γεννηματάς, ο Σύλλογος Εργαζομένων ΓΓΔΕ, το ΣΕΡΕΤΕ (εργαζόμενοι στην Έρευνα). Το παρών έδωσαν εργαζόμενοι από το Ασκληπιείο Βούλας, το Κρατικό Νίκαιας και άλλα νοσοκομεία καθώς και εκπαιδευτικοί.

Η συγκέντρωση την πρώτη μέρα ξεκίνησε έξω από την πύλη του νοσοκομείου με τους απεργούς και τα πανό των σωματείων να απλώνονται και στις δύο μεριές του δρόμου. Σπάζοντας την προκλητική απαγόρευση της αστυνομίας, η κινητοποίηση μεταφέρθηκε μέσα στο προαύλιο του νοσοκομείου, όπου ξεδιπλώθηκε μια μαχητική απεργιακή συγκέντρωση.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε πορεία μέσα στο προαύλιο του νοσοκομείου και τους γύρω δρόμους, με εργαζόμενους και ασθενείς να χειροκροτούν από τα μπαλκόνια του νοσοκομείου. Τον τόνο σε όλη τη διάρκεια της κινητοποίησης έδιναν συνθήματα όπως «Κάτω τα χέρια από την Αργυρή, η δίωξη αυτή θα ανατραπεί», «Πλεύρη, Γρηγορόπουλε ακούστε το καλά, αυτή η μετακίνηση θα μείνει στα χαρτιά», «Μαζικές προσλήψεις υγειονομικών και όχι διώξεις συνδικαλιστών», «Δολοφονούν στα Τέμπη, διαλύουν την Υγεία, κάτω η Νέα Δημοκρατία».

Η διοίκηση κρυβόταν

Με μεγάλη συμμετοχή από τους εργαζόμενους του νοσοκομείου Ευαγγελισμός και αλληλέγγυους υγειονομικούς άλλων νοσοκομείων πραγματοποιήθηκε νέα απεργιακή συγκέντρωση τη δεύτερη μέρα. Ακολούθησε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας έξω από το γραφείο της διοίκησης. Η οποία για δεύτερη ημέρα κρυβόταν πίσω από κλειστές πόρτες και την αστυνομία, που δεν κατάφερε ξανά να εμποδίσει την κινητοποίηση, ούτε στο προαύλιο ούτε στο γραφείο της διοίκησης.

Πολλοί/ές εργαζόμενοι/ες και συνδικαλιστές/τριες πήραν τον λόγο στις δύο συγκεντρώσεις για να καταδικάσουν τη δίωξη της Αργυρής και την πολιτική της κυβέρνησης (βλέπε στη διπλανή σελίδα). Μεγάλη ανταπόκριση είχε η καμπάνια υπογραφών, με τους εργαζόμενους, τους ασθενείς και τους συνοδούς να υπογράφουν το κείμενο ενάντια στην δίωξη.

Το Συντονιστικό Νοσοκομείων και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης συνεχίζουν τη μεγάλη καμπάνια για να σταματήσει η δίωξη με ψηφίσματα συμπαράστασης από τα σωματεία σε όλους τους κλάδους, με τη συλλογή υπογραφών στήριξης σε όλα τα νοσοκομεία και τη συγκρότηση επιτροπών αλληλεγγύης. Για τη συνέχεια τονίζουν: «Μετά τις δυο πετυχημένες απεργιακές κινητοποιήσεις 22 και 23 Μάρτη που οργανώθηκαν από πρωτοβάθμια σωματεία της Υγείας με την στήριξη της ΕΙΝΑΠ και της ΟΕΓΝΕ, κλιμακώνουμε τον αγώνα μας. Καλούμε την ΠΟΕΔΗΝ, την ΕΙΝΑΠ, την ΟΕΝΓΕ και την ΑΔΕΔΥ να καλέσουν απεργιακή κινητοποίηση δίνοντας τη δυνατότητα σε όλους και όλες να δώσουμε τη μάχη για την άμεση επανατοποθέτηση της συναδέλφισσας Αργυρής Ερωτοκρίτου στον Ευαγγελισμό».

Γενική συνέλευση για αυτό το θέμα καλεί το σωματείο εργαζομένων του νοσοκομείου Ευαγγελισμός την Τετάρτη 29/3 στις 12 το μεσημέρι.

Μάνος Νικολάου

22/3, Ευαγγελισμός, οι διαδηλωτές σπάνε την απαγόρευση της αστυνομίας και μπαίνουν στο προαύλιο του Νοσοκομείου. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Ψηφίσματα στήριξης στην Α. Ερωτοκρίτου

ΟΕΝΓΕ, ΕΙΝΑΠ, ΙΣΑ, Σωματεία εργαζομένων των νοσοκομείων: Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, Αγλαΐα Κυριακού, Ευαγγελισμός, Ασκληπιείο Βούλας, Δρομοκαΐτειο, Αττικόν, Κρατικό Νίκαιας, Δημοτικό Νοσοκομείο Αθηνών "Η ΕΛΠΙΣ" και Αγίου Νικολάου Κρήτης, Σύλλογος ειδικευόμενων Γιατρών ΨΝΑ Δαφνί, Ένωση Γιατρών ΕΣΥ Ρεθύμνου, Ένωση Νοσοκομειακών Ιατρών Πέλλας (ΕΝΙΠ), Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου (ΕΙΝΗ), Ένωση Νοσοκομειακών Ιατρών Λασιθίου (ΕΝΙΛ), Ένωση Ιατρών ΕΣΥ Λέσβου, Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργιών, Συντονισμός εργαζομένων στον Χώρο των Τεχνών-κατάληψη ΡΕΞ, Σύλλογοι Εκπαιδευτικών ΠΕ: Αριστοτέλης, Α' Αθηνών, Ηρώ Κωνσταντοπούλου, Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, Αμαρουσίου, Κ. Σωτηρίου, Πειραιά "Η ΠΡΟΟΔΟΣ", Αθηνά, Χανίων και Μεσσηνίας, Α' ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής, Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, Γ' ΕΛΜΕ Δυτικής Αθήνας, Α' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης και ΕΛΜΕ Χανίων, ΟΣΥΟ (Ομοσπονδία Συλλόγων Υπ. Οικονομικών), ΠΟΠΟΚΠ, ΣΕΤΕΕ (εργαζόμενοι ΤΕΕ), Ενιαίος Σύλλογος Υπαλλήλων ΥΠΠΟ, Σύλλογος εργαζομένων ΓΓΔΕ (ΑΑΔΕ), Σύλλογος εργαζομένων Δήμου Αγίου Δημητρίου, Σωματείο εργαζομένων Δήμου Νίκαιας-Ρέντη, ΠΟΣΠΕΡΤ, ΕΣΠΗΤ, ΣΕΛΜΑ (ΜΕΤΡΟ), ΣΕΡΕΤΕ (εργαζόμενοι στην έρευνα), ΠΕΝΕΝ, Σωματείο Εργατοτεχνιτών Μετάλλου Ιωαννίνων, Σωματείο μισθωτών Γεωτεχνικών Β/Δ Ελλάδας, Σύλλογος διοικητικών υπαλλήλων πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Σύλλογοι Φοιτητών: Φιλοσοφικής, ΣΕΤΠ ΠΑΔΑ, ΑΣΚΤ, Ιατρικής Ιωαννίνων, Μηχανικών Επιστήμης Υλικών Ιωαννίνων, Φοιτητών Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής Ιωαννίνων, Ιατρικής Πάτρας.

Ασφαλίτικη δίωξη κατά του Κ. Καταραχιά

Στις 11/3 αστυνομικοί παρέδωσαν στον συνάδελφο Κ. Καταραχιά, μέλος του ΔΣ της ΕΙΝΑΠ, γραμματέα του σωματείου του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου και μέλους του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή, έγγραφο για κλήση σε απολογία στα πλαίσια προκαταρκτικής εξέτασης.

Στις 15/3 ο δικηγόρος που εξουσιοδότησε παρέλαβε τη δικογραφία του εισαγγελέα με πρωτοφανές κατηγορητήριο εναντίον του συναδέλφου για υποκίνηση συγκεντρωμένου πλήθους έξω από το Υπουργείο Υγείας, ώστε να επιχειρήσει με τη βία να εισέλθει εντός σπάζοντας τον αστυνομικό κλοιό για να διαταραχθεί η λειτουργία του. Το περιστατικό της δικογραφίας αναφέρεται στη μεγαλειώδη κινητοποίηση των συνδικάτων εναντίον της απόλυσης του συναδέλφου για την συνδικαλιστική του δράση ως προέδρου του σωματείου του Αγίου Σάββα στις 30/3/2021. Περιλαμβάνει επίσης λεπτομερή περιγραφή των συμμετεχόντων συνδικαλιστικών στελεχών και των ομιλητών της συγκέντρωσης καθώς επίσης των πανό σωματείων και συλλογικοτήτων.

Πρόκειται για ξεκάθαρη αντιδημοκρατική αντισυνδικαλιστική ασφαλίτικη ενέργεια από τη μεριά του κράτους και της κυβέρνησης που παραπέμπει σε μαύρες εποχές και έρχεται σε συνέχεια του κύματος των συνδικαλιστικών διώξεων που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση στους υγειονομικούς με πιο πρόσφατο γεγονός την δίωξη της συναδέλφισσας παθολόγου μέλους του γενικού συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ και του ΔΣ του σωματείου του Γεννηματά Αργυρής Ερωτοκρίτου. Είναι τόσο εξόφθαλμη η προμεούρα τους να κυνηγήσουν αγωνιστές συνδικαλιστές που ο αστυνομικός που υποτίθεται τραυματίστηκε ελαφρά δεν ζήτησε ούτε ιατροδικαστική εκτίμηση ούτε να κάνει μήνυση στον συνάδελφο.

Και όλα αυτά την περίοδο που η κυβέρνηση είναι κατηγορούμενη από όλη την κοινωνία για τα εγκλήματα των ιδιωτικοποιήσεων που κοστίζουν ανθρώπινες ζωές από τα Τέμπη μέχρι τα νοσοκομεία. Η κυβέρνηση έχει διακηρυγμένο στόχο να τρομοκρατήσει και να φιμώσει τα συνδικάτα γι' αυτό ψήφισε τον αντισυνδικαλιστικό νόμο, γι' αυτό διώκει αγωνιστριες και αγωνιστές υγειονομικούς, ώστε ανενόχλητη να συνεχίσει την εγκληματική της πολιτική. Είναι γελασμένοι ότι μπορούν να μας επιστρέψουν στην εποχή του ιδιώνυμου.

Οι προσπάθειες της κυβέρνησης να τρομοκρατήσει δεν θα γίνουν ανεκτές από τους εργαζόμενους. Το μόνο που καταφέρνουν είναι να μας προκαλούν μεγαλύτερη οργή και αηδία. Ειδικά μετά τις μεγαλειώδεις πανεργατικές, τα συνδικάτα και η οργάνωση τους από τα κάτω είναι ακόμα πιο ισχυρά. Μας φοβούνται γι' αυτό κλιμακώνουμε τις απεργιακές μάχες για την ανατροπή αυτών και κάθε επίδοξο διαχειριστή της ίδιας πολιτικής και συνολικά της πολιτικής τους.

Ανακοίνωση Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή, 24/3/2023

κάτω τα χέρια από τα Σωματεία!

Η Αργυρή δεν ζητάει προνομιακή μεταχείριση. Ζητάει να δουλέψει στην πρώτη γραμμή και να μην παροπλιστεί. Η επιλογή να σταλεί κάπου που να κάνει μόνο συνταγογράφηση έγινε με βάση τις πολιτικές της απόψεις. Είναι ντροπή μια μάχιμη γιατρός που έδωσε τα πάντα δίπλα στους αρρώστους με covid δύο χρόνια να διώκεται επειδή οι απόψεις της δεν αρέσουν σε έναν τυχαίο μάνατζερ διοικητή. Είναι συνδικαλιστική, πολιτική και φρονηματική δίωξη, γιατί έχει σκοπό να τη φρονηματίσει, να φοβάται στο μέλλον και αυτή και όσοι έχουν συγκριμένη πολιτική τοποθέτηση.

Όλγα Κοσμοπούλου, ΔΣ ΕΙΝΑΠ

23 Μάρτη, δεύτερη μέρα κινητοποιήσεων συμπαράστασης στην Α. Ερωτοκρίτου στον Ευαγγελισμό. Φωτό: Μάνος Νικοΐδου

Το έγγραφο του διοικητή Γρηγορόπουλου είναι έκνομο και γελοίο. Έκνομο γιατί αυτές οι λίγες θέσεις επιμελητών ΕΣΥ προκηρύσσονται ανά νοσοκομειακή μονάδα και γιατί παραβιάζει τη διαδικασία κρίσης και επιλογής από τη νομοθεσία της ίδιας της κυβέρνησης. Γελοίο, γιατί γράφει λίγο πολύ ότι αιφνίδια προέκυψαν, μετά την τοποθέτηση της Αργυρής στον Ευαγγελισμό, έκτακτες ανάγκες στην Πολυκλινική. Σαν να μας λέει ότι εκείνη τη μέρα έγινε κάποια μαζική καταστροφή στην Ομόνοια που δεν την ξέρουμε. Άλλωστε, υπάρχουν παθολόγοι συνάδελφοι στον Ευαγγελισμό που η οργανική τους θέση είναι στην Πολυκλινική και πολύ σωστά μετακινήθηκαν στον Ευαγγελισμό γιατί εκεί υπάρχει ανάγκη. Η Πολυκλινική είναι ένα από τα νοσοκομεία που είχε βάλει λουκέτο η προηγούμενη κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου με υπουργό Υγείας τον Άδωνι Γεωργιάδη.

Πάνος Παπανικολάου, γενικός γραμματέας ΟΕΝΓΕ

Η Αργυρή Ερωτοκρίτου είναι η γιατρός που θέλουμε. Που δίνει τα πάντα για τον ασθενή, αλλά και που δείχνει τον δρόμο του αγώνα. Τέτοιους γιατρούς και δασκάλους δεν θέλει η κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Ο Μητσοτάκης δήλωσε χθες ότι θα αλλάξει το κράτος. Αν το αλλάξει, θα είναι ένα κράτος που δεν θα έχει ανθρώπους που αγωνίζονται. Ένα βαθύ κράτος σε άμεσο εναγκαλισμό με τα συμφέροντα. Αυτό που είναι υπεύθυνο για το έγκλημα στα Τέμπη. Αυτό που έχει διαλύσει την Υγεία και εκτιμά ότι δεν χωράει γιατρούς σαν την Αργυρή. Αυτό το κράτος είναι που έβαλε ανθρώπους της νύχτας να χτυπήσουν δολοφονικά τον υπάλληλο της Εφορίας Αρχαιοτήτων στη Μύκονο. Δεν θα επιτρέψουμε να επιβάλουν τέτοιο κράτος που να θυμίζει τη δεκαετία του '50 και '60.

Παντελής Βαϊνάς, Εκτελεστική Επιτροπή ΑΔΕΔΥ

Η κυβέρνηση που έφερε σήμερα εδώ την αστυνομία και αντιμετωπίζει με διώξεις και καταστολή τις κινητοποιήσεις του υγειονομικού κινήματος είναι αυτή που ευθύνεται για τους 36 χιλιάδες νεκρούς κατά τη διάρκεια

της πανδημίας. Γιατί θέλει να περάσει την πολιτική ότι θα νοσηλεύεται όποιος έχει να πληρώσει, την πολιτική που θέλει να ιδιωτικοποιήσει το δικαίωμα στην περίθαλψη. Η απάντηση είναι μαζικός αποφασιστικός αγώνας. Γι' αυτό εμείς οι εκπαιδευτικοί στεκόμαστε στο πλευρό της Αργυρής Ερωτοκρίτου, ενάντια σε κάθε δίωξη αγωνιστή γιατρού. Ο σύλλογός μας είναι ένας από τους πολλούς συλλόγους εκπαιδευτικών που εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στη δίωξη της Α. Ερωτοκρίτου.

Δημήτρης Μαργιόλης, πρόεδρος Α' ΣΕΠΕ Αθήνας

Η δίωξη της Αργυρής δεν θα περάσει! Είναι παρόμοια αυταρχική επίθεση που βιώνουμε και στα σχολεία για να επιβάλλουν την αξιολόγηση, να γυρίσουν οι επιθεωρητές και να μας πάνε πίσω σε σκοταδιστικές εποχές. Κάτω τα χέρια από την Αργυρή, τους υγειονομικούς, τους εκπαιδευτικούς, από τις ζωές μας. Η Ε' ΕΛΜΕ θα αγωνίζεται μέχρι η Αργυρή να γυρίσει στο νοσοκομείο της και να ξεφορτωθούμε την κυβέρνηση που διαλύει σχολεία και νοσοκομεία, που δολοφονεί στο Αιγαίο και στα Τέμπη.

Εύα Ηλιάδη, ΔΣ Ε' ΕΛΜΕ

Αυτό το διάστημα όλη η εργατική τάξη είναι ξεσηκωμένη απεργιακά. Στις 8 Μάρτη, στην ιστορική πανεργατική απεργία την ημέρα των γυναικών, ήταν η Αργυρή Ερωτοκρίτου που μίλησε στην εξέδρα. Τα βάζουν με αυτή την εργατική τάξη, που βάζει τις γυναίκες μπροστά. Η πολιτική τους είναι να πετάνε έξω από τα νοσοκομεία τους ανασφάλιστους και τους μετανάστες. Είναι η πολιτική που δολοφόνησε τον κόσμο στα Τέμπη, η πολιτική των μάνατζερ και των διοικητών, των υπουργών που μας έλεγαν έναν μήνα πριν ότι δεν υπάρχει θέμα ασφάλειας. Από την άλλη μεριά είναι οι εργαζόμενοι. Κανένας διοικητής Γρηγορόπουλος δεν ξέρει τι συμβαίνει μέσα στον Ευαγγελισμό, ποιες είναι οι πραγματικές ανάγκες, περισσότερο από τους γιατρούς και τους εργαζόμενους αυτού του νοσοκομείου. Αυτό το πανεργατικό κίνημα που τους ξεφωνίζει ως δολοφόνους θα κόψει το χέρι που θέλει να βάλει ο Πλεύρης στον συνδικαλισμό. Είναι το εργατικό κίνημα που θέλει να βάλει τον εργατικό

έλεγχο μπροστά. Αυτό τους πόνεσε πιο πολύ από τη δράση της Αργυρής μέσα στο Γεννηματάς, όταν στις Παθολογικές του κλινικές το προσωπικό είπε ότι αυτό θα καθορίζει το πρόγραμμα των εφημεριών και όχι ο κάθε απατεώνας διοικητής.

Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας

Η δίωξη του διοικητή, του υπουργείου και της κυβέρνησης στο πρόσωπο της αγωνίστριας παθολόγου Α. Ερωτοκρίτου είναι μία πρόκληση που δεν θα γίνει ανεκτή. Είναι πρόκληση για τον συνδικαλισμό και τα δημοκρατικά δικαιώματα για όλους τους υγειονομικούς γιατί η Αργυρή είναι εκλεγμένη από εκατοντάδες γιατρούς και νοσηλευτές. Τι μας λένε ο Πλεύρης και ο Μητσοτάκης; Όποιος διαφωνεί και αγωνίζεται ενάντια στην εγκληματική διαχείριση που διαλύει τα νοσοκομεία, δεν θα τον αφήνουν να δουλεύει. Αυτά τα έκτροπα γίνονται γιατί θέλει να ιδιωτικοποιήσουν τα νοσοκομεία, γιατί θέλουν να στέλνουν τους ασθενείς στις ιδιωτικές κλινικές και να τις ταΐζουν με ζεστό χρήμα. Είναι πρόκληση να φέρνουν την αστυνομία. Δείχνει πόσο απομονωμένοι και διαλυμένοι είναι, τη στιγμή που όλη η κοινωνία τους λέει δολοφόνους. Στην ΕΙΝΑΠ είχαμε αιτήματα ότι δεν φτάνουν οι παθολόγοι στον Ευαγγελισμό και δεν αντέχουν να δουλεύουν σε αυτές τις συνθήκες. Η Αργυρή θα γυρίσει στο νοσοκομείο της για να παλέψει, να συνδικαλιστεί, να ξεσηκώσει τον κόσμο!

Κώστας Καταραχιάς, μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ, γραμματέας ΔΣ σωματείου εργαζομένων νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου

Από την πρώτη στιγμή το σωματείο μας προσπάθησε να ενημερώσει το προσωπικό του νοσοκομείου ως όφειλε ενάντια στην άδικη μετακίνηση μιας νέας γιατρού, η οποία τοποθετήθηκε στο νοσοκομείο μας για να βοηθήσει σε μία παθολογική κλινική που το τελευταίο διάστημα είχε πολλά σοβαρά προβλήματα που απειλούσαν ακόμα και τη λειτουργία της. Οι συνάδελφοι ειδικευόμενοι είναι σε καθεστώς υπερεφημέρευσης το τελευταίο εξάμηνο με οχτώ και εννιά εφημερίες τον μήνα. Κανένας συνάδελφος δεν περισσεύει για να

φύγει από τον Ευαγγελισμό. Η τακτική της κυβέρνησης και της διοίκησης του νοσοκομείου βρίσκεται από μετακινήσεις προσωπικού, αλλά και διώξεις σε μια προσπάθεια να φιμώσουν όποιον συνάδελφο βρίσκεται απέναντί τους.

Γιώργος Φερεντίνος, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων νοσοκομείου Ευαγγελισμός

Αυτά τα πολιτικά ανθρωπάκια που νομίζουν ότι διοικούν νοσοκομεία και τη δημόσια Υγεία είναι βαθιά γελασμένα ότι θα μπορέσουν να σταματήσουν το ποτάμι της οργής των εργαζομένων και της νεολαίας απέναντι σε αυτήν την πολιτική που η βαρβαρότητά της πλέον δεν έχει όριο. Από την καταστροφή των νοσοκομείων, τα ξεπουλήματα κάθε δημόσιου αγαθού μέχρι την υπερεκμετάλλευσή μας με εξοντωτικές συνθήκες εργασίας, την ακρίβεια και τη φτωχοποίησή μας. Θα γίνει της Γαλλίας. Ήδη έχει ξεκινήσει αυτό και δεν θα σταματήσει παρά τις προσπάθειες κάποιων να μην βάζουν στόχους ανατροπής παρά να τα παραπέμπουν όλα στις κάλπες.

Μιχάλης Ρίζος, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων Αττικών

Είμαστε εδώ για να υπερασπιστούμε τους συναδέλφους μας, τους συνδικαλιστές που δίνουν τη μάχη για να κρατήσουν τα νοσοκομεία όρθια, ανοιχτά και δημόσια. Στον Άγιο Σάββα η κυβέρνηση προσπάθησε να απολύσει τον τότε πρόεδρο του σωματείου μας Κώστα Καταραχιά κι έφαγε τα μούτρα της με τη συμπαράσταση χιλιάδων από όλη τη χώρα. Με την ίδια αποφασιστικότητα θα παλέψουμε και τώρα. Πάλι στον Ευαγγελισμό μερικούς μήνες πριν, πετύχαμε να αποτρέψουμε την απόλυση του γιατρού Ν. Σκούφογλου. Με αυτές τις διώξεις, δείχνουν πόσο μας φοβούνται. Έχουμε τον κόσμο και το δίκιο με το μέρος μας και γι' αυτό θα νικήσουμε.

Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων νοσοκομείου Άγιος Σάββας

Τη διοίκηση του Γρηγορόπουλου στον Ευαγγελισμό τη γνωρίζουμε από παλιά. Ασκεί πολιτικές που περνούν μόνο με εργαζόμενους που έχουν το κεφάλι κάτω. Τους απαντάμε ότι το κεφάλι το έχουμε πάντα ψηλά. Το είχαμε ψηλά στα τρία χρόνια της πανδημίας που ματώσαμε σε καθημερινή βάση, μέρα και νύχτα με λειψιά μέτρα ατομικής προστασίας. Κι έρχονται αυτοί που είναι υπεύθυνοι για τους χιλιάδες νεκρούς της πανδημίας, για το έγκλημα στα Τέμπη, να μας κουνήσουν το δάχτυλο. Στη διοικητική υπηρεσία μετακινούν τιμωρητικά συνάδελφους και θέλουν να χτυπάνε κάρτα. Κάρτα να βάλουν στους εαυτούς τους οι διοικητές. Που δεν είναι εδώ όταν τους ψάχνουμε για να μην ακούσουν τους εργαζόμενους. Είναι αυτοί που σε λίγο καιρό θέλουν να φέρουν τον εργολάβο στο νοσοκομείο και να πετάξουν τους συναδέλφους με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Η κορυφή του παγόβουνου είναι η ξεκάθαρη συνδικαλιστική δίωξη της Αργυρής. Θα μας βρουν απέναντι.

Βιβή Πασχάλη, μέλος ΔΣ σωματείου εργαζομένων νοσοκομείου Ευαγγελισμός

Μάχες καθημερινά

Αργυρή Ερωτοκρίτου

Ο δρόμος για την απελευθέρωση είναι δρόμος απεργιακός. Η φετινή πανεργατική απεργία στις 8 Μάρτη, την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών, ήταν η συνισταμένη όλων των μαχών που δόθηκαν το προηγούμενο διάστημα ενάντια σε μια κυβέρνηση που χτυπά όλη την εργατική τάξη και ιδιαίτερα τις γυναίκες. Ο αντιουσπημικός χαρακτήρας των απεργιακών διαδηλώσεων γέννησε τεράστια ερωτήματα στην ίδια την άρχουσα τάξη για το πού πάει αυτό το ρεύμα. Και ήρθε η νέα πανεργατική στις 16 Μάρτη να δείξει ότι δεν είναι εύκολο να ξεμπερδέψουν μαζί του.

Τρέμουν γιατί η 8Μ ήταν μια απεργία που κατάφερε να συνδυάσει με τον πιο πετυχημένο τρόπο την πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών με τις μάχες που δίνει όλο το εργατικό κίνημα απέναντι στις πολιτικές που δολοφονούν. Ήταν μια μέρα που ξεκίνησε με τη δική μας συγκροτημένη προσπάθεια για απεργία και έφτασε να γίνει μια 24ωρη σεισμός που ενώθηκαν πολλά ρυακία.

Τις μάχες ενάντια στη γυναικεία καταπίεση τις δίνουμε καθημερινά στους χώρους δουλειάς. Είναι μάχες στα νοσοκομεία. Για τις συνθήκες δουλειάς, απέναντι στην υπερεργασία και τις διπλοβάρδιες. Για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις. Για ΒΑΕ που σημαίνει σύνταξη νωρίτερα από τα 67 χρόνια. Για ποιοτική παροχή υγείας. Βγαίνει η κυβέρνηση και διαφημίζει το πρόγραμμα Φώφη Γεννημάτα για τον καρκίνο του μαστού. Αλλά δεν λέει ότι στη χώρα μας υπάρχουν 323 μαστογράφοι, εκ των οποίων μόνο οι 52 είναι στα δημόσια νοσοκομεία.

Για την πρόσπιση του δικαιώματος στην έκτρωση, για να μην συγχωνευτούν το Έλενα Βενιζέλου με το Αλεξάνδρα που το βάζουν στο στόχαστρο. Για να μην ιδιωτικοποιηθεί ο παιδικός καρκίνος και περάσει στα χέρια της Μαριάνας Βαρδινογιάννη. Το 80% των περιστατικών του παιδικού καρκίνου αντιμετωπίζεται στα Παιδών της Αθήνας και η κυβέρνηση, τέσσερις μέρες μετά το έγκλημα στα Τέμπη, δεν διάσασε να ψηφίσει στη Βουλή το νομοσχέδιο ιδιωτικοποίησης των ογκολογικών τους τμημάτων. Σε αυτές τις μάχες πατάει η ανακοίνωση της ΠΟΕΔΗΝ για τις 8 Μάρτη ότι το 70% των εργαζόμενων στα νοσοκομεία είναι γυναίκες.

Κοινωνικό κράτος

Είναι μάχες στην εκπαίδευση και τους δήμους. Από τους βρεφονηπιοκόμους ενάντια στην 24ωρη λειτουργία χωρίς προσλήψεις και χρηματοδότηση μέχρι τις απεργίες στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια με συμμετοχή 85% ενάντια στις επιθέσεις της Κεραμείας που διαλύουν τα σχολεία και φορτώνουν τα βάρη στις γυναίκες. Από το Βοήθεια στο Σπίτι μέχρι όλες τις δομές των δήμων που παλεύουν για να σώσουν το κοινωνικό κράτος για να μην πέφτει η φροντίδα των ηλικιωμένων, των παιδιών, των ατόμων με αναπηρίες και ψυχικά νοσήματα στις πλάτες των γυναικών.

Είναι μάχες στις τέχνες. Στο ΣΕΗ το 2016 ψήφισαν 449 ηθοποιοί. Το 2020 ψήφισαν 1.500. Είναι προϊόν της ριζοσπαστικοποίησης από τη μάχη ενάντια στη σεξιστική βία που έστειλε τους Λιγνάδηδες και τους Φιλιππίδηδες στα δικαστήρια και τη φυλακή. Η αυτοπειpoίηση που γέννησε στον καλλιτεχνικό κόσμο μαζίκοποιήσε το συνδικάτο και έτσι βλέπουμε τώρα καταλήψεις και τόσες πολλές απεργιακές κινητοποιήσεις.

Αυτές οι μάχες έχουν ένα ακόμα χαρακτηριστικό. Την προσπάπιση των σωματείων στους χώρους δουλειάς. Η διωξή μου γίνεται γιατί θέλουν να τσακίσουν τον συνδικαλισμό. Αλλά και γιατί το να ανεβαίνει η επαναστατική αριστερά στο βήμα της 8 Μάρτη είναι κάτι που δεν το γουστάρουν οι διοικήσεις και οι υπουργοί. Το γουστάρουν όμως οι εκατοντάδες χιλιάδες απεργοί. Ο ρόλος της επαναστατική αριστεράς είναι αναντικατάστατος σε αυτές τις συνθήκες. Γιατί βάζει τα αιτήματα εκείνα που αντιστρέφουν την ιδιωτικοποίηση της αναπαραγωγής, που προστατεύουν τις γυναίκες από τη σεξιστική βία, που κατοχυρώνουν ΣΣΕ και δικαιώματα. Και γιατί ανοίγει τη συνολική προοπτική ότι παλεύουμε για μια άλλη κοινωνία.

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Γι’ αυτό και η ανατροπή του συστήματος είναι πιο αναγκαία από ποτέ, όπως ανέδειξαν στην τρίτη και τελευταία συζήτηση «Ο δρόμος για την απελευθέρωση» η Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ και η Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω (τα βασικά σημεία των εισηγήσεών τους μαζί με κάποιες από τις παρεμβάσεις κατά τη διάρκεια του μονοήμερου παρουσιάζουμε στις διπλανές στήλες).

Τις εντυπώσεις της από το μονοήμερο μας μετέφερε η **Ελισάβετ**, φοιτήτρια στην ΑΣΚΤ και εργαζόμενη στον ιδιωτικό τομέα. «Μου άρεσε πολύ που είχε τόσο κόσμο, δεν το περίμενα για να είμαι ειλικρινής, αλλά βλέπω ότι υπάρχει συσπείρωση και ενδιαφέρον για αυτά τα θέματα. Με χαροποιεί αυτό και το θέμα είναι το ερώτημα που όλοι βάζουμε, πώς συνεχίζουμε, πώς κλιμακώνουμε, να το κάνουμε καθημερινά πράξη με οργάνωση για να αλλάξουμε τα πράγματα. Ως γυναίκα, μητέρα τριών παιδιών, φοιτήτρια και εργαζόμενη με πιάνει συγκίνηση γιατί είναι πολύ δυνατά όλα αυτά που ζούμε».

«Δεν ήμουν ποτέ σε κάποια οργάνωση, αλλά κινιόμουν αντιφασιστικά, αντιρατσιστικά, αντισεξιστικά», μας είπε και η **Έλσα** από το ΠΑΔΑ. «Σήμερα μου πρότειναν οι συμφοιτητές μου από τη σχολή να έρθω και μου άρεσε πάρα πολύ η συζήτηση και ότι πήραν το λόγο τόσοι πολλοί, άντρες, γυναίκες και έγινε διάλογος. Θέλω να ασχοληθώ περισσότερο γιατί πρεσβεύω τα ίδια πράγματα και γιατί θεωρώ πολύ ωραίο να μαζεύεσαι ο κόσμος και να κάνουμε τέτοιες συζητήσεις και να προχωράμε. Τώρα με τα Τέμπη υπήρξε μεγάλη κινητοποίηση στη σχολή, συνελεύσεις, καταλήψεις, πανό στις πορείες. Έτσι να συνεχίσουμε».

Η καταπίεση είναι όπλο των καπιταλιστών και θα τους ανατρέψουμε

Δεκάδες ήταν οι παρεμβάσεις και στις τρεις συζητήσεις. «Η καταπίεση είναι αποτέλεσμα μιας διπλής προσπάθειας από την άρχουσα τάξη», είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, γραμματέας του **Συλλόγου Εργαζόμενων** στο **Έλενα Βενιζέλου** και μέλος **ΔΣ** της **ΕΙΝΑΠ**. «Από τη μία θέλει να εντείνει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και από την άλλη θέλει να διασπά την εργατική τάξη και να την ελέγξει ιδεολογικά. Απέναντι σε αυτά υπάρχει ένα τεράστιο κίνημα στη νεολαία αλλά και στους εργατικούς χώρους.

Είμαστε πολύ περήφανοι που είμαστε το κομμάτι της αριστεράς που ανοίγει τα ζητήματα της καταπίεσης αλλά και την προοπτική. Πρόσφατα στην ΕΙΝΑΠ δέχτηκα ομοφοβική επίθεση για την εμφάνισή μου από την Παγώνη γιατί έχουν σκυλιάσει από την δράση μας. Ως Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή κάναμε μομφή στην Παγώνη και την αναγκάσαμε να ζητήσει συγγνώμη, καταγράφοντας ότι τέτοια σχόλια δεν είναι ανεκτά. Στο Έλενα έχουμε ανοίξει τη μάχη για ελεύθερη πρόσβαση για αλλαγή φύλου, για ένα ΕΣΥ για τις ανάγκες των τρανς. Οι εργάτες και οι εργάτριες της Υγείας συμπεριφέρονται υποδειγματικά σε αυτό τον κόσμο και διεκδικούμε δωρεάν ενχειρήσεις αλλαγής φύλου».

«Το να μην είναι η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα ορατή είναι μια ιστορική προσπάθεια της άρχουσας τάξης για να περάσει τη δυαδικότητα των φύλων», είπε η **Ευδοκία Μαχοβίτοκα-για** από την Καλλιθέα. «Τα δικαιώματα που έχουμε κατακτήσει δεν είναι αρκετά και ασφαλής. Στην Ουγκάντα υπάρχει θανατική ποινή στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Στην Αμερική απαγορεύουν τα drag shows στα παιδιά γιατί είναι “έκφυλα” προφανώς. Ο αγώνας πρέ-

πει να συνεχιστεί και μέσα στην αριστερά. Υπάρχουν σύντροφοι που δεν είναι ξεκάθαροι σε αυτά τα ζητήματα. Να γίνει το σημερινό, έναυσμα για τη συνέχεια».

«Ο μαρξισμός έχει κατηγορηθεί ως μια οικονομίστική θεωρία που δεν μπορεί να εξηγήσει τα ζητήματα της καταπίεσης», είπε η **Τιάννα Ανδρέου**. «Κι όμως είναι η μοναδική θεωρία που μπορεί να το κάνει. Με τις διακρίσεις οι καπιταλιστές εξασφαλίζουν μεγαλύτερα κέρδη, με τον σεξισμό και το θεσμό της οικογένειας αποσπούν μεγαλύτερη υπεραξία από την εργατική τάξη. Η φετινή 8 Μάρτη έγινε απεργιακή γιατί είχαμε αυτή την ανάλυση».

«Όνειρο που έγινε πραγματικότητα»

«Η εικόνα της Αργυρής στην εξέδρα της 8 Μάρτη να λέει θα αλλάξουμε τον κόσμο με τις γυναίκες μπροστά, ήταν για μένα, που είμαι από τη Μεταπολίτευση στο κίνημα, ένα όνειρο που έγινε πραγματικότητα», είπε η **Μαρία Μαυρομάτι**. «Δεν έγινε με παρθενογέννηση. Ήταν κάτι που το πιστεύαμε, ότι αυτή η θεωρία του αντικαπιταλιστικού αντισυμμικού γυναικείου κινήματος θα μπορούσε να βοηθήσει και να δυναμώσει μέσα στην εργατική τάξη. Γιατί μέχρι τώρα έμοιαζε όνειρο; Γιατί υπήρχε το κίνημα της αυτονομίας αλλά και ένας ισχυρός ρεφορμισμός που αποσπούσε το γυναικείο ζήτημα από την ταξική πάλη και το έκλεινε μέσα στην οικογένεια, στη σχέση άντρα-γυναίκας, σε έναν ανταγωνισμό μεταξύ τους. Φτάσαμε να αλλάξει αυτό λόγω της κρίσης του καπιταλισμού που έχει ανατάνάλαξη μέσα στην οικογένεια και την αναπαραγωγή, λόγω της επαναστατικής αριστεράς που είναι πιο μεγάλη και δυνατή,

και λόγω ενός κινήματος που είναι πιο ισχυρό με τον ρεφορμισμό να μην μπορεί να δώσει απαντήσεις».

«Δεν φτάνει που το φορτίο της αναπαραγωγής πέφτει πάνω στην οικογένεια, της φορτώνουν και την ευθύνη για ό,τι πάει στραβά», είπε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, νοσηλεύτρια στο ΓΝΑ Γεννηματάς. «Είδαμε τι συνέβη με τη 12χρονη στον Κολωνό που συνέλαβαν τη μητέρα, είδαμε τι συνέβη με τη 13χρονη στη Λακωνία που πάλι έβαλαν τη μητέρα στο στόχαστρο. Η σύνδεση του γυναικείου κινήματος με το εργατικό είναι πολύ σημαντική. Οι μάχες που δίνουμε στα νοσοκομεία δίνουν στις γυναίκες το πραγματικό δικαίωμα στην έκτρωση, στην πρόσληψη, τις υπηρεσίες υγείας. Αυτό συμβαίνει σε όλους τους χώρους. Τα εργατικά αιτήματα είναι ταυτόχρονα αιτήματα για τη γυναικεία απελευθέρωση».

«Σε έρευνα που έγινε πρόσφατα στο χώρο των ΜΜΕ και καλύπτει μια μεγάλη περίοδο από το 1996 μέχρι το 2021, σχεδόν το 50% των εργαζόμενων γυναικών έχει δεχτεί κάποιου είδους σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία του», είπε η **Φύλλα Πολύτη**, δημοσιογράφος. «Η συντριπτική πλειοψηφία δεν το κατήγγειλε γιατί φοβόταν ότι θα χάσει τη δουλειά είτε στα υπεύθυνα είτε να απευθυνθεί, ενώ σε σχετική ερώτηση δεν υπήρχε σε κανένα μιαγαζί πρόβλεψη τμήματος καταγγελιών ή κάτι αντίστοιχο. Σε συνδυασμό με τα σκληρά ωράρια και συνθήκες δουλειάς και ότι πάνω από δέκα χρόνια δεν υπάρχει ΣΣΕ, καταλαβαίνουμε πόσο ευάλωτες είναι οι γυναίκες του κλάδου. Σε αυτό το περιβάλλον, το γυναικείο κίνημα έχει αρχίσει να απασχολεί τις αίσουσες σύνταξης για το αν και πόσο προβάλεται, ποιες λέξεις χρησιμοποιούνται στα σχετικά θέματα».

«Η συζήτηση αυτή ανοίγει στη νεολαία συνεχώς και με κάθε τρόπο, γιατί η ριζοσπαστικοποίηση της είναι τεράστια», τόνισε η **Μαρία Καστελιώτη**, από τη Φιλοσοφική. «Είτε στα σχολεία είτε στα πανεπιστήμια, μέσα στις γενικές συνελεύσεις και τις καταλήψεις, η κουβέντα για τη μάχη ενάντια στο σεξισμό να βοηθήσει και να δυναμώσει μέσα στην εργατική τάξη. Γιατί μέχρι τώρα έμοιαζε όνειρο; Γιατί υπήρχε το κίνημα της αυτονομίας αλλά και ένας ισχυρός ρεφορμισμός που αποσπούσε το γυναικείο ζήτημα από την ταξική πάλη και το έκλεινε μέσα στην οικογένεια, στη σχέση άντρα-γυναίκας, σε έναν ανταγωνισμό μεταξύ τους. Φτάσαμε να αλλάξει αυτό λόγω της κρίσης του καπιταλισμού που έχει ανατάνάλαξη μέσα στην οικογένεια και την αναπαραγωγή, λόγω της επαναστατικής αριστεράς που είναι πιο μεγάλη και δυνατή,

«Είμαι μεταπτυχιακός φοιτητής στο θεατρικό σπουδών στο Ναύπλιο και πριν ένα χρόνο ξεκίνησαμε έναν αγώνα ενάντια σε καθηγήτή μας και πρώην αντιπρότανη που είχε

πηποπάθειας σχετικά με τον αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των μουσείων. Εμείς μοιράσαμε την προκήρυξη για την απεργία στα νοσοκομεία την επόμενη μέρα, γεγονός που άνοιξε συζήτηση για την ιδιωτικοποίηση της παιδοογκολογικής κλινικής. Το αποτέλεσμα ήταν να συμμετέχουμε στην διαδήλωση των υγειονομικών και έξω από το Μουσείο να υποδεχόμαστε τους απεργούς με τρία πανό. Ήταν μια απόδειξη για το πώς ενώνουμε τους αγώνες. Την επόμενη μέρα κάναμε εκδήλωση για τις 8 Μάρτη στο χώρο με τις εργαζόμενες να ανοίγουν οι ίδες το θέμα των εργατικού ελέγχου. Η συμμετοχή μας στις πανεργατικές της 8 και 16 Μάρτη ήταν εντυπωσιακή και στην επόμενη συνέλευση κερδίσαμε ομόφωνο ψήφισμα συμπαράστασης στην Αργυρή Ερωτοκρίτου».

«Σκληρά ωράρια και συνθήκες δουλειάς»

«Σε έρευνα που έγινε πρόσφατα στο χώρο των ΜΜΕ και καλύπτει μια μεγάλη περίοδο από το 1996 μέχρι το 2021, σχεδόν το 50% των εργαζόμενων γυναικών έχει δεχτεί κάποιου είδους σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία του», είπε η **Φύλλα Πολύτη**, δημοσιογράφος. «Η συντριπτική πλειοψηφία δεν το κατήγγειλε γιατί φοβόταν ότι θα χάσει τη δουλειά είτε στα υπεύθυνα είτε να απευθυνθεί, ενώ σε σχετική ερώτηση δεν υπήρχε σε κανένα μιαγαζί πρόβλεψη τμήματος καταγγελιών ή κάτι αντίστοιχο. Σε συνδυασμό με τα σκληρά ωράρια και συνθήκες δουλειάς και ότι πάνω από δέκα χρόνια δεν υπάρχει ΣΣΕ, καταλαβαίνουμε πόσο ευάλωτες είναι οι γυναίκες του κλάδου. Σε αυτό το περιβάλλον, το γυναικείο κίνημα έχει αρχίσει να απασχολεί τις αίσουσες σύνταξης για το αν και πόσο προβάλεται, ποιες λέξεις χρησιμοποιούνται στα σχετικά θέματα».

«Το θέμα της στρατηγικής έχει μεγάλη σημασία για το πώς οργανώνουμε τους χώρους δουλειάς μας», είπε ο **Θωμάς Καταρός**, εργαζόμενος στο Βυζαντικό Μουσείο. «Στις 21 Φλεβάρη είχαμε γενική συνέλευση με τους συνδικαλιστές να σπέρνουν κλίμα

Με επαναστατική στρατηγική

Μαρία Στύλλου

Η καταπίεση είναι όπλο των καπιταλιστών και θα τους ανατρέψουμε.

Αυτή τη στιγμή οι τράπεζες καταρρέουν. Μετά τη Σίλικον Βάλεϊ ακολούθησε η Κρέντιτ Σουίς και τώρα η Ντόιτσε Μπανκ. Μια από τις ιστορίες που ακούγεται ελάχιστα είναι ότι οι τράπεζες ήταν μπλεγμένες με τη διακίνηση γυναικών για να βγάλουν κέρδη ο Εποστάιν και οι κολλητοί του. Δικάζονται για αυτό τους το έγκλημα τον Οκτώβρη. Και εμείς θα πρέπει να οργανώσουμε διαδηλώσεις εναντίον τους.

Ο Εποστάιν που αυτοκτόνησε (όπως λένε) στη φυλακή ήταν ένας από τους μεγαλοκαρχαρίες του αμερικάνικου καπιταλισμού. Είχε σχέσεις με μεγαλοεπιχειρηματίες και μεγαλομνιάρχες και είχε πει ότι είναι πολύ επικερδές να διακινείς το γυναικείο κορμί. Αγόραζε και διακινούσε μικρά κορίτσια σε πρίγκηπες, επιχειρηματίες, μεγαλοδικηγόρους και μεγαλοπολιτευτές σε όλο τον κόσμο.

Τον χρηματοδοτούσαν οι τράπεζες από το 1998 και παρόλο που μπήκε στη φυλακή, συνέχισαν να τον χρηματοδοτούν μέχρι την αυτοκτονία του. Ένας από τους μεσαζόντες του Εποστάιν είναι αυτή τη στιγμή διοικητής στην τράπεζα Μπάρκλεις του Λονδίνου.

Αυτό σημαίνει καπιταλισμός, εκμετάλλευση και καταπίεση. Όταν έχουμε αυτή την εικόνα, δεν χρειάζεται να διερωτώμαστε που είναι οι ρίζες της καταπίεσης που επιβάλει το κράτος. Έτσι έσπασε το κέλυφος της καταπίεσης και ο εργατικός έλεγχος έγινε κυρίαρχος σε όλα, στην παιδεία, στην υγεία, την κοινωνία ολόκληρη. Οι δουλεις τους σπιτιού έγιναν κοινωνικές υπηρεσίες με δημόσια πλυντήρια, εστιατόρια, παιδικούς σταθμούς.

Το Μαρ του '68 όλα αυτά τα ζητήματα άνοιξαν ξανά. Γιατί υπήρχαν κατελημμένα εργοστάσια, σχολές, θέατρα και η συζήτηση ήταν τεράστια για τις σχέσεις, τη σεξουαλικότητα. Η Ρώσκη Επανάσταση ερχόταν ξανά ως παράδειγμα. Σήμερα, έχουμε την έκρηξη του Μάρτη '23. Το θέμα της κρατικοποίησης χωρίς αποζημίωση στα αφεντικά και με εργατικό έλεγχο, από σύνθημα των επαναστατών γίνεται αίτημα της εργατικής τάξης.

Έχουμε να συνδέσουμε τη μάχη ενάντια στην καταπίεση με τη μάχη να ριξουμε τους εκμεταλλευτές, να ριξουμε τους καταπιεστές. Οργανώνουμε τις απεργίες από τα κάτω και το δυνάμωμα του εργατικού κινήματος για να αρχίσει να επιβάλει και να καθορίζει τις εξελίξεις. Και ανοίγουμε την προοπτική του **Τρότσκι** και του **Λένιν**, η κάθε μαγερίσμο να κυβερνάει. Με ένα κόμμα σαν τους Μπολσεβίκους. Εκεί παλεύει να φτάσει το ΣΕΚ.

Κείμενα - επιμέλεια: Λένα Βερδέ

Απαιτούμε νέα Πανεργατική

Την Πέμπτη 23/3 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ με τα ΔΣ των Ομοσπονδιών του δημοσίου σχετικά με το ζήτημα της αξιολόγησης. Πριν από 2 εβδομάδες είχε κηρυχτεί παράνομη η απεργία-αποχή της ΑΔΕΔΥ από την αξιολόγηση, με χρήση του νόμου Χατζηδάκη. Στη σύσκεψη άνοιξε και το ζήτημα της δώξης της παθολόγου Αργυρής Ερωτοκρίτου.

Στην συζήτηση, η πλειοψηφία της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, κόντρα στο κλίμα των ημερών, εισηγήθηκε την πρόταση οι Ομοσπονδίες να αναλάβουν πλέον να καλέσουν σε απεργία – αποχή, αντί να ξαναπροσπαθήσει το τριτοβάθμιο όργανο, με το επιχείρημα ότι η κατάληξη από νομικής πλευράς θα είναι πάλι η ίδια (να βγει η απεργία παράνο-

μη). Στην πραγματικότητα ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ προσπάθησαν να υποστηρίξουν την πρόταση μιας “καλής” αξιολόγησης (που έχουν στηρίξει και παλαιότερα), με την επιχειρηματολογία ότι η κοινωνία υποστηρίζει την άποψη της κυβέρνησης στο ότι “η έλλειψη αξιολόγησης στο δημόσιο φταίει για το ατύχημα στα Τέμπη” και άρα σε αυτή την φάση δεν “μας παίρνει” για σύγκρουση.

Η συντριπτική πλειοψηφία, ωστόσο, όσων συνδικαλιστών μίλησαν (αρκετοί και ως πρόεδροι Ομοσπονδιών), αντέκρουσαν αυτή την ηττοπαθή πρόταση. Στη δική μου τοποθέτηση επισήμανα ότι η θεωρία περί “αρνητικών συσχετισμών” είναι αντιστροφή της πραγματικότητας, ειδικά μετά τις απεργίες στις 8/3 και 16/3. Ο ίδιος ο κό-

σμος που απεργεί και διαδηλώνει, παρά την προπαγάνδα της κυβέρνησης για το έγκλημα στα Τέμπη, δείχνει ότι είναι εφικτό να προβάλουμε πολύ περισσότερο όχι μόνο τις θέσεις μας ενάντια στην αξιολόγηση αλλά και στην ίδια την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Χρειάζεται η ΑΔΕΔΥ να μπει μπροστά για να βγει νέα πανεργατική απεργία ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων και των ιδιωτικοποιήσεων.

Νίκος Τουρνάς,
μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

- Η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ) με πρότασή της στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας καλεί το ΔΣ του ΕΚΑ να συνεδριάσει για να αποφασίσει νέα απεργία στις αρχές Απρίλη.

Απλήρωτοι στο Καζίνο!

Αυτή τη στιγμή και οι 100 εργαζόμενοι του Καζίνο της Θράκης είναι ανασφάλιστοι, ενώ έχουν εργαστεί κανονικά το 2022. Ο εργοδότης μας κ. Πηλαδάκης μάς έχει δηλώσει μόνο μέχρι τον Φεβρουάριο του 2022, ενώ είμαστε και 5 μήνες απλήρωτοι. Την ίδια ώρα το καζίνο έχει εισπράξει πάνω από 2,5 εκατομμύρια ευρώ μεικτά κέρδη για το περασμένο έτος. Παρά το ότι υπάρχει διάταξη που ορίζει ότι ανακαλείται για δύο μήνες η άδεια λειτουργίας ενός καζίνο που καθυστερεί πάνω από 60 ημέρες την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, αυτή δεν εφαρμόστηκε ποτέ από την Επιτροπή Ελέγχου και Εποπτείας Παιγνίων. Συνέχεια αποστέλλουμε καταγγελίες σε αυτή την Επιτροπή, όπως και κάθε μήνα στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Είναι ξεκάθαρο ότι η κυβέρνηση έχει δώσει εντολή στις δημόσιες αρχές να μην ενοχλούν τους μεγάλους επιχειρηματίες. Και ιδιαίτερα τον κ. Πηλαδάκη, ιδιοκτήτη των καζίνο και στο Ρίο και στην Κέρκυρα, που δεν τον ενοχλεί κανείς. Δεν του χρωστάει κανείς, αλλά αυτός χρωστάει σε όλους: στους εργαζόμενους, στον ΕΦΚΑ, στις τράπεζες. Πρόσφατα έγινε μια συμφωνία με την Τράπεζα Πειραιώς για κούρεμα 147 από τα 165 εκατομμύρια ευρώ σε δάνεια. Να μας πει η Πειραιώς ανάλογη ρύθμιση με κούρεμα 90% σε ποιον οφειλέτη έκανε. Και επίσης πού πήγαν αυτά τα λεφτά. Δεν είδαμε να χτίζονται νέα κτίρια ή ξενοδοχεία. Ένας απλός πολίτης όταν παίρνει δάνειο, πρέπει να δείξει στην τράπεζα τι τα έκανε.

Στις 8/2 εκδικάστηκε η υπόθεση για κούρεμα του χρέους στον ΕΦΚΑ, με τον Πηλαδάκη να ζητάει να καταβάλλει μόνο το 30% του χρέους του σε 20 χρόνια και άτοκα. Από το 2005 έχει οφειλές προς τον ΕΦΚΑ. Το σωματείο μας κατέθεσε εναντίον του. Θα είναι ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα αν η αίτηση εξυγίανσης γίνει δεκτή από το δικαστήριο.

Συμμετείχαμε σε όλες τις απεργίες για το έγκλημα στα Τέμπη, ενώ είχαμε πραγματοποιήσει και δύο τριήμερες απεργίες τις ημέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Στις απεργίες συμμετέχουν πάντα όλα τα μέλη του σωματείου. Έχουμε μάθει ότι ο μόνος δρόμος είναι ο αγώνας.

Γρηγόρης Στογιαννίδης, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων στο Καζίνο της Θράκης

Συνταξιούχοι Τραπεζών

Συγκέντρωση συνταξιούχων της Εθνικής, Εμπορικής και Ιονικής Τράπεζας πραγματοποιήθηκε στις 21/3 στο Υπουργείο Εργασίας.

Η άρνηση της κυβέρνησης και του υπουργού της να δει τους συνταξιούχους, μετατράπηκε σε πορεία προς το Μαξίμου για τους συνταξιούχους της Εμπορικής και της Ιονικής. Οι συνταξιούχοι της Εθνικής με απόφαση του συλλόγου με πορεία κατευθύνθηκαν στην πλατεία Αντίστασης έξω από τα κεντρικά της Εθνικής. Αντίστοιχα, συνταξιούχοι σε Πάτρα και Τρίκαλα βρέθηκαν με πανό έξω από τα τοπικά καταστήματα της Εθνικής.

Οι συνταξιούχοι της Τράπεζας που μέσα στην κρίση ανακοίνωσε 1,5 δισ. ευρώ δεν σταματάμε. Θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε λεφτά για τις ανάγκες μας, όχι για τους τραπεζίτες. Ο ΛΕΠΕΤΕ είναι δικά μας λεφτά. Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους!

Ιωάννα Παυλοπούλου, μέλος Συλλόγου Συνταξιούχων Εθνικής Τράπεζας (ΣΣΕΤΕ)

Κοινωνικοί Λειτουργγοί

Σε απεργιακή κινητοποίηση και συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας κατέβηκαν οι κοινωνικοί λειτουργοί την Τρίτη 21/3.

«Ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει ιδιωτικοποίηση, τι σημαίνει να ζητάμε κοινωνική δικαιοσύνη όταν δεν υπάρχει κοινωνικός λειτουργός σε χώρους δουλειάς. Ζητάμε μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, όχι μόνο επίδομα ΒΑΕ. Υπεραπιζόμαστε τις κοινωνικές υπηρεσίες που πρέπει να παρέχονται στην εργατική τάξη. Να συνεχίσουμε απεργιακά για να ρίξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων. Έχουμε τη δύναμη» τόνισε μεταξύ άλλων στη συγκέντρωση η **Βίκυ Βρακά,** κοινωνική λειτουργός και μέλος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης.

Οι οδηγοί Ταξί οργανώνονται

Ο Πέτρος Διπλάρης είναι αντιπρόεδρος του Σωματείου Οδηγών Ταξί Αττικής (ΣΟΤΑ), μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για τις διεκδικήσεις του σωματείου.

Ποιους εκπροσωπεί το Σωματείο Οδηγών Ταξί Αττικής;

Υπάρχουν τρεις σχέσεις εργασίας στον χώρο των ταξί. Υπάρχουν οι ιδιοκτήτες. Έχεις δηλαδή δικό σου αυτοκίνητο και το οδηγάς ο ίδιος ή το παρέχεις προς ενοικίαση. Υπάρχουν μετά αυτοί που είτε δεν έχουν δικό τους αυτοκίνητο, είτε δεν έχουν δική τους άδεια ταξί, είτε τίποτα από τα δύο και τα νοικιάζουν, δουλεύοντας με ΤΕΒΕ ως ελεύθεροι επαγγελματίες. Και μετά είναι οι οδηγοί που εργάζονται για έναν ιδιοκτήτη ταξί ή μια μάντρα ταξί κι αποτελούν κανονικά κομμάτι εργαζομένων με ΙΚΑ και -υποτίθεται- Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Νοικιάζουμε το αυτοκίνητο -συνήθως 50-60 ευρώ την ημέρα- πληρώνουμε το ένσημό μας από τις εισπράξεις, το πετρέλαιο κι όλα τα έξοδα κίνησης κι ό,τι περισσέψει το παίρνουμε ως μεροκάματο. Στο ΣΟΤΑ οργανωνόμαστε αυτό το τρίτο κομμάτι εργαζομένων. Συνήθως το αυτοκίνητο το νοικιάζουμε από μάντρα. Η μάντρα παίζει το ρόλο του μεσάζοντα. Νοικιάζει αυτοκίνητα από ιδιοκτήτες που δεν θέλουν να τα οδηγούν και τα επενοικιάζει στους εργαζόμενους. Αυτό σημαίνει ότι ο οδηγός πρέπει να πληρώνει πρώτα τον μαντρά και μετά να πηγαίνει ψωμί στη δική του οικογένεια. Ο ιδιοκτήτης νοικιάζει 500-600 ευρώ το ταξί στο μεσάζοντα και μετά ο μαντράς το δίνει στον οδηγό για 1.500 ευρώ. Καταλα-

βαίνεις ότι η πίεση είναι μεγάλη κι ο μισθός εκμηδενίζεται.

Τι συνθήκες εργασίας δημιουργούνται υπό αυτές τις συνθήκες;

Από τη στιγμή που αναγκάζεσαι να βγάλεις αυτά τα λεφτά, είσαι υποχρεωμένος να δουλεύεις 16 και 18 ώρες. Κοιμάσαι λίγο στο αεροδρόμιο π.χ. ώστε μόλις ξυπνήσεις να πάρεις μια κούρσα πάλι και να κατέβεις στην Αθήνα να συνεχίσεις το μεροκάματο. Υπάρχουν συνάδελφοι που κάνουν να πάνε τρεις μέρες σπίτι τους. Υπάρχουν άλλοι που έχουν πεθάνει στο τιμόνι. Χτυπάς το τζάμι και τους βρίσκεις άσπρους, νεκρούς. Αυτές είναι οι συνθήκες. Να σου περιγράψω εγώ πως δουλεύω: 16-17 ώρες στο τιμόνι, συνέχεια στο άγχος. Πλησιάζει το τέλος της βάρδιας, βλέπεις ότι ακόμα δεν έχει βγάλει τα έξοδα κι αντιλαμβάνεσαι ότι δεν σου φτάνουν οι 24 ώρες της μέρας. Πολλά μένουν απλήρωτα. Επειδή αν δεν πληρώσεις τις βάρδιές σου, σου παίρνουν το αμάξι, καταλήγεις να βάζεις το σπίτι σου και τους λογαριασμούς του σε δεύτερη μοίρα. Ας μην πληρώσω τη ΔΕΗ λες, για να συνεχίσω να έχω το αμάξι κι αύριο. Προφανώς όλη αυτή η κατάσταση δημιουργεί προβλήματα υγείας, από μέση και καρδιά, μέχρι ψυχικές ασθένειες και προστάτη.

Ποιες είναι οι διεκδικήσεις σας;

Υπάρχει ένα ολόκληρο πλαίσιο αιτημάτων αλλά πάνω απ' όλα διεκδικούμε να ενεργοποιηθεί η Συλλογική Σύμβαση. Να είμαστε κανονικά μισθωτοί εργαζόμενοι με 14 μισθούς, να δουλεύουμε 5θήμερο κι όχι 7ήμερο, να δουλεύουμε ανθρώπινο ωράριο κι όχι 16 ώρες που δουλεύουμε τώρα για να βγάλουμε τα σπασμένα.

Εκδικητική απόλυση στον Βενέτη

Σε κινητοποίηση για πάρει πίσω η εργοδοσία του Βενέτη την απόλυση της Άννας Α. και να μην περάσει η εργοδοτική τρομοκρατία καλεί το δίκτυο εργαζομένων στον επισιτισμό-τουρισμό “Καμαριέρα” στις 29/3 στις 6μμ στον σταθμό ΗΣΑΠ στο Ν. Ηράκλειο.

«Η εργοδοσία στον Βενέτη Ν. Ηρακλείου, την Τετάρτη 22 Μάρτη, απέλυσε την εργαζόμενη Άννα Α. χωρίς προειδοποίηση», αναφέρει η ανακοίνωση του δικτύου Καμαριέρα. «Η συναδέλφισσα συμμετείχε στις πανεργατικές απεργίες στις 8 και στις 16 Μάρτη και αυτός είναι ο πραγματικός λόγος της απόλυσης της. Ήδη μετά τη συμμετοχή της στην απεργία στις 8 Μάρτη, στοχοποιήθηκε από τον διευθυντή, ο οποίος έφτασε στο σημείο να την απειλεί πως εκείνος “είναι της Χρυσής Αυγής!”. Αυτές οι πρακτικές δε μας τρομοκρατούν, μας εξοργίζουν! Ειδικά μέσα σε αυτές τις συνθήκες, με την κρατική δολοφονία στα Τέμπη και συνολικά με την πολιτική της κυβέρνησης, είναι κρίσιμο να μην αφήσουμε να περάσουν τέτοιες επιθέσεις. Να δυναμώσουμε τα συνδικάτα μας και να δώσουμε αποφασιστικά τη μάχη για συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις στους μισθούς και να οργανώσουμε κάθε χώρο δουλειάς.

Τέλος είναι αναγκαίο να υπενθυμίζουμε στον διευθυντή του Βενέτη Νέου Ηρακλείου, ότι η Χρυσή Αυγή καταδικάστηκε και υπάρχει κρατημένη για κάθε ακόλουθό της μια θέση στη φυλακή!».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Παλεύουμε για την ασφάλεια των συγκοινωνιών

Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον Νίκο Σμπαρούνη, συγκοινωνιολόγο, εργαζόμενο στο Μετρό κι εκλεγμένο εκπρόσωπο Υγιεινής κι Ασφάλειας των εργαζομένων της ΣΤΑΣΥ.

Ποια είναι τα ζητήματα που αναδεικνύετε μέσα από τις απεργίες σας;

Ένα μεγάλο ζήτημα είναι η εντατικοποίηση της εργασίας τόσο όσον αφορά τους ανθρώπους του Μετρό όσο και τα μηχανήματά του. Το σύστημα συνολικά λειτουργεί πέρα από τα όριά του. Η υποστελέχωση είναι τεράστια. Η υπερεργασία ξεπερνάει τα επιτρεπτά επίπεδα. Από μόνη της η υπερεργασία είναι ζήτημα, θα πρέπει να ισχύει μόνο σε εξαιρετικές έκτακτες περιπτώσεις έκτακτων αναγκών. Τώρα το Μετρό λειτουργεί λες και είναι σε μόνιμη έκτακτη ανάγκη. Ό,τι ισχύει για το έμπυχο δυναμικό ισχύει και για το άψυχο. Οι συρμοί λειτουργούν μέχρι να διαλυθούν τελείως. Δεν γίνεται η προληπτική γενική επισκευή στις προβλεπόμενες χιλιομετρικές διανύσεις. Συνήθως μπαίνουν για επισκευή όταν αρχίζουν και παρουσιάζουν σοβαρά προβλήματα και δεν μπορούν να βγουν καθόλου στην κυκλοφορία. Αυτό έχει συνέπεια και τη μείωση του προσδόκιμου χρόνου ζωής του τροχαίου υλικού. Είναι προφανές ότι όταν συντηρείται αραιότερα από το προβλεπόμενο θα βγει πολύ πιο γρήγορα εκτός λειτουργίας.

Οι απεργίες και οι καταγγελίες που τις συνοδεύουν για τις ελλείψεις έρχονται λίγο μετά το έγκλημα στα Τέμπη, όπου κι εκεί οι συνάδελφοί σας του ΟΣΕ, έκαναν ανάλογες καταγγελίες.

Πράγματι ελλοχεύουν αντίστοιχοι κίνδυνοι και στο Μετρό. Μάλιστα αν ω μη γένοιτο συμβεί δυστύχημα η διάσωση θα είναι δυσκολότερη. Δεν σημαίνει ότι ένα ενδεχόμενο δυστύχημα θα είναι ίδιο, υπάρχουν διαφορές στη λειτουργία του Μετρό σε σχέση με τον ΟΣΕ. Π.χ στην περίπτωση που χρειαστεί να γίνει χειροκίνητη διαχείριση της κυκλοφορίας τα τρένα έχουν κόφτη στα 25 χλμ/ώρα. Αυτό δεν σημαίνει επανάπαυση. Ακόμα και με τέτοια ταχύτητα ένα ενδεχόμενο δυστύχημα δεν σημαίνει ότι είναι αναιμακτο. Επίσης εκτροχιασμός μπορεί να συμβεί και με μεγαλύτερη ταχύτητα και να επακολουθήσει σύγκρουση. Ό,τι κι αν συμβεί θα οφείλεται στα δύο πράγματα που καταγγέλλουμε. Την υπερεργασία λόγω ελλείψεων σε προσωπικό -αφού δεν γίνονται οι αναγκαίες προσλήψεις- και την ελλιπή συντήρηση λόγω περικοπών. Οι εργαζόμενοι είναι πολύ προσεκτικοί και σε προβληματικά σημεία του δικτύου βραδυπορούν. Ωστόσο βρίσκονται σε εργασιακό burn out και υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στην ψυχολογική υγεία των εργαζομένων που οφείλονται στους ρυθμούς και τις συνθήκες δουλειάς.

Ποια νομίζεις ότι πρέπει να είναι η συνέχεια των κινητοποιήσεων;

Η κλιμάκωσή τους μέχρι την ακύρωση όλων των μνημονιακών ρυθμίσεων που έχουν συσσωρευτεί η μία πάνω στην άλλη. Μάλιστα, συνέχεια προστίθενται νέες επιθέσεις που επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση. Οι διοικήσεις δίνουν την αίσθηση ότι δεν ακούν καν. Με την κλιμάκωση από τη δική μας μεριά και την αλληλεγγύη από τη μεριά του κόσμου μπορούμε να πετύχουμε νίκες. Ο λεγόμενος κοινωνικός αυτοματισμός δεν είχε ποτέ πραγματική βάση, ήταν πάντα παιχνίδι των ΜΜΕ. Τα δικά μας προβλήματα υπάρχουν σε κάθε εργατικό χώρο. Δεν αποτελούμε εξαίρεση. Ο κάθε εργαζόμενος μπορεί να ταυτιστεί με αυτά που λέμε. Και προφανώς όλοι καταλαβαίνουν ότι ο αγώνας μας έχει να κάνει και με τη δική του ασφάλεια. Ένα πράγμα όμως που θέλω να προσθέσω είναι ότι χρειάζονται ακόμα πιο ριζικές λύσεις για να βελτιωθεί ουσιαστικά η κατάσταση. Πρέπει οι εργάτες να πάρουμε στα χέρια μας συνολικά την κοινωνία και τα μέσα παραγωγής.

Ο Νίκος Σμπαρούνης μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη.

Μονιμοποιήσεις στους Δήμους

Σε πανελλαδική στάση εργασίας την Πέμπτη 30/3 από τις 11πμ ως το τέλος του ωραρίου και συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών 12μ προχωρούν οι εργαζόμενοι στους δήμους με απόφαση της ΠΟΕ-ΟΤΑ.

Αντιδρούν ενάντια στην απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής να καλέσει σε απολογία σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αγίου Δημητρίου, με την κατηγορία της παράβασης καθήκοντος με δόλο, γιατί αρνήθηκε να ασκήσει έφεση επί των δυο πρωτόδικων αποφάσεων και να αποδεχτεί την μετατροπή της σύμβασης τριάντα τεσσάρων εργαζομένων από ορισμένου σε αορίστου χρόνου.

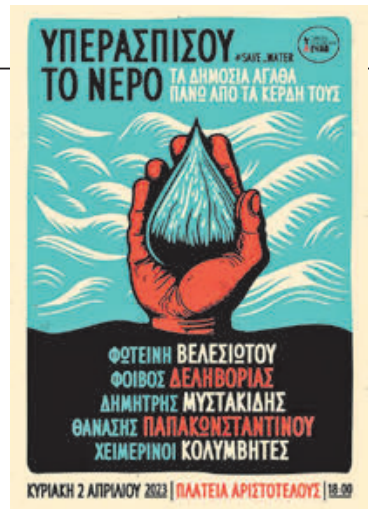
Η κλήση σε απολογία στηρίζεται στον νόμο του Βορίδη που υποχρεώνει τους δήμους να ασκούν αυτεπάγγελα έφεση, όταν εργαζόμενοι των δήμων κερδίζουν δικαστικά τις διεκδικήσεις τους. «Το αίτημα για ενίσχυση του προσωπικού σε όλες τις υπηρεσίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που με ευθύνη της κυβέρνησης απαξιώνονται και εγκαταλείπονται, είναι επίκαιρο και επιτακτικό», αναφέρει η ΠΟΕ-ΟΤΑ.

ΥΠΠΟ-Υπουργείο Μαφίας

Πολύ μαζική ήταν η έκτακτη γενική συνέλευση του Ενιαίου Συλλόγου Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού Αττικής, Στερεάς και Νήσων που πραγματοποιήθηκε στις 22/3 στον κινηματογράφο Ιντεάλ.

«Περίπου 700 εργαζόμενοι συμμετείχαν στη συνέλευση», μας λέει η Σταυρούλα Ψυχογιού, μέλος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης στο ΥΠΠΟ. «Ήρθε τόσος κόσμος παρά το ότι οι συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ την είχαν καταγγείλει ως άχρηστη και καταχρηστική. Μετά από δύο μήνες τρομερών κινητοποιήσεων, όλοι και όλες ήρθαν για να συζητήσουμε, όχι τι κάναμε πριν, αλλά το πώς πάμε παρακάτω. Συνεχίζουμε τη μάχη ενάντια στη μετατροπή των πέντε μεγαλύτερων Μουσείων της χώρας σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου.

Στη συνέλευση άνοιξε και η ιστορία του μαφιόζικου ξυλοδαρμού εις βάρος

Να σώσουμε το νερό

Συναυλία διοργανώνει το Σωματείο Εργαζομένων της ΕΥΑΘ, με την υποστήριξη του Συλλόγου Μουσικών Βορείου Ελλάδος, την Κυριακή 2 Απριλίου στην πλατεία Αριστοτέλους στην Θεσσαλονίκη στις 6μμ. Συμμετέχουν οι Θανάσης Παπακωνσταντίνου, Φωτεινή Βελεσιώτου, Φοίβος Δεληβοριάς, Δημήτρης Μυστακίδης, Χειμερινοί Κολυμβητές και άλλοι καλλιτέχνες.

STOP στην απάτη της “αξιο- λόγησης”

Κινητοποίηση στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης Α' Αθήνας θα πραγματοποιήσουν εκπαιδευτικοί την Τετάρτη 29/3 στις 2μμ ενάντια στην αξιολόγηση στα σχολεία και για μονιμοποίηση όλων των νεοδιοριστών τώρα. Καλούν οι ΣΕΠΕ Α' Αθηνών, Αθηνά, Αριστοτέλης, Παπαμαύρος, Ρόζα Ιμβριώτη, Μακρυγιάννης, Παρθενώνας και από ΕΛΜΕ καλούν οι Β' ΕΛΜΕ, Γ' ΕΛΜΕ, Ε' ΕΛΜΕ και Ζ' ΕΛΜΕ.

Επιτυχημένη κινητοποίηση ενάντια στον γ.γ. του Υπ. Παιδείας Κόππη οργάνωσαν οι εκπαιδευτικοί στη Χαλκίδα. Την εικόνα μας μεταφέρει ο Λουκάς Θεοτοκάτος, αναπληρωτής εκπαιδευτικός στη Χαλκίδα, από το δίκτυο "η Τάξη μας": «Την Πέμπτη 23/3, ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ κύρηξαν στάση εργασίας που στηρίχτηκε και από το Εργατικό Κέντρο Εύβοιας. Η κινητοποίηση έγινε έξω από τα δύο σχολεία που θα επισκέπτονταν, το 1ο ΕΠΑΛ και το 7ο Δημοτικό. Στο ΕΠΑΛ δεν εμφανίστηκε, στο Δημοτικό έκανε συνάντηση για την αξιολόγηση. Η κινητοποίηση ήταν πετυχημένη μην επιτρέποντας στο υπουργείο να κάνει φιέστερς».

Στα Χανιά όπως αναφέρει ο Σεραφείμ Ρίζος, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων στις 22/3 «με βάση τις συλλογικές αποφάσεις της ΔΟΕ και του ΣΕΠΕ Χανίων βρεθήκαμε έξω από το 2ο Νηπιαγωγείο Μουρνιών πραγματοποιώντας 3ωρη στάση εργασίας, καθώς η επιθεωρήτρια των νηπιαγωγών Μπαδιερίτση θα επισκέπτονταν το σχολείο για να αξιολογήσει συναδέλφισσα.

Η Μπαδιερίτση όταν είδε την κινητοποίηση των συναδέλφων αποχώρησε. Ωστόσο μόλις τελείωσε η στάση εργασίας και η κινητοποίηση, επανήλθε στα κρυφά και διενέργησε την αξιολόγηση της συναδέλφισσας παρακολουθώντας την εκπαιδευτική διαδικασία.

Τέτοιου είδους πρακτικές αναδεικνύουν τη θρασυδειλία του υπουργείου. Επιβεβαιώνουν ότι ο ρόλος των εντεταλμένων στελεχών του υπουργείου δεν είναι συναινετικός όπως προσπαθούν να μας πείσουν, αλλά απόλυτα εχθρικός απέναντι στους εκπαιδευτικούς».

8/2, Απεργιακή διαδήλωση των εργαζόμενων στην Τέχνη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Εργάτες Τέχνης–Ξανά στους δρόμους

Συγκέντρωση την Τετάρτη 29/3 στις 12μες, στο Υπουργείο Πολιτισμού καλούν τα καλλιτεχνικά σωματεία με αφορμή τη νέα επίθεση της κυβέρνησης στους εργαζόμενους/ες του Πολιτισμού.

Σε νομοσχέδιο που προωθεί προς ψήφιση στη Βουλή την Πέμπτη 30/3 με τη μορφή του κατεπείγοντος, προβλέπεται ο διαχωρισμός της πρόβας από την εργασία της παράστασης, δίνοντας το δικαίωμα στην εργοδοσία να πληρώνει την πρόβα με ατομικές συμβάσεις και όχι συλλογικές και εξαιρεί το τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό μιας που δεν θεωρούνται εργαζόμενοι που πρέπει να είναι δηλωμένοι κατά τη διάρκεια της πρόβας. Ταυτόχρονα καταστρατηγώντας ακόμη και τη στοιχειώδη εργατική νομοθεσία, δίνει τη δυνατότητα στην εργοδοσία να απολύει εργαζόμενους οποιαδήποτε στιγμή, ακόμη και αν έχουν συμβάσεις ορισμένου χρόνου, χωρίς να χρειάζεται να δικαιολογήσει τον λόγο της απόλυσης, όπως ισχύει μέχρι τώρα.

«Τώρα είναι η ώρα το κίνημα των καλλιτεχνών να ξαναβγει στους δρόμους» τονίζει η **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών** καλώντας το **Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών** να προχωρήσει σε νέα γενική συνέλευση και απεργιακή κλιμάκωση. «Το ΣΕΗ έχει αποφασίσει στο ΔΣ που έγινε στις 19 Μάρτη να προχωρήσει σε Γενική Συνέλευσή στις 3 Απρίλη. Αυτή η συνέλευση χρειάζεται να γίνει, να είναι όσο πιο μαζική γίνεται και να ξαναπιάνει το νήμα των απεργιακών κινητοποιήσεων του κλάδου. Να ξαναβρούμε απεργιακά στους δρόμους για να σταματήσουμε τις επιθέσεις της κυβέρνησης και να κερδίσουμε όλα όσα διεκδικούμε. Αλλά και για να εμπνεύσουμε χιλιάδες και χιλιάδες εργαζόμενους και νεολαίους (όπως είχαμε κάνει το προηγούμενο διάστημα) να κλιμακώσουν και αυτοί τον αγώνα για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και την πολιτική που βάζει τα κέρδη πάνω από τις ζωές μας».

Οι καταλήψεις των εργαζόμενων της Τέχνης στα θέατρα **Ρεξ** και **Ολύμπια** συνεχίζουν και αυτή την εβδομάδα με πλήθος αγωνιστικών και καλλιτεχνικών δράσεων. Ταυτόχρονα έχουν να αντιμετωπίσουν τις πιέσεις και τις συκοφαντίες από τη μεριά της διοίκησης του Εθνικού Θεάτρου. Την Πέμπτη 23/3 το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου εξέδωσαν επίσημη ανακοίνωση τοποθετούμενη απέναντι από τους αγωνιζόμενους καλλιτέχνες της Κατάληψης του Ρεξ κατηγορώντας τους ότι «δεν βρίσκονται σε οποιαδήποτε σχέση με το Εθνικό Θέατρο» κι ότι η κατάληψη «δεν έχει καμία ηθική νομιμοποίηση ή πρακτική αποτελεσματικότητα για τη διεκδίκηση αιτημάτων της καλλιτεχνικής κοινότητας». Έδωσαν δε εκβιαστικό τηλεσίγγραφο να λήξει η κατάληψη μέχρι το πρωί της Δευτέρας 27/3 απειλώντας με ανάληψη «κάθε άλλης αναγκαίας νόμιμης ενέργειας για την επάνοδο του κτηρίου στη σκοπούμενη λειτουργία του».

Οι απειλές και οι εκβιασμοί της διοίκησης του Εθνικού απαντήθηκαν άμεσα και μαζικά από το Κίνημα της Τέχνης. Αρχικά από τον ίδιο τον **Συντονισμό Εργαζομένων στον χώρο των Τεχνών - Κατάληψη Ρεξ**. «Το Εθνικό Θέατρο δεν είναι μια ιδιωτική επιχείρηση αλλά ένας κρατικός φορέας όπου εργατικό και έμπυχο δυναμικό είμαστε εν δυνάμει όλοι/ες/α μας. Οι εργαζόμενοι/ες στον χώρο των τεχνών, έχουν άμεση σχέση με το Εθνικό Θέατρο και κάθε κρατικό φορέα του Πολιτισμού [...] Πιστεύουμε πως η ανακοίνωση αυτή αποδεικνύει πως η πολιτική βούληση του Δ.Σ. και του Καλλιτεχνικού Διευθυντή αποτελούν προέκταση της κυβερνητικής ρητορείας, προτείνοντας την επιστροφή στην κανονικότητα παρόλο που κανένα από τα αιτήματά μας δεν έχει ικανοποιηθεί [...] Για έναν κόσμο όπου η τέχνη θα είναι αναφαίρετο δικαίωμα και δημόσιο αγαθό εμείς θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε», απάντησε μεταξύ άλλων σε ανακοίνωσή της η κατάληψη.

Μια σειρά σύλλογοι σπουδαστών/ριών ανακοίνωσαν τη συμπάραστασή τους, όπως ο σύλλογος της δραματικής σχολής **ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας**, της κατελημμένης **ΑΣΚΤ** κ.α.

Δημιουργικές δράσεις

Απάντηση αποτέλεσε και η ανταπόκριση του κόσμου στις πλούσιες δημιουργικές δράσεις του τριημέρου «**Εθνικό Εορτή**» που οργάνωσε η Κατάληψη του Ρεξ από το Σάββατο 25/3 μέχρι τη Δευτέρα 27/3. Το Ρεξ γέμισε ξανά και ξανά για τις εκδηλώσεις που περιλάμβαναν συζητήσεις, θεατρικά δρώμενα, συναυλίες, κινηματογραφικές προβολές, εκθέσεις φωτογραφίας και αφίσας, ποίηση κλπ. Αξιοσημείωτη ήταν και η στήριξη από σπουδαίες προσωπικότητες του κινηματογράφου που έδωσαν το παρών όπως η **Εύα Στεφανή** κι ο **Σταύρος Ψυλλάκης**. Την Κυριακή η κατάληψη αγκάλιασε την οικογένεια του δολοφονημένου από μπάτσους **Νίκου Σαμπάνη**, δίνοντάς της βήμα στις εκδηλώσεις για να αναδείξει τη μάχη της για δικαιοσύνη.

Η νέα επίθεση της κυβέρνησης με τη νομοθετική ρύθμιση για τις πρόβες, η ανάγκη για ορισμό της γενικής συνέλευσης από το ΣΕΗ και για νέα απεργιακή απόφαση, η μη ικανοποίηση των διεκδικήσεων του καλλιτεχνικού κινήματος, είναι παράγοντες που χρειάζεται να καθορίσουν τις αποφάσεις για κλιμάκωση του αγώνα στις διαδικασίες που προγραμματίζονται αυτές τις ημέρες. Οι καταλήψεις μπορούν, όπως έκαναν από το ξεκίνημά τους, να αποτελέσουν κέντρα αγώνα για την οργάνωση αυτής της κλιμάκωσης και πίεσης προς τις ηγεσίες των σωματείων να κινηθούν απεργιακά.

Σε γενική συνέλευση που έγινε στην ΑΣΚΤ την Πέμπτη 23/3 αποφασίστηκε η συνέχιση της κατάληψης της σχολής. Νέα γενική συνέλευση θα γίνει την Πέμπτη 30/3.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Ποιοι είναι “βαθύ κράτος”;

Είναι εξοργιστικό αλλά ο Μητσοτάκης και η ΝΔ έχουν βρει τον ένοχο για το έγκλημα στα Τέμπη. Είναι ο «αναχρονισμός» και οι περίφημες «παθογένειες» που κρατάνε από την εποχή του Τρικούπη, είναι, όμως, πάνω απ’ όλα το «βαθύ κράτος» το οποίο υποσχέθηκε ο Μητσοτάκης ότι «θα το ανατρέψουμε».

Ποιο είναι αυτό το «βαθύ κράτος»; Δεν είναι η ΕΥΠ, οι μπάτσοι, οι χαφιέδες και οι ασφαλίτες. Δεν είναι οι στρατηγοί και οι δικαστές που δεν έχει εκλέξει κανείς/μία. Αυτό το «βαθύ κράτος» με όλες τις υπόγειες πλέον όχι τόσο υπόγειες διαδρομές που το συνδέουν με την άρχουσα τάξη και τα κόμματά της, βγήκε με όλη τη βρωμιά του στην επιφάνεια το καλοκαίρι με το σκάνδαλο των παρακολουθήσεων προκαλώντας την οργή του κόσμου.

Για τη ΝΔ «βαθύ» είναι το «κομματικό κράτος», το οποίο ενσαρκώνουν οι συνδικαλιστές και τα σωματεία. Στη συνέντευξη-πλυντήριο που του έκανε ο Σ. Θεοδωράκης δήλωσε ότι ο ΟΣΕ ήταν μια «μαύρη τρύπα» χειρότερη από την Ολυμπιακή Αεροπορία και ότι η ιδιωτικοποίηση και τα μνημόνια άλλαξαν την κατάσταση.

Αυτό ήταν το παραμύθι των κηρύκων της «ελεύθερης αγοράς» από τη δεκαετία του ’80. Έλεγαν ότι το πρόβλημα είναι ο «κρατισμός»: μεγάλες σπάταλες κρατικές επιχειρήσεις με υπεράριθμο προσωπικό που το «πληρώνουμε εμείς». Η ιδιωτικοποίηση είναι «απελευθέρωση της αγοράς» που θα φέρει καλύτερες και φθηνότερες υπηρεσίες για όλους. Η άλλη όψη αυτού του παραμυθιού ήταν ο πόλεμος στα συνδικάτα και τα «προνόμιά» τους. Αυτό ήταν το πρόγραμμα του Μητσοτάκη πατρός και της κυβέρνησης της ΝΔ το ’90-93.

Στην πραγματικότητα οι δημόσιες επιχειρήσεις δεν ήταν από τη φύση τους ούτε «ζημιογόνες» ούτε «κερδοφόρες» όπως καμιά επιχείρηση δεν είναι τέτοια στον καπιταλισμό. Το «οικονομικό θαύμα» των δεκαετιών του ’50 και του ’60 που μας θυμίζει καμιά φορά η Δεξιά ως δικό της έργο δεν θα υπήρχε χωρίς τη δημιουργία της κρατικής ΔΕΗ, του κρατικού ΟΤΕ, την στήριξη στο κεφάλαιο από τις κρατικές τράπεζες. Ποιος ιδιώτης επενδύτης θα αναλάμβανε το κόστος να εξηλεκτρίσει μέχρι και το τελευταίο χωριό;

Συνταγή

Το κράτος αναλάμβανε την επένδυση που ωφελούσε άμεσα και έμμεσα όλους τους καπιταλιστές. Τόσο πετυχημένη έμοιαζε αυτή η συνταγή στη μεταπολεμική Ευρώπη που είχε γίνει η «ορθοδοξία» στους οικονομολόγους και τους πολιτικούς. Κι αυτή η ορθοδοξία κατέρρευσε με την έλευση της κρίσης του συστήματος.

Το «ωραίο πλιάτσικο» των ιδιωτικοποιήσεων και της «απελευθέρωσης των αγορών» που ακολούθησε ήταν μια βραχυπρόθεσμη λύση για τον καπιταλισμό. Βόλεψε μικρά και μεγάλα λαμόγια που άρπαζαν τα «φιλέτα» και κερδοσκοπούσαν με τις μετοχές τους και τις εργολαβίες. Βόλεψε τις κυβερνήσεις που παρίσταναν ότι εξυγιάιναν τα δημόσια οικονομικά. Βόλεψε την άρχουσα τάξη που, στην Ελλάδα, ήθελε να ξεμπερδεύει με την κληρονομιά του Πολυτεχνείου και των αγώνων της Μεταπολίτευσης, τον συνδικαλισμό και την Αριστερά.

Η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ παρέδωσε την ενέργεια στους κερδοσκόπους και τα golden boys, εκτίναξε τις τιμές και έφερε τη φράση «ενεργειακή φτώχεια» στο λεξιλόγιο της καθημερινότητας. Το πελέκημα του ΕΣΥ θησαύρισε τους κλινικάρχες και το κύκλωμα του φαρμάκου και άφησε τα νοσοκομεία ανυπεράσπιστα. Οι χιλιάδες νεκροί της πανδημίας είναι και ένα έγκλημα των ιδιωτικοποιήσεων.

Στη δημοσκόπηση της Public Issue (21/3) το 58% δηλώνει ότι για το δυστύχημα φταίει «πολύ/αρκετά» η ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων. Χαρακτηριστικό είναι ότι αυτό δηλώνει και το 30% περίπου όσων ψήφισαν ΝΔ το 2019. Το παραμύθι των ιδιωτικοποιήσεων έχει χρεοκοπήσει συνολικά πριν από το έγκλημα στα Τέμπη. Σε μια άλλη έρευνά της η ίδια εταιρεία διαπιστώνει μεγάλες πλειοψηφίες που λένε ότι η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, του ΟΤΕ «έχουν βλάψει τους καταναλωτές».

Κάπως έτσι ανακαλύπτει ξαφνικά μέχρι και ο Δένδιας (στη συνέντευξή του στο Πρώτο Θέμα) ότι «θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι οι εποχές του βαθέος αντικρατισμού και της αποθέωσης των αποκρατικοποιήσεων έχουν παρέλθει».

Α.Μ.

Εργατικός έλεγχος είναι η λύση

Η πεποίθηση ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σημαίνουν χρυσά κέρδη, και επιδοτήσεις, για τα αφεντικά, ρεμούλες για τους «διαπλεκόμενους» και εγκλήματα όπως τα Τέμπη είναι γενικευμένη. Οι αγώνες των εργαζόμενων θέτουν επί τάπητος την απάντηση. Παλεύουμε να εμποδίσουμε τις ιδιωτικοποιήσεις που θέλει να περάσει στα τελευταία της η κυβέρνηση της ΝΔ αλλά και για την ανατροπή όλων των ιδιωτικοποιήσεων που έχουν γίνει και μας έχουν φέρει σε αυτή την κατάσταση.

Αυτό ισχύει προφανώς για τον σιδηρόδρομο. Τα σωματεία των εργαζόμενων εκεί έχουν καταγγείλει, πολύ πριν το «δυστύχημα» των Τεμπών, την άθλια κατάσταση που έφερε ο τεμαχισμός και η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ. Οι σιδηρόδρομοι πρέπει να γίνουν ξανά κρατικοί, σε ένα ενιαίο φορέα γιατί ο τεμαχισμός σε διαφορετικές εταιρείες μόνο σκοπό είχε το ξεπούλημά τους. Αυτό λένε και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες των σιδηροδρομικών.

Να ξαναγίνουν κρατικοί χωρίς καμιά αποζημίωση για τους «επενδυτές» που τους κατάπιαν αντί πινακίου φακής και τσέπωναν 50 εκατομμύρια το χρόνο ως επιδότηση από τον προϋπολογισμό..

Όλοι/ες πλέον γνωρίζουμε ότι οι σιδηροδρομικοί γνωρίζουν πολύ καλύτερα τις ανάγκες του κόσμου και τους τρόπους που μπορεί να πραγματοποιηθεί με ασφάλεια το σιδηροδρομικό έργο. Η κυβέρνηση βιάζεται να ξεκινήσει τα δρομολόγια μη και ζημιωθεί η Cosco που διαμαρτύρεται και τα σωματεία βάζουν ζητήματα για αυτό το «μπάχαλο» και απαιτούν μέτρα ασφάλειας.

Γι' αυτό η κρατικοποίηση πρέπει και μπορεί να γίνει με εργατικό έλεγχο. Οι εργαζόμενοι στους σιδηρόδρομους και όλη η εργατική τάξη να επιβάλουν τους όρους και τις προτεραιότητες. Επέκταση του σιδηροδρομικού δικτύου για τις ανάγκες των εργαζόμενων και της νεολαίας που τους χρησιμοποιούν και όχι για σιδηροδρομικά έργα «πνοής» για το κεφάλαιο όπως η παράκαμψη των Στενών του Βοσπόρου που θέλει να σπαταλήσει δις η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία δίνουν μάχες διαρκείας όλα αυτά τα χρόνια ενάντια στις προσπάθειες της κυβέρνησης να διαλύσει και να ιδιωτικοποιήσει το ΕΣΥ. Η πιο πρόσφατη είναι η μάχη για να μην παραδοθούν στους Βαρδινογιάννηδες οι παιδοογκολογικές κλινικές του Αγ. Σοφία και του Αγ. Κυριακού στην Αθήνα, μονάδες που διαχειρίζονται το 80% των περιπτώσεων παιδικού καρκίνου πανελλαδικά.

Η κυβέρνηση επιδοτεί με κάθε τρόπο το κύκλωμα της ιδιωτικής Υγείας, τους «κλινικάρχες» που κερδοσκοπούν ασύστολα με τον πόνο και την αρρώστια. Στο αποκορύφωμα της πανδημίας το αίτημα για την επίταξη των κλινικών και των ΜΕΘ τους είχε τεράστια απήχηση σε όλη την κοινωνία και είχε γίνει αίτημα των συνδικάτων. Πριν μερικές βδομάδες με την έξαρση των ιώσεων ήρθε στο φως η κερδοσκοπία των εταιρειών του φαρμάκου που «εξαφάνιζαν» απλά αντιφλεγμονώδη από τα φαρμακεία.

Κάθε μέρα ένα καινούργιο σκάνδαλο ή μια νέα ιστορία φρίκης δείχνει πόσο δίκιο έχουν οι εργαζόμενοι στη δημόσια Υγεία όταν αντιστέκονται στις περικοπές, διεκδικούν προσλήψεις μονιμοποιήσεις και επέκταση αντί για διάλυση του ΕΣΥ. Αυτοί οι εργαζόμενοι/ες, και οι αγώνες τους, έχουν κρατήσει όρθια τα νοσοκομεία.

16/3, Πανεργατική Απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Κι έχουν αναδείξει και σε αυτό τον κλάδο, τον τόσο κρίσιμο για τη ζωή όλων μας, την επικαιρότητα του εργατικού ελέγχου. Απλά, οι εργαζόμενοι, νοσηλευτές, γιατροί, διοικητικοί, ξέρουν πολύ καλύτερα τις ανάγκες και πως να «τρέχουν» ένα νοσοκομείο από τους Πλεούρηδες, τους διοικητές και τους κάθε λογής μανάτζερ.

Κρατικοποίηση

Οι σιδηρόδρομοι και τα νοσοκομεία δεν είναι τα μόνα παραδείγματα που ανοίγει εδώ και τώρα το ζήτημα της κρατικοποίησης χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά και με εργατικό έλεγχο. Εχει ανοίξει στον τομέα της ενέργειας. Η κρατικοποίησή αυτού του κλάδου είναι η μόνη πραγματική απάντηση στην κερδοσκοπία με τα «χρηματιστήρια ενέργειας» και όλα τα κόλπα της «αγοράς» που πάνε τα τιμολόγια στα ύψη και εξανεμίζουν το εισόδημα των εργαζόμενων. Κρατικοποίηση όχι με «διευθύνοντες συμβούλους» που αμείβονται με «μισθούς» της τάξης των 1.000 ευρώ την ημέρα (ο σημερινός της ΔΕΗ) για να επιβλέπουν το πάρτι των «παρόχων», αλλά με τους εργαζόμενους και τις ανάγκες τους στο τιμόνι.

Εχει ανοίξει ακόμα και σε κλάδους που μοιάζουν «μακρινοί» απ' αυτή τη συζήτηση αλλά δεν είναι. Ποιος ελέγχει τον Πολιτισμό, τα Μουσεία, τα θέατρα; Η κάθε Μενδώνη παρέα με τους «χορηγούς», τις Στέγες Ωνάση, τα Ιδρύματα Νιάρχου, τους Λιγνάδηδες ή οι εργαζόμενοι στα Μουσεία, οι αρχαιολόγοι, οι ηθοποιοί και οι καλλιτέχνες που έχουν τη γνώση, την εμπειρία και τη φαντασία να εξασφαλίσουν ότι ο

πολιτισμός και η τέχνη είναι κοινωνική ανάγκη και όχι εμπόρευμα; Η απάντηση είναι προφανής, τη δίνουν όλοι και όλες αυτοί με τους αγώνες και τα αιτήματα που προβάλλουν.

Το εργατικό κίνημα έχει εμπειρία από τέτοιες μάχες αλλά και από νίκες. Το 1990-93 η κυβέρνηση του Μητσοτάκη πατρός αποπειράθηκε μια κατά μέτωπο σύγκρουση με την εργατική τάξη με σημαία τις ιδιωτικοποιήσεις και έσπασε τα μούτρα της στη ναυαρχίδα αυτής της προσπάθειας, την «αποκρατικοποίηση» της ΕΑΣ, των μπλε λεωφορείων της Αθήνας. Η κυβέρνηση έπεσε, και οι εργαζόμενοι της ΕΑΣ επέβαλαν στην επόμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την επανακρατικοποίηση των λεωφορείων.

Αν σήμερα υπάρχουν δημόσιες -έστω και λαβωμένες- δημόσιες συγκοινωνίες στο Λεκανοπέδιο με ισχυρά συνδικάτα, το οφείλουμε σε μεγάλο βαθμό σε εκείνη τη νίκη που έγινε στο απόγειο του νεοφιλελευθερισμού όταν οι ιδιωτικοποιήσεις έμοιαζαν κοινή λογική. Σήμερα το εργατικό κίνημα μπορεί να πάει πολύ πιο μακριά. Να επιβάλλει εδώ και τώρα την ατζέντα που διαμορφώνουν οι αγώνες, η οργή και η ριζοσπαστικοποίηση των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Αριστερά

Σε αυτές τις συνθήκες η Αριστερά θα έπρεπε να προβάλλει το αίτημα για κρατικοποιήσεις με πρώτη των σιδηροδρόμων. Όμως, δεν το κάνει. Κοντεύει να κλείσει μήνας από το εγκλημα των Τεμπών και ο ΣΥΡΙΖΑ το μόνο που έχει να πει είναι δηλώσεις σαν κι αυτή του Τσίπρα στις 23 Μάρτη:

«Η αναποτελεσματικότητα του κράτους οφείλεται και στην ανεπάρκεια της διοίκησης αλλά και σε φαινόμενα εκτεταμένης διαφθοράς. Ο πολίτης χρειάζεται ένα κράτος το οποίο θα είναι αξιοκρατικό, το οποίο θα είναι δημοσιονομικά βιώσιμο, το οποίο θα είναι αποτελεσματικό, ασφαλές και δημοκρατικό».

Ποιος θα εξασφαλίσει την «αποτελεσματικότητα»; Οι υπουργοί της «προοδευτικής κυβέρνησης». Πώς; Με τη «διαφάνεια» που θα σιγουρέψει η επίβλεψη από τις διάφορες «Ανεξάρτητες» και «Ρυθμιστικές» Αρχές τις οποίες όπως καταγγέλλουν διαρκώς τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ υποβαθμίζει και αγνοεί η κυβέρνηση.

Όλα αυτά τα έχουμε ξανακούσει και ξανά-δεί. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1994 είχαν κάνει σημαία τους τέτοιες «Αρχές» ακριβώς για να περάσουν πιο «μαλακά» και κομματιαστά τις ιδιωτικοποιήσεις σε τηλεπικοινωνίες, ενέργεια, σιδηροδρόμους. Οι «τεχνοκράτες» τα στελέχη με «τα γκρι κουστούμια» για να θυμηθούμε τον Σημίτη θα εξασφάλιζαν την «κοινωνική οικονομία της αγοράς». Κάπως έτσι φτάσαμε στο ΠΑΣΟΚ των μνημονίων.

Δεν υπάρχουν «ιδιωτικοποιήσεις με ανθρώπινο πρόσωπο». Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πούλησε την ΤΡΑΙΝΟΣΕ αντί 45 εκατ ευρώ το 2917 στο όνομα της «δημοσιονομικής βιωσιμότητας», μη ξεχνιόμαστε. Τώρα υπόσχεται «χρηστή διαχείριση». Το κίνημα που βγήκε στους δρόμους και στην απεργία είναι πολύ πιο μπροστά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι πιο μπροστά κι απ' τις ηγεσίες όπως του ΚΚΕ και του ΜέΡΑ25. Για το ΚΚΕ το αίτημα για κρατικοποιήσεις είναι «οπορτουνισμός». Για το κόμμα του Βαρουφάκη ο «δημόσιος φορέας των σιδηροδρόμων» είναι ακόμα ένα σημείο ενός προεκλογικού προγράμματος.

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά λέει ότι τις κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και τον εργατικό έλεγχο μπορεί να τον επιβάλλει το κίνημα που παλεύει στο εδώ και τώρα. Το εργατικό κίνημα συγκρούεται συνολικά με τις ιδιωτικοποιήσεις και το κριτήριο που βάζει το κέρδος πάνω από τις ζωές μας.

Στηριζόμαστε στην κληρονομία του Μαρξ που έγραφε το 1871 ότι: «κάθε κίνημα με το οποίο η εργατική τάξη αντιμετωπίζει σαν τάξη τις κυρίαρχες τάξεις και προσπαθεί να τις καταβάλει με πίεση απ' έξω, είναι ένα πολιτικό κίνημα. Λ.χ. η προσπάθεια να υποχρεωθούν οι ξεχωριστοί κεφαλαιοκράτες σε κάποιο ξεχωριστό εργοστάσιο ή και σε κάποιον ξεχωριστό κλάδο της βιομηχανίας με απεργίες κ.λπ. να περιορίσουν τις ώρες εργασίας, είναι ένα καθαρά οικονομικό κίνημα. Απεναντίας το κίνημα που έχει για σκοπό να επιβάλει την ψήφιση ενός νόμου για το οχτάωρο κ.τ.λ. είναι ένα πολιτικό κίνημα».

Δυναμώνουμε τις απεργίες και τους αγώνες που έχουν τη δύναμη να επιβάλλουν αυτή την εναλλακτική της εργατικής τάξης. Και στηρίζουμε την επαναστατική Αριστερά που δίνει αυτή τη μάχη μέσα στο κίνημα, θέλει να φτάσει στην σύγκρουση με την κυβέρνηση και την άρχουσα τάξη μέχρι το νικηφόρο τέλος.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΓΚΥΖΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Κουτσό 8μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 καφέ Κουτσό 8μμ **Υγεία – Ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΓΑΛΑΤΣΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 Περιμπανού 7μμ **Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ** Ομιλητής: Γιώργος Πίττας
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 Περιμπανού 7μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλήτρια: Ιζαμπέλα Μπασάρι

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητής: Γιάννης Ηλωρίδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ **Οι εργάτης της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης** Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη

ΠΑΤΗΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 Λευκωσίας 34 7.30μμ **Η επαναστατική εφημερίδα** Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 Λευκωσίας 34 7.30μμ **Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης** Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΥΨΕΛΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ **Υγεία – Ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Blue Bear 7.30μμ **Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ** Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 καφέ Blue Bear 7.30μμ **Γυναίκες ενάντια στο σύστημα** Ομιλήτρια: Μαίρη Αντωνιάδη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 Charlie's, Δαβάκη 65, 7μμ **Η ώρα της ανατροπής** Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 Charlie's, Δαβάκη 65, 7μμ **Γαλλία, ένας καινούργιος Μάης** Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ **Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας** Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ **Γαλλία, ένας καινούργιος Μάης** Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Τρίκυκλο, Νέος Κόσμος, 8μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη
- ΠΕΜΠΤΗ 6/4 καφέ Τρίκυκλο, Νέος Κόσμος, 8μμ **Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης** Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 303/3 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα, 7μμ **Η ώρα της ανατροπής** Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΘΗΣΕΙΟ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Περιβολάκι 8μμ **Τουρκία: ο σεισμός είναι ταξικό ζήτημα** Ομιλήτρια: Μαρία Σερέτη
- ΠΕΜΠΤΗ 6/4 καφέ Περιβολάκι 8μμ **Γαλλία, ένας καινούργιος Μάης** Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 δημαρχείο 7.30μμ **Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης** Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 παλαιό δημαρχείο 7.30μμ **Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης** Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 πλ. Φελέκη (Νισύρου και Πάτμου) 8μμ **Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης** Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΜΑΡΟΥΣΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Vespino, Διάμεση 1 και Ερμού 7.30μμ **Η ώρα της ανατροπής** Ομιλητής: Πάνος Λουκίσας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 δημαρχείο 7.30μμ **Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης** Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΙΛΙΟΝ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 κεντρική πλατεία Αγ. Αναργύρων καφέ-φούρνος ΛέοΚον 7.30μμ **Υγεία – ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 κεντρική πλατεία Αγ. Αναργύρων καφέ-φούρνος ΛέοΚον 7.30μμ **Η εξέγερση στη Γαλλία** Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ **Υγεία – ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ **Η εξέγερση στη Γαλλία** Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Ντραμς 7.30μμ **Υγεία – ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/43 καφέ Ντραμς 7.30μμ **Η εξέγερση στη Γαλλία** Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ **Υγεία – ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ-ΙΛΙΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Sweet Home 7.30μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 Show Sloth, πλ. Μεσολογγίου 7.30μμ **Η εργατική απάντηση στα εγκλήματα των ιδιωτικοποιήσεων** Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ πλ. Σουρμένων 8μμ **Η ώρα της ανατροπής** Ομιλήτρια: Πηνελόπη Τρομπέτα
- ΠΕΜΠΤΗ 6/4 καφέ πλ. Σουρμένων 8μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης
- ΠΕΜΠΤΗ 13/4 καφέ πλ. Σουρμένων 8μμ **Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης** Ομιλητής: Ιάσοντας Παπαδάτος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 Σύλλογος Ιμβριών 7.30μμ **Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση** Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/43 Σύλλογος Ιμβριών 7.30μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλήτρια: Μαρίζα Ψαλτάκου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Books & Coffee 7μμ **Υγεία – Ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 καφέ Books & Coffee 7μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας

ΒΥΡΩΝΑΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ **Η εργατική απάντηση στα εγκλήματα των ιδιωτικοποιήσεων** Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7μμ **Γυναίκες ενάντια στο σύστημα** Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Ανδριανού
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 Δραγάτι 1Α, αιθ. Β΄ δημοτικής κοινότητας 7μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»**

ΝΙΚΑΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 δημαρχείο, 7μμ **Ιμπεριαλισμός, η θεωρία του Λένιν** Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 δημαρχείο, 7μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητές/τριες: Μάνος Καρτέρης, Παρή Κουτσουδάκη

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 δημαρχείο, 2ος ορ. 6.30μμ **Η ζωντανή κληρονομιά του Μαρξ** Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 Πυρσινέλλα 1, 4ος όρ. 7.30μμ **Υγεία – ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 ΚΑΠΗ 7μμ **Γυναίκες ενάντια στο σύστημα** Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 ΚΑΠΗ 6μμ **Γυναίκες ενάντια στο σύστημα** Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή

Εκδηλώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/3, 7μμ, Στοά Σαρκά (Αίθουσα Περιφέρειας Ηπείρου)

ΑΘΗΝΑ

- ΔΕΥΤΕΡΑ 3/4, 7μμ, Cine TRIANON, Κοδριγκτώνος 21 & Πατησίων 101

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 6/4, 7.30μμ, ΕΔΟΘ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

- ΣΑΒΒΑΤΟ 8/4, 7μμ, Εργατικό Κέντρο Πειραιά

Ν. ΙΩΝΙΑ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/4, 7μμ, ΚΕΠ Ν. Ιωνίας

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- ΔΕΥΤΕΡΑ 10/4, 7μμ, Δημαρχείο

ΒΥΡΩΝΑΣ

- ΔΕΥΤΕΡΑ 10/4, 7μμ, Πλατεία Κολλημένου (Τσιρακοπούλου)

ΒΟΛΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 Θόλος 6μμ **Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση** Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Μαρίνα 7μμ **Υγεία – ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλήτρια: Ειρήνη Χατζηανέστη

ΧΑΝΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4 ΚΑΠΗ 6μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΠΑΤΡΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Aberto, Ρήγα Φερραίου 48, 6.30μμ **Μαρξισμός και έθνος** Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
- ΠΕΜΠΤΗ 6/4 καφέ Aberto, Ρήγα Φερραίου 48, 6.30μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΞΑΝΘΗ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/3 καφέ Φιλοιστρο 7μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

Θεσσαλονίκη

ΚΑΜΑΡΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Μπαράκα 8μμ **140 χρόνια από το θάνατό του: Η ζωντανή κληρονομιά του Μαρξ** Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Διώροφο 6.30μμ **Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του 68»** Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Ποέτα 8.30μμ **140 χρόνια από το θάνατό του: Η ζωντανή κληρονομιά του Μαρξ** Ομιλητής: Κώστας Σταματίου

ΤΟΥΜΠΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Κονάκι 7.30μμ **Υγεία – Ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλήτρια: Μαρία Καμνορόκα

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3 καφέ Γιώτης 7.30μμ **Υγεία – Ο καπιταλισμός σκοτώνει** Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Πέτρος 7.30μμ **Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας** Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

Εξορμήσεις

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/3

- ΘΗΣΕΙΟ Κάτω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
- ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Άνω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
- Ν.ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ 6.30μμ
- Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
- ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 6.30μμ
- ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Αγ. Νικολάου 6.30μμ
- ΧΑΝΙΑ** Αγορά 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1/4

- ΓΚΥΖΗ Πλατεία Γκύζη 12μ
- ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
- ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ
- ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άγιος Νικόλαος 12μ
- ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
- ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου (Εθνική) 12μ
- ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 12μ
- Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12.30μμ
- ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 11.30πμ
- ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ
- ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μ
- ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11.30
- Ν.ΣΜΥΡΝΗ Ομήρου 11πμ
- ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μ
- ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest 12μ
- Ν.ΙΩΝΙΑ Λεωφόρος Ηρακλείου ΟΠΑΝ 11πμ
- ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μ
- ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ πεζόδρομος12μ
- ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 12μ
- ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 11πμ
- ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πεζόδρομος Σωτήρος 12μ
- ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 12μ
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**
- ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μ
- ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 12μ
- ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγίου Θεράποντα 12μ
- ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου και Γούναρη 12μ
- ΧΑΝΙΑ** Αγορά 11.30πμ
- ΗΡΑΚΛΕΩ** Λιοντάρια 12μ
- ΠΑΤΡΑ** Αγίου Γεωργίου 12μ
- ΒΟΛΟΣ** Αγ. Νικόλαος 12μ
- ΓΙΑΝΝΕΝΑ** Νομαρχία 12μ
- ΞΑΝΘΗ** Κεντρική πλατεία 12μ

εργαπκη αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί **Γραφεία:** Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια **e-mail:** ergatikiki@gmail.com **τηλ.:** 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Στις 9 Απρίλη του 1953 ο Σπύρος Μαρκεζίνης, ο υπουργός Συντονισμού της δεξιάς κυβέρνησης του «Συναγερμού» προχώρησε σε μια άγρια και αιφνιδιαστική υποτίμηση της δραχμής ως προς το αμερικάνικο δολάριο: στις 8 Απρίλη ένα δολάριο αντιστοιχούσε σε 15.000 δραχμές. Το επόμενο πρωί σε 30.000 δραχμές. Ύστερα έκοψαν τα μηδενικά και η ισοτιμία έγινε 1δολάριο=30 δραχμές.

Η δραχμή είχε υποτιμηθεί άλλες επτά φορές μέσα στα 8 περίπου χρόνια που είχαν περάσει μέχρι τότε από τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Καμιά από αυτές, όμως, δεν είχε καταφέρει να σταθεροποιήσει ούτε το νόμισμα, ούτε την ελληνική οικονομία. Ο Μαρκεζίνης υποτίθεται ότι τα κατάφερε και τα δυο.

Οι δεξιές εφημερίδες θυμούνται κάθε χρόνο την επέτειο της υποτίμησης του 1953. Φέτος, δεν υπάρχει αμφιβολία, τα αφιερώματα και τα εγκωμιαστικά σχόλια θα απογειωθούν. Όχι μόνο επειδή συμπληρώνονται ακριβώς εβδομήντα χρόνια από τον Απρίλη του 1953. Αλλά κύρια για να μας «υπενθυμίσουν» πόσο αναγκαία και αποτελεσματικά είναι τα αντιλαϊκά μέτρα κάθε φορά που η οικονομία «μας» αντιμετωπίζει δυσκολίες.

Οι πρωταγωνιστές

Ο Συναγερμός, το κόμμα που είχε ιδρύσει ο **Αλέξανδρος Παπάγος**, ο στρατηγός που είχε νικήσει τους «συμμορίτες» (όπως αποκαλούσαν οι δεξιοί το ΕΑΜ) στον εμφύλιο, κέρδισε με μια συντριπτική κοινοβουλευτική πλειοψηφία τις εκλογές που έγιναν τον Νοέμβριο του 1952. Την επιτυχία του ο Παπάγος την χρώσταγε πολύ περισσότερο στο πλειοψηφικό σύστημα που εφαρμόστηκε σε εκείνες τις εκλογές (ένα σύστημα που χαρίζει σχεδόν όλες τις έδρες στο πρώτο κόμμα) παρά στην πραγματική του δημοτικότητα. Η πρώτη «επιτυχία» της νέας κυβέρνησης ήταν η σύλληψη τον Δεκέμβρη του 1952 του **Νίκου Πλουμπίδη**, ενός ιστορικού στελέχους της Αριστεράς. Ο Πλουμπίδης καταδικάστηκε τον Ιούλιο του 1953 «δix εις θάνατον» και εκτελέστηκε στο Δαφνί ένα περίπου χρόνο αργότερα.

Ο Μαρκεζίνης ήταν ήδη διάσημος όταν τον διόριζε ο Παπάγος υπουργό Συντονισμού. Η λέξη «διάσημος» είναι μάλλον παραπλανητική. Διαβόητος θα έπρεπε να πούμε καλύτερα: ένα διαβόητο ακροδεξιό καθαрма. «Την περίοδο της μεταξικής δικτατορίας» έγραφε πριν από μερικά χρόνια ο **Τάσος Κωστόπουλος** στην Εφημερίδα των Συντακτών «ήταν νομικός σύμβουλος του βασιλιά Γεωργίου Β΄». Στην διάρκεια της κατοχής πρωτοστάτησε στη δημιουργία της ακροδεξιάς οργάνωσης «Δεσμός» (είναι η ελληνική μετάφραση της ιταλικής λέξης «Φάτσιο» από την οποία είχε πάρει το όνομά του το φασιστι-

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 70 ΧΡΟΝΙΑ

Ο Μαρκεζίνης και η υποτίμηση της δραχμής

κό καθεστώς του Μουσολίνι στην Ιταλία). «Στη δεύτερη φάση της Κατοχής... υπήρξε κεντρικό στέλεχος ενός μυστικού καθοδηγητικού μηχανισμού που συγκροτήθηκε... για τη χρηματοδότηση των αντι-ΕΑΜικών οργανώσεων από τους ντόπιους καπιταλιστές... Τον Ιούνιο του 1946, Μαρκεζίνης και Ζαλοκώστας επέβαλαν στην κυβέρνηση Τσαλδάρη τη δημιουργία ακροδεξιών παρακρατικών συμμοριών, καθοδηγούμενων από “ειδικό γραφείο” του ΓΕΣ κι επιφορτισμένων με τη δολοφονία και “εξαφάνισιν” των νόμιμων ακόμη στελεχών της Αριστεράς».

Ο Μαρκεζίνης ήρθε σε σύγκρουση με τον Παπάγο τον Απρίλιο του 1954. Αλλά η καριέρα του δεν τελείωσε εκεί: το 1973 η Χούντα των Συνταγματαρχών τον διόρισε «Πρωθυπουργό της Ελλάδος». Η σφαγή του Πολυτεχνείου ήταν “έργο” της δικής του κυβέρνησης.

Η δεκαετία του 1950 και η κρίση της ελληνικής οικονομίας

Τον Νοέμβριο του 1951 η αμερικανική έκθεση «Τένενμπαουμ» περιέγραφε με αυτά τα λόγια την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας:

«Μια ειλικρινής κι έγκυρη αξιολόγηση των πολιτικών που ακολουθήσαμε στο παρελθόν, οδηγεί αναπόφευκτα στο συμπέρασμα ότι τα αποτελέσματά τους είναι αρνητικά. Σταματήσαμε τον κομμουνισμό. Αλλά δεν έχουμε τίποτα βιώσιμο στη θέση του. Δώσαμε πολύ βοήθεια στην Ελλάδα. Αλλά ελάχιστη έφτασε στους

Έλληνες που την χρειάζονται περισσότερο. Πληρώσαμε για ακριβές επενδύσεις. Αλλά όσο τις εξετάζουμε, τόσο λιγότερο νόημα φαίνεται να έχουν... Αποκαταστήσαμε την τάξη. Αλλά αυτή η τάξη προστατεύεται από διαδοχικές αδύνατες κυβερνήσεις, αντιδημοφιλείς, αναξιόπιστες και διαβρωμένες από τη διαφθορά... Συνοπτικά στην Ελλάδα έχουμε ότι είχαμε και στην Κίνα – μια χώρα διαλυμένη... (που) επιβιώνει με τη δική μας συνεχιζόμενη βοήθεια»

Η έκθεση πρότεινε μια σειρά από δραστικά μέτρα για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης: την συρρίκνωση του επενδυτικού προγράμματος, την ισοσκέλιση του προϋπολογισμού με την περικοπή δαπανών και απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, την εγκατάλειψη του «δελτίου» τροφίμων στο οποίο στηριζόταν η επιβίωση των φτωχών και τη δραστική περικοπή των επιδοτήσεων. Οι ΗΠΑ, έγραφε η έκθεση, έχουν την εξουσία να επιβάλουν αυτά τα μέτρα: «Η δύναμή μας στην Ελλάδα είναι ασύγκριτα μεγαλύτερη από οποιαδήποτε άλλη χώρα του Σχεδίου Μάρσαλ. Ο οικονομικός λόγος είναι απλός: περίπου το 25% του εθνικού εισοδήματος της Ελλάδας προέρχεται από τα ελεύθερα δώρα της αμερικανικής βοήθειας». Ο πραγματικός εμπνευστής των μέτρων που επέβαλε τον Απρίλη του 1953 ο Μαρκεζίνης ήταν η έκθεση Τένενμπαουμ.

Η αμερικανική βοήθεια συρρικνώθηκε δραματικά στους μήνες που μεσολάβησαν ανάμεσα στην έκθεση και την υποτίμηση της 9ης Απρίλη του

1953. Το 1951 η Ουάσιγκτον αποφάσισε να μειώσει την βοήθεια προς την Ελλάδα κατά 25% - από τα 236 εκατομμύρια δολάρια στα 182. Το 1952 έπεσε στα 80 εκατομμύρια δολάρια. «Το φθινόπωρο του 1952, λίγο πριν τις εκλογές, το θέμα της υποτίμησης είχε μετατραπεί σε αντικείμενο πλειοδοσίας», έγραφε ο **Γιώργος Σταθάκης** (πολλά χρόνια πριν γίνει υπουργός της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ) στο βιβλίο του «Το δόγμα Τρούμαν και το σχέδιο Μάρσαλ». Το ερώτημα δεν ήταν αν θα γίνει υποτίμηση ή όχι, αλλά πόσο άγρια θα ήταν αυτή. «Τον Οκτώβριο του '50 η αποστολή του ΔΝΤ είχε προτείνει 30%. Στα τέλη του '51 μια Ομάδα Εργασίας Ελλήνων καθηγητών 30-40% και λίγους μήνες αργότερα η έκθεση Βαρβαρέσου είχε προκρίνει το 40%. Τον Ιούλιο του '52 οι Constanzo και Turkel ... πρότειναν 40-50%...»

Οι συνέπειες

Η υποτίμηση της δραχμής κατά 50% ήταν ένα μόνο από τα δραστικά μέτρα που επέβαλε ο Μαρκεζίνης τον Απρίλιο του 1953. Το «εθνικό μας νόμισμα» συνδέθηκε μέσω των μηχανισμών της Συμφωνίας του Μπρέτον Γούντς «σκληρά» με το δολάριο. Το «δελτίο άρτου» καταργήθηκε. Τον Νοέμβριο του 1953 η κυβέρνηση ψήφισε τον διαβόητο νόμο 2687/1953 με τον οποίο το ελληνικό κράτος προσέφερε όχι μόνο εγγυήσεις αλλά και φοροαπαλλαγές στις «ξένες» επενδύσεις. Ο όρος «ξένες» περιλάμβανε όλες τις επενδύσεις που έφερναν συνάλλαγμα στην Ελλάδα,

ανεξάρτητα από την εθνικότητα των επενδυτών. Οι Έλληνες εφοπλιστές ήταν από τους μεγάλους κερδισμένους αυτού του «αποικιακού», όπως έλεγε η τότε αντιπολίτευση, νόμου. Το επιστέγασμα αυτής της πολιτικής ήταν ο προϋπολογισμός για το νέο έτος που κατέθεσε στα τέλη του 1953 ο Μαρκεζίνης – που ήταν ο πρώτος «ισοσκελισμένος» προϋπολογισμός της μεταπολεμικής ιστορίας της Ελλάδας. Με άλλα λόγια ο πρώτος προϋπολογισμός σκληρής λιτότητας. Δεν είναι καθόλου παράξενη η λατρεία του Μαρκεζίνη από τους κάθε λογής θιασώτες της λιτότητας μέχρι σήμερα.

Η ελληνική οικονομία μπήκε πράγματι σε μια τροχιά ανάπτυξης από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 – που κράτησε σχεδόν 20 χρόνια. Η ανάπτυξη, όμως, αυτή δεν οφείλεται στα «έξυπνα» μέτρα που πήρε ο Μαρκεζίνης, αλλά στις «θυσίες» που επέβαλαν στην εργατική τάξη τα μέτρα, όχι μόνο της ίδιας της κυβέρνησης του Παπάγου, αλλά και των προηγούμενων και των επόμενων κυβερνήσεων.

Υπήρχαν δυο βασικοί παράγοντες που έδωσαν ώθηση στην ελληνική οικονομία τη δεκαετία του 1950: ο πρώτος ήταν η άνθηση της παγκόσμιας οικονομίας – που γνώρισε την μεγαλύτερη έκρηξη στην ιστορία της. Ο δεύτερος ήταν η μετανάστευση: εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες εγκατέλειψαν κάτω από το βάρος της φτώχειας και της ανεργίας την Ελλάδα για να γίνουν «γκάσταρμπαϊτερ» (επισκέπτες εργάτες) στα εργοστάσια της Γερμανίας και τα ορυχεία του Βελγίου. «Η ιδέα της μετανάστευσης είχε διατυπωθεί ήδη με ευνοϊκά σχόλια από το '48 στην έκθεση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας» γράφει ο Σταθάκης. «Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της αποστολής το ποσοστό υποαπασχόλησης στη γεωργία έφθανε στο 40%. Σε συνδυασμό με την ανεργία στα αστικά κέντρα που έφθανε το 13-15%, εκτιμούσε ότι πάνω από ένα εκατομμύριο του οικονομικά ενεργού πληθυσμού δεν είχε προοπτικές απασχόλησης (στην Ελλάδα)».

Τα εμβάσματα των «γκάσταρμπαϊτερ» έγιναν μέσα στα επόμενα χρόνια το αποκούμπι για χιλιάδες φτωχές οικογένειες. Μέσα από το «όραμα» ενός διαμερίσματος στην πατρίδα, το κράτος και η άρχουσα τάξη άρπαξε στη συνέχεια ότι είχε απομείνει από τις οικονομίες αυτών των μεταναστών. Η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη γέμισαν από άθλιες πολυκατοικίες. Έτσι, η ελληνική τσιμεντοβιομηχανία έγινε μια από τις πιο δυναμικές της Ευρώπης. Αλλά η οργή για την εργατική επίθεση της δεξιάς δεν εκτονώθηκε. Το 1958, η ΕΔΑ πήρε το 25% στις εκλογές και αναδείχτηκε αξιωματική αντιπολίτευση.

Σωτήρης Κοντογιάννης

**Ανεπιθύμητη η φασίστρια
Μελόνι τον Μάη και για πάντα
στην Ελλάδα!**

**Να ματαιώσουμε την επίσκεψη
και την συνεργασία με το
Μητσοτάκη!**

**Ανοιχτά σύνορα,
στοπ στις ιδιωτικοποιήσεις!**

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη αναζητά απεγνωσμένα σωσίβιο στην βύθιση της, μετά τις μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις καταδίκης του εγκλήματος στα Τέμπη, στην φασίστρια πρωθυπουργό της Ιταλίας Τζόρτζια Μελόνι.

Ο Μητσοτάκης προσκάλεσε την Μελόνι να έρθει στην Αθήνα πριν τις εκλογές για να συζητήσουν την συνέχιση της ίδιας εγκληματικής πολιτικής που δολοφονεί, με τις ιδιωτικοποιήσεις στα τρένα και τις επαναπροωθήσεις προσφύγων στη Μεσόγειο.

Είναι πρόκληση για το εργατικό κίνημα και τη νεολαία που ξεσηκώθηκαν για το έγκλημα στα Τέμπη να παζαρεύει “επενδύσεις” αντί να προχωρήσει στην άμεση κρατικο-

‘Όχι στην επίσκεψη Μελόνι

ποίηση χωρίς αποζημίωση του σιδηροδρόμου ενώ την ίδια ώρα πιέζει τους εργαζόμενους στα τρένα να τα ξανακυκλοφορήσουν χωρίς μέτρα ασφάλειας, χωρίς προσλήψεις σταθμαρχών και άλλου προσωπικού.

Είναι σκάνδαλο και ωμή πρόκληση για τις δημοκρατικές ευαισθησίες της μεγάλης πλειοψηφίας του κόσμου που πάλεψε και πέτυχε να τσακίσει τους ναζί της Χρυσής Αυ-

γής να κανονικοποιείται ο φασισμός με επίσημη πρόσκληση της Μελόνι, της νοσταλγού του Μουσολίνι, στην Αθήνα. Δώσαμε μια μάχη με διεθνή διάσταση για να τσακίσουμε το φασισμό στην Ελλάδα και διεθνώς, τους νοσταλγούς του Χίτλερ και του Μουσολίνι που ξαναβγήκαν στο προσκήνιο αξιοποιώντας τις ρατσιστικές πολιτικές των κυβερνήσεων της ΕΕ-φρούριο.

Είναι χυδαίο να ζητά ο Μητσοτά-

κης συνεργασία με την φασίστρια Μελόνι, για τον πόλεμο κατά των προσφύγων και των μεταναστών, με τους ατέλειωτους πνιγμούς και τα ναυάγια από το Αιγαίο μέχρι το Λιβυκό, όταν το κίνημα αλληλεγγύης, οι γιατροί και οι φοιτητές στην Ιταλία έχουν ξεσηκωθεί και διαδηλώνουν ενάντια στις πολιτικές που ο διασώστης Ιάσωνας Αποστολόπουλος τις αποκαλεί “πολιτικές μη διάσωσης”. Διαδηλώνουν ενάντια στη Μελόνι και την δολοφονική της απόφαση να εμποδίζει τα καράβια των αλληλέγγυων που διασώζουν από τον πνιγμό, προσφύγιες και βρέφη να δέσουν σε Ιταλικά λιμάνια! Διαδηλώνουν ενάντια στην λιτότητα αλλά και ενάντια στην απαγόρευση των εκτρώσεων, μια επίθεση ενάντια στις κατακτήσεις των γυναικών να ελέγχουν σώμα τους.

Και εδώ στην Ελλάδα, στις 8 Μάρτη και στις 18 Μάρτη εργαζό-

μενοι και νεολαία διαδήλωσαν μαζί με προσφύγιες από τη Ριτσώνα φωνάζοντας “από τα Τέμπη μέχρι το Αιγαίο, οι ζωές των εργατών, των φοιτητών, των μεταναστών μετράνε!”.

Δεν θα επιτρέψουμε τη κανονικοποίηση των σχέσεων κυβερνήσεων όπως του Μητσοτάκη με τη πρώτη φασίστρια πρωθυπουργό μετά το Β Παγκόσμιο Πόλεμο. Δεν θα επιτρέψουμε να γίνουν οι μετανάστες αποδιοπομπαίοι τράγοι για την κρίση και την χρεοκοπία ενός συστήματος που δολοφονεί. Η Μελόνι είναι ανεπιθύμητη και η ΝΔ είναι ώρα να μπει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Καλούμε το εργατικό κίνημα, τη νεολαία, το αντιρατσιστικό και το αντιφασιστικό κίνημα, να ακυρώσουμε την επίσκεψη της φασίστριας Μελόνι, να παλέψουμε ενάντια δολοφονικές πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων και των κλειστών συνόρων.

**ΚΕΕΡΦΑ - Κίνηση Ενωμένοι
Ενάντια στο Ρατσισμό
και τη Φασιστική Απειλή**

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α. Οργή για την αστυνομία

Ο αστυνομικός υποδιευθυντής που είχε προσέλθει στο σημείο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα ως νυχτερινός επόπτης κλήθηκε από το δικαστήριο για να καταθέσει στο εφετείο της Χρυσής Αυγής στις 22 Μάρτη (34η συνεδρίαση). Ο μάρτυρας δεν είχε καταθέσει πρωτόδικα, ενώ κλήθηκε ύστερα από αίτημα της υπεράσπισης που έγινε δεκτό από το δικαστήριο.

Σύντομα βέβαια έγινε αντιληπτό ότι το αίτημα της υπεράσπισης δεν εξυπηρετούσε παρά το γνωστό αφήγημα ότι τα «πραγματικά» στοιχεία και οι «πραγματικοί» μάρτυρες λείπουν από την αποδεικτική διαδικασία – πράγμα που δεν θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο ψέμα. Ο μάρτυρας λοιπόν, στο μήκος κύματος αρκετών συναδέλφων του, απέφυγε να δώσει οποιαδήποτε χρήσιμη πληροφορία.

Όπως είπε «γύρω στα μεσάνυχτα κλήθηκα μέσω ασυρμάτου να μεταβώ στην Π. Τσαλδάρη για ένα σοβαρό επεισόδιο», κι όταν έφτασε στο σημείο... «μου είπαν ότι είχε γίνει ένα επεισόδιο». Παρά την επιμονή της πολιτικής αγωγής για το τι παραπάνω εικόνα απέκτησε και μετέφερε στο κέντρο, ο μάρτυρας δεν πρόσθεσε τίποτα. Είπε επίσης ότι ο ρόλος του δεν ήταν να ξεκινήσει το προανακριτικό έργο (να βρει μάρτυρες και πειστήρια), αλλά «να συντονίσω την παρουσία των αστυνομικών μέχρι να έρθουν οι υπόλοιπες δυνάμεις» μεταξύ των οποίων η υπηρεσία που ανέλαβε την προανάκριση.

Στο πλαίσιο της κάλυψης των χρυσαυγιτών, ο αστυνομικός είπε ότι δεν έμαθε τι ακριβώς είχε συμβεί παρά μόνο «πολύ αργότερα». Ρωτηθείς από τον συνήγορο πολιτικής αγωγής **Θ. Καμπαγιάννη** αν το άκουσε στις διαβιβάσεις από άλλους είπε ότι οι ΔΙΑΣ εκπέμπουν σε άλ-

7/10/2020, Ακόμα και τη μέρα της καταδίκης της Χρυσής Αυγής η Αστυνομία έδειξε το μίσος της για τους αντιφασίστες. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

λο κανάλι. Εν τέλει ο συνήγορος του έδειξε μέσα από τα αναγνώστεα ότι στο κανάλι που συμμετείχε ο ίδιος, ακούγεται με τον κωδικό του και λαμβάνει την ενημέρωση ότι πρόκειται για χρυσαυγίτες. Η απάντηση του μάρτυρα ήταν ότι δεν θυμάται αυτή τη διαβίβαση.

Δεν έκαναν τίποτα

Ενδιαφέρον ωστόσο είχε το σημείο της κατάθεσής του στο οποίο είπε ότι φτάνοντας είδε ότι «ο κόσμος ήταν πολύ επιθετικός στους αστυνομικούς». Σε συνδυασμό με την κατάθεση του αστυνομικού **Βίντση** ότι ο ίδιος κόσμος τούς υποδεικνυε να συλλάβουν χρυσαυγίτες και με την κατάθεση του αυτόπτη μάρτυρα **Χατζησταμάτη** ότι η κοπέλα του Παύλου φώναζε στους αστυνομικούς ότι φταίνε, καθώς και τις άλλες καταθέσεις από τις οποίες προκύπτει ότι οι αστυνομικές δυνάμεις ήταν παρούσες και δεν έκαναν τίποτα, συμπληρώνεται η εικό-

να ότι η ανοχή της αστυνομίας στην επίθεση έγινε αντιληπτή από τα θύματα και τους περίοικους ως αυτό που ήταν: βοήθεια στη ΧΑ. Βέβαια όταν ο μάρτυρας ρωτήθηκε γιατί πιστεύει ότι ο κόσμος τους αντιμετώπιζε έτσι, απάντησε «μάλλον γιατί πίστευαν ότι δεν είχαμε καλέσει ασθενοφόρο»!

Τέλος, κατέθεσε ότι με εντολή της εισαγγελίας Πειραιά έκανε προκαταρκτική έρευνα... για την καθυστέρηση του ασθενοφόρου. Όπως βλέπουμε και τώρα με το έγκλημα των Τεμπών και τον σταθμαρχή, έτσι και τότε, ο κρατικός μηχανισμός ετοιμαζόταν να ρίξει ευθύνες από δω κι από εκεί προκειμένου να καλυφθούν οι δράστες, η εγκληματική οργάνωση του Μιχαολιάκου, αλλά και οι λοιποί υπαίτιοι, η ΕΛΑΣ και η ρατσιστική κυβέρνηση ΝΔ. Όλη αυτή την προσπάθεια συγκάλυψης ανέτρεψε ο ξεσηκωμός του αντιφασιστικού κινήματος αμέσως μετά τη δολοφονία.

Η υπεράσπιση, που έκανε το αίτημα υποτίθεται με σκοπό να διερευνηθεί το πώς ξεκίνησε η έρευνα για μάρτυρες και πειστήρια, παρότι τίποτα σχετικό δεν ξεκαθαρίστηκε από τον μάρτυρα, κόντεψε να τον αφήσει να φύγει χωρίς ερωτήσεις. Προφανώς η σαραντάλεπτη κατάθεσή του γεμάτη «δεν θυμάμαι» και αοριστίες ήταν πολύ πειστική σε σχέση με τους δεκάδες μάρτυρες που έχουν κάτσει στο έδρανο για ώρες και έχουν περιγράψει αναλυτικά τα εγκλήματα της ΧΑ. Τόσο έκδηλα φάνηκε ότι το αίτημα για κλήτευσή του ήταν προσχηματικό και εντυπωσιοθηρικό που η πρόεδρος βλέποντας τους συνηγόρους να μη σκίζουν να ρωτήσουν σχολίασε «φαγωθήκατε να έρθει ο μάρτυρας».

Στο τέλος της 34ης συνεδρίασης το δικαστήριο εξέδωσε τις αποφάσεις του για τα δεκάδες αιτήματα των χρυσαυγιτών (κατ' αντιπαράσταση εξέταση μαρτύρων, αποστολή πρακτικών στον εισαγγελέα για διώξεις για ψευδομαρτυρία), τα οποία και απέρριψε όλα. Η έδρα δέχτηκε την επιχειρηματολογία της εισαγγελέως σε σχέση με τους μάρτυρες, μια τοποθέτηση που έλεγε ότι οι καταθέσεις δεν έχουν πραγματικές αντιφάσεις. Επιπλέον, δεν δέχτηκε να κληθεί ο **Ν. Δένδιας** ούτε να διερευνηθεί ο πειθαρχικός φάκελος του Δ. Χατζησταμάτη. Δέχτηκε να παραχωρήσει στους συνηγόρους τα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά της δίκης προκειμένου να προχωρήσουν σε σχολιασμό των μέχρι τώρα καταθέσεων όταν έρθει η ώρα. Για την επόμενη συνεδρίαση (29/3) έχει διατάξει βίαιη προσαγωγή της **Χ. Ρουπακιάς**, αδελφής του δολοφόνου, καθώς δεν προσήλθε στο δικαστήριο στην ημερομηνία που είχε κληθεί.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Μάρτιος: 29/3, 31/3

Απρίλιος: 3/4, 5/4, 26/4, 28/4

Μάιος: 10/5, 12/5, 17/5, 19/5, 25/5, 31/5

Πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή

Έχει φτάσει στο πικ της η ακροδεξιά; Δεν είναι περιέργο κάποιοι να το πιστεύουν αυτό. Ο Ντόναλντ Τραμπ έχει πάρει το δρόμο των δικαστηρίων γιατί συγκάλυψε τα χρήματα που έδωσε σαν αντίτιμο σιωπής στην πορνοστάρ Στόρμι Ντάνιελς. Ο Μπόρις Τζόνσον έχασε τη βουλευτική του έδρα. Ο Λούλα νίκησε τον Μπολσονάρου στις προεδρικές εκλογές της Βραζιλίας.

Οι άνθρωποι που μπαίνουν περισσότερο στον πειρασμό να απαντήσουν «Ναι» σε αυτό το ερώτημα είναι οι φιλελεύθεροι, για τους οποίους το δημοψήφισμα του Brexit και η νίκη του Τραμπ το 2016 ήταν «παρεκκλίσεις», που πιθανώς μαγειρεύτηκαν από το τμήμα «βρώμικων κόλπων» του Βλαντιμίρ Πούτιν. Νομίζουν ότι τώρα, με τους κατεργάρηδες Τραμπ και Τζόνσον να βρίσκονται σε μπελάδες, η «κανονικότητα» επιστρέφει.

Πρόκειται για ψευδαίσθηση. Η παλιά νεοφιλελεύθερη «κανονικότητα» δεν επιστρέφει. Αρκεί να κοιτάξετε την τραπεζική κρίση, την άνοδο της παγκόσμιας θερμοκρασίας και τον πόλεμο, και τους φόβους για πόλεμο στην Ευρώπη και στον Ειρηνικό, για να το διαπιστώσετε αυτό. Ήταν η διάρρηξη της νεοφιλελεύθερης τάξης, μετά την Παγκόσμια Οικονομική Κρίση, που έδωσε χώρο στην ακροδεξιά για το άνοιγμά της. Και αυτές οι ρωγμές διευρύνονται.

Ακροδεξιές κυβερνήσεις έχουν εδραιωθεί σε όλο τον κόσμο. Ο Ραχούλ Γκάντι, ο ηγέτης της αντιπολίτευσης στην Ινδία, μόλις καταδικάστηκε σε δύο χρόνια φυλάκιση για εγκληματική δυσφήμιση. Είχε ρωτήσει σε προεκλογική συγκέντρωση: «Γιατί όλοι αυτοί οι κλέφτες έχουν το Μόντι ως επώνυμο;» Ο Ναρέντρα Μόντι είναι ο ακροδεξιός πρωθυπουργός της Ινδίας.

Εν τω μεταξύ, η Τζόρτζια Μελόνι, ηγέτιδα της φασιστικής Fratelli d'Italia και πρωθυπουργός της Ιταλίας, κατηγορείται ότι ξαναγράφει την ιστορία. Σπίλωσε την επέτειο της σφαγής 335 ανθρώπων από τις γερμανικές δυνάμεις κατοχής στις 24 Μαρτίου 1944 στις σπηλιές Αρντεατίν κοντά στη Ρώμη, λέγοντας ότι «σφαγιάστηκαν απλώς επειδή ήταν Ιταλοί». Στην πραγματικότητα, η σφαγή ήταν αντίποινα για μια επίθεση αντιφασιστών παρτιζάνων που σκότωσαν 33 ναζιστές στρατιώτες σε δρόμο της Ρώμης. Ο Τζιανφράνκο Παλιαρούλο της Εθνικής Ένωσης Ιταλών Παρτιζάνων δήλωσε: «Σίγουρα, ήταν Ιταλοί, αλλά επιλέχθηκαν με βάση μια επιλογή που αφορούσε αντιφασίστες, αντιστασιακούς, πολιτικούς αντιπάλους και Εβραίους». Πρόσθεσε ότι η σφαγή πραγματοποιήθηκε με τη βοήθεια Ιταλών φασιστικών αξιωματούχων.

Αλλά και ο Τραμπ δεν είναι «ιστορία». Ο Έντουαρντ Λιούς από τους Financial Times προειδοποιεί: «Η βάση του MAGA (Make America Great Again-Κάνετε την Αμερική Ξανά Μεγάλη) του Τραμπ εξακολουθεί να

είναι ισχυρή. Αν είχε εξασθενήσει, τα μεγάλα κεφάλια των Ρεπουμπλικανών, από τον Κέβιν Μακάρθι, πρόεδρο της Βουλής, μέχρι τον Μάικ Πενς, τον πρώην αντιπρόεδρο, δεν θα απηχούσαν τους λιβέλους του Τραμπ για το κατηγορητήριο που αντιμετωπίζει. Ρεπουμπλικάνοι που θα προτιμούσαν να περπατήσουν πάνω σε αναμμένα κάρβουνα παρά να δουν για άλλη μια φορά τον Τραμπ να γίνεται υποψήφιος τους, αισθάνονται υποχρεωμένοι να υποστηρίξουν την αφήγησή του». Πράγματι, ο Τραμπ χρησιμοποίησε τη δίωξη για να ξεκινήσει την προεκλογική του εκστρατεία στο Γουέικο του Τέξας.

Ακροδεξιά γλώσσα

Στην Βρετανία, είναι πολύ πιο δύσκολο για τον Τζόνσον να επιστρέψει. Ο Ρίσι Σουνάνκ κατάφερε να ξεπεράσει μια μικρή εξέγερση των Τόρις κατά της συμφωνίας του με την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη Βόρεια Ιρλανδία παρόλο που ο Τζόνσον και η Λίζ Τρας την καταψήφισαν. Κοιτάξε όμως τη Σ. Μπρέιβερμαν, υπουργό Εσωτερικών, που κατέχει ένα από τα πιο ισχυρά κρατικά αξιώματα. Χρησιμοποιεί ακροδεξιά γλώσσα -για παράδειγμα καταγγέλλει τον «πολιτισμικό μαρξισμό»- και καυχείται για τα σχέδιά της να απελάσει πρόσφυγες στη Ρουάντα. Η διαφορά της με τη Μελόνι είναι ότι εκείνη ανήκει σε ένα μείνστριμ συντηρητικό κόμμα, αλλά ιδεολογικά είναι αρκετά κοντά.

Το γεγονός ότι η Μπρέιβερμαν άνθισε υπό τη διακυβέρνηση τριών διαδοχικών πρωθυπουργών των Τόρις είναι ένα σημάδι ότι η παραδοσιακή κεντροδεξιά βρίσκεται σε κρίση και, για να επιβιώσει, υιοθετεί όλο και περισσότερο την ακροδεξιά ρητορική και πολιτική. Το βλέπουμε αυτό και στην ηπειρωτική Ευρώπη, για παράδειγμα το κόμμα της παραδοσιακής δεξιάς, τους «Les Republicains» στη Γαλλία. Το παλιό νεοφιλελεύθερο κέντρο καταρρέει. Οι Εργατικοί, υπό τον ξύλινο υποκριτή Στάρμερ ακμάζουν στις δημοσκοπήσεις μόνο και μόνο επειδή οι Συντηρητικοί βρίσκονται σε τέτοια αποδιοργάνωση.

Ευτυχώς, υπάρχει ένα αντίθετο ρεύμα που προέρχεται, όχι ακόμη κυρίως από την οργανωμένη αριστερά, αλλά από την αντίσταση της εργατικής τάξης. Αυτό είναι πιο προχωρημένο στη Γαλλία, όπου η κρατική επίσκεψη του Βασιλιά Καρόλου του Τρίτου ακυρώθηκε αφού οι διαδηλωτές άρχισαν να φωνάζουν: «Κόψαμε το κεφάλι του Λουδοβίκου του 16ου! Μακρόν, μπορούμε να κάνουμε το ίδιο και σε σένα!».

Η αντίσταση δεν έχει φτάσει ακόμη σε αυτή την κλίμακα στη Βρετανία. Αλλά και εδώ το κόκκινο νήμα της ταξικής πάλης έχει δυναμώσει, με το απεργιακό κύμα του περασμένου έτους. Εκεί αναπτύσσεται η δύναμη που μπορεί να συντρίψει την ακροδεξιά.

Άλεξ Καλλίνικος

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Κοινοί αγώνες σε Ελλάδα και Τουρκία

Στους κοινούς αγώνες εργατών/τριών και νεολαίας σε Τουρκία και Ελλάδα, μετά τους φονικούς σεισμούς στη γειτονική χώρα και το έγκλημα στα Τέμπη, ήταν αφιερωμένη η εκδήλωση που οργάνωσε ο πυρήνας Άνω Πετραλώνων του ΣΕΚ την Τετάρτη 22/3. Την συζήτηση, στην οποία συμμετείχαν 25 συντρόφισσες/οι, άνοιξαν οι Λευτέρης Πιταράκης, φωτορεπόρτερ του Associated Press, ο Τάσος Δεμοίρος, τεχνικός της ΕΡΤ -που και οι δυο συμμετείχαν σε αποστολές στην Τουρκία- και ο Γιώργος Πίττας, δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Πριν τις εισηγήσεις προβλήθηκε ένα συγκλονιστικό ολιγόλεπτο βίντεο του Λευτέρη Πιταράκη, ο οποίος στην τοποθέτησή του έδωσε την εικόνα της καταστροφής. «Βρέθηκα στα Άδανα, την Αντάκια και το Ισκεντερούν για να καλύψω τα γεγονότα. Ο πρώτος σεισμός της 6ης Φλεβάρη ήταν πρωινός, έπληξε τη νότια και κεντρική Τουρκία και την βόρεια Συρία, είχε μέγεθος 7,8 Ρίχτερ -ο μεγαλύτερος σεισμός από το 1939- ακολούθησε ένας δεύτερος 7,7 και άλλοι 10.000 μετασεισμοί.

Αυτοί οι σεισμοί έγιναν αισθητοί στην Αίγυπτο, την Παλαιστίνη, το Ισραήλ, τον Λίβανο, την Κύπρο μέχρι και τα παράλια της Μαύρης Θάλασσας ενώ έπληξαν μια περιοχή 350 χιλιάδων χιλιομέτρων -ίση με την έκταση της Γερμανίας- στην οποία κατοικούν 14 εκατομμύρια άνθρωποι. Τα στοιχεία του ΟΗΕ υπολογίζουν ότι 1,5 εκ. άνθρωποι έχουν μείνει άστεγοι, ενώ μέχρι τις 20 Μάρτη είχαν επιβεβαιωθεί 50.000 θάνατοι στην Τουρκία και 7.000 στην Συρία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε την Συρία που λόγω της κατάστασης δεν είναι στο φως της δημοσιότητας, όπου δημοσιογράφοι αλλά και σωστικά συνεργεία δεν έφτασαν ποτέ».

Στη τοποθέτησή του ο Τάσος Δεμοίρος συμπλήρωσε: «Βρέθηκα απεσταλμένος με το συνεργείο της ΕΡΤ από τις 9 μέχρι τις 17 Φλεβάρη στην Τουρκία. Στο αεροδρόμιο στα Άδανα η εικόνα ήταν πολεμική. Μεταγωγικά, βαριά μηχανήματα, ασθενοφόρα, ομάδες διάσωσης και κόσμος που ήθελε να φύγει. Η κατάσταση ήταν ψύχραιμη στην πόλη παρόλη την καταστροφή, υπήρχε νερό και φαγητό, όταν όμως έφευγες και πλησίαζες στην Αντιόχεια καταλάβαινες το μέγεθος καταστροφής. Στα προάστια μια ολόκληρη βιομηχανική ζώνη ήταν τελείως ισοπεδωμένη, ενώ η πόλη ήταν σαν βομβαρδισμένη. Πολυκατοικίες κατέρρευσαν, κτίρια το ένα πάνω στο άλλο, δύσκολα βρίσκεις κάτι να κατοικείται. Οι διασώστες έδιναν μάχη με το χρόνο. Όταν τους έβλεπες να αλλάζουν γάντια αυτό σήμαινε ότι κάτι έχουν βρει, μια σιγή απλωνόταν γεμάτη ένταση.

Οι πομπές με νεκρούς ήταν σιωπηρές και

όταν απομακρύνονταν τα νεκρά σώματα ξέσπαγαν οι θρήνοι. Με ακουστικά πάνω στα χαλάσματα προσπαθούσαν να εντοπίσουν ένα σημάδι ζωής. Ο κόσμος ήταν φιλικός και όταν άκουγαν την λέξη γιουνάν πρόσφεραν τσάι, δεν αισθάνθηκα κανένα φόβο. Όλοι πάλευαν, οι διασώστες, τα πληρώματα ασθενοφόρων, πυροσβέστες και γιατροί, αλλά αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν οι εργάτες χειριστές μεγάλων μηχανημάτων που με κινήσεις χειρουργικές προσπαθούσαν να καθαρίσουν τα χαλάσματα. Η αντίθεση ανάμεσα στις καταστροφές στο Καχρανμαρμαράς και την Αντιόχεια ήταν πολύ μεγάλες, και καταλάβαινε κανείς ότι στην Αντιόχεια οι κατασκευαστικές με συνεργό το κράτος είχαν κάνει πάρτι ασυδοσίας».

Ένοχοι κυβερνήσεις και καπιταλιστές

Ο Γιώργος Πίττας τόνισε πως ο σεισμός και η αλληλεγγύη των δυο λαών έκαναν σκόνη την εθνικιστική ρητορεία των δυο κυβερνήσεων που το μόνο που επαναλαμβάνουν είναι οι λεξεις απειλή και πόλεμος. Αυτό είχε ξανασυμβεί το 1999, λίγα χρόνια μετά τα Ίμια. Με αφορμή τους σεισμούς τότε ένα κύμα αλληλεγγύης είχε πλημμυρίσει τις δύο χώρες. Καμία σχέση δεν έχουν τα υποκριτικά λόγια των υπουργών Εξωτερικών με την γνήσια αλληλεγγύη των εργαζόμενων από τις δύο πλευρές του Αιγαίου. Όλοι ξέρουν ότι ένοχοι είναι κυβερνήσεις και καπιταλιστές που βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ζωές απλών ανθρώπων, που με τις ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν είτε μιλάμε για την κατοικία, τις συγκοινωνίες, την Υγεία.

Στην συζήτηση που ακολούθησε πήραν μέρος πολλές/οι συντρόφισσες/οι και ξεκαθαρίστηκε ακόμα περισσότερο πως η αντιμετώπιση του Ερντογάν στον απλό κόσμο, λίγο διαφέρει από την αντιμετώπιση του Μητσοτάκη ή του Μακρόν. Ψέματα, συκοφαντίες για τους εργαζόμενους, μπόλικη καταστολή και νέα εξοπλιστικά προγράμματα είναι αυτό που έχουν να μας προσφέρουν οι από πάνω. Τα στοιχεία είναι συντριπτικά. Η ελληνική κυβέρνηση ξόδεψε 3,54% του ΑΕΠ την προηγούμενη χρονιά, πρώτη ακόμα και από τις ΗΠΑ, για όπλα αλλά δεν ξόδεψε ούτε ένα ευρώ για σύστημα τηλεδιόγκησης στο σιδηροδρομικό δίκτυο οδηγώντας 57 νέους/ες στο θάνατο. Η συζήτηση έκλεισε με υπόσχεση να οργανωθούν και άλλες συζητήσεις στην περιοχή, για να μην ξεχαστούν αυτά τα εγκλήματα, για να πληρώσουν οι ένοχοι!

Γιάννης Μαραβελάκης

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Η μεγαλύτερη απεργία εδώ και 30 χρόνια

«Σχεδόν όλα τα αεροπλάνα, τα τρένα και τα λεωφορεία στη Γερμανία ακινητοποιήθηκαν τη Δευτέρα μετά την έναρξη 24ωρης απεργίας τα μεσάνυχτα, της μεγαλύτερης απεργίας εδώ και δεκαετίες».

Αυτή είναι η εικόνα που δίνει η DW για την 24ωρη απεργία σε όλες τις μεταφορές στις 27/3 που πραγματοποιήθηκε μετά από το κοινό κάλεσμα του μεγάλου συνδικάτου του δημόσιου τομέα Verdi και του συνδικάτου των σιδηροδρομικών EVG. Η BILD έγραψε για την πιο «σκληρή απεργία των τελευταίων 31 ετών». Τρένα, αεροπλάνα, λεωφορεία, τραμ, παρέλυσαν τη χώρα με αποτέλεσμα να υπολειμθούν όλοι οι υπόλοιποι χώροι εργασίας. Σε 400.000 υπολογίζονται οι επιβάτες που οι πτήσεις τους είτε ακυρώθηκαν, είτε είχαν σημαντική καθυστέρηση.

Τα δύο μεγάλα συνδικάτα διεκδικούν αυξήσεις 10,5% στους μισθούς με τους εργοδότες στον δημόσιο τομέα να τους δίνουν 5%. Η απεργία, που καλέστηκε από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες ώστε να συμπέσει με τον τρίτο γύρο διαπραγματεύσεων με την εργοδοσία, έχει ξεσηκώσει την οργή των εργοδοτών και των τραπεζιτών:

«Εκατομμύρια επιβάτες που βασίζονται στα λεωφορεία και τα τρένα υποφέρουν από αυ-

τήν την υπερβολική, υπερβολική απεργία» δήλωσε εκ μέρους των γερμανικών σιδηροδρομών Deutsche Bahn, ο **Ακίμ Στράους**. «Η μέγα-απεργία επιβαρύνει τους πολίτες και βλάπτει τη φήμη της Γερμανίας ως χώρας για τις επιχειρήσεις», τόνισε ο επικεφαλής οικονομολόγος της Commerz Bank **Γκιόργκ Κράμερ**.

«Σε όλα τα μέσα ενημέρωσης, οι ενώσεις εργοδοτών απαιτούν αυστηροποίηση του δικαιώματος της απεργίας, προσποιούμενες ότι μιλούν για τον λαό, αν και εκπροσωπούν μόνο τα δικά τους συμφέροντα. Περισσότερο από το 55% των ανθρώπων στη Γερμανία παίρνουν θέση υπέρ των απεργών» σημειώνει σε ανακοίνωσή της η αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Γερμανία, **Marx21**. «Η στήριξη της απεργίας είναι σωστή για την πλειοψηφία του πληθυσμού, καθώς όλη η εργατική τάξη πλήττεται από τον πληθωρισμό και την κρίση.

Κορυφαίοι πολιτικοί της κυβέρνησης απαιτούν τη συνέχιση των κοινωνικών περικοπών.

Απεργοί σιδηροδρομικοί στο Αμβούργο. Φωτό: F. Bimmer/Reuters

Ο υπουργός Οικονομικών **Κρίστιαν Λίντνερ**, για παράδειγμα, δήλωσε ότι το νέο εξοπλιστικό πρόγραμμα ύψους 100 δισεκατομμυρίων ευρώ θα πρέπει να πληρωθεί από τους εργαζόμενους με υπερωρίες. Ο πολιτικός των χριστιανοδημοκρατών **Θόρστεν Φράι** υποστηρίζει την κατάργηση των αργιών για τους εργαζόμενους προκειμένου να χρηματοδοτηθεί ο επανεξοπλισμός της Γερμανίας.

μας έδειξε ότι οι ίδιοι μαχητικοί συνδικαλιστικοί ηγέτες που ανακοινώνουν τώρα τη μέγα-απεργία μπορεί να λυγίσουν αύριο κάτω από την πολιτική πίεση και την πίεση των ΜΜΕ. Οι απεργίες πρέπει να επεκταθούν, από μια μέγα-απεργία σε μια γενική απεργία. Ζήτω η απεργία, ζήτω η διεθνής αλληλεγγύη!»

Γιώργος Πίττας

Με τεράστια ήττα του Νετανιάχου κλείνει η ισραηλινή Βουλή για το εβραϊκό Πάσχα. Ανακοίνωσε πως αποσύρει προσωρινά τη μεταρρύθμιση του δικαστικού σώματος που προκάλεσε τη μεγαλύτερη κοινωνική έκρηξη στο Ισραήλ από την ίδρυσή του πριν από 75 χρόνια. Οι διαδηλώσεις και οι απεργίες έκαναν τον πρόεδρο της χώρας να μιλήσει για απειλή εμφύλιου πολέμου.

Ο ίδιος ο Νετανιάχου, όταν ανακοίνωσε την υποχώρησή του, μίλησε για σωτηρία από τον διχασμό. Τη Δευτέρα 28 Μάρτη, η απεργία που κάλεσε η συνομοσπονδία Χι-σταντρούτ είχε καθολική συμμετοχή. Από τα αεροδρόμια δεν σηκώθηκε ούτε ένα αεροπλάνο. Ακόμη και τα νοσοκομεία και η εταιρεία ηλεκτρισμού δούλεψαν με το ελάχιστο δυνατό προσωπικό.

Ο ξεσηκωμός ενάντια στην κυβέρνηση Νετανιάχου τους τελευταίους μήνες έφτασε όντως να προκαλέσει διχασμό μέσα στο ίδιο το κράτος. Ο Νετανιάχου δεν ήξερε αν θα μπορεί να βρει αεροπλάνο για να κάνει επίσημα ταξίδια στο εξωτερικό, αν θα μπορεί να έχει μαζί του μεταφραστές. Δεν ήξερε καν αν θα τον υποδεχθεί ο πρέσβης του Ισραήλ στο εξωτερικό, καθώς η αντίσταση στην κυβέρνησή του είχε απλωθεί στο διπλωματικό σώμα.

Αυτό όμως που τρόμαξε τον πυρήνα του ισραηλινού κράτους είναι ότι αν προχωρούσε η μεταρρύθμι-

ΙΣΡΑΗΛ Τεράστια ήττα Νετανιάχου

ση του Νετανιάχου και οι δικαστές καλούσαν σε ανυπακοή στους νέους νόμους, ο ίδιος ο στρατός θα μπορούσε να σπάσει στα δύο με κάποιους αξιωματικούς να αναφέρονται στην κυβέρνηση και άλλους να παίρνουν εντολές από τους δικαστές. Ο Υπουργός Άμυνας έκανε αυτή την προειδοποίηση πριν από λίγες μέρες και τελικά πήγε σπίτι του διωγμένος από τον Νετανιάχου.

Οι διαδηλωτές και η αντιπολίτευση ισχυρίζονται ότι υπερασπίζονται τη δημοκρατία. Λένε πως η μεταρρύθμιση του Νετανιάχου, η οποία θα δίνει στην Βουλή το δικαίωμα να προσπερνάει τις αποφάσεις των Ανώτατων Δικαστηρίων, κινδυνεύει να μετατρέψει το Ισραήλ σε δικτατορία. Το Ισραήλ δεν έχει Σύνταγμα και είναι τα Ανώτατα Δικαστήρια που μπορούν να βάλουν όριο στις αποφάσεις της κυβέρνησης και της Βουλής αν θεωρήσουν ότι οι αποφάσεις αντιτίθενται στους «Βασικούς Νόμους» της χώρας. Η κυβέρνηση Νετανιάχου από τη μεριά της λέει πως οι δικαστές και οι στρατιωτικοί κάνουν πραξικόπημα απέναντι στις αποφάσεις της κυβέρνησης που έχει πάρει λαϊκή εντολή.

Όμως το Ισραήλ δεν ήταν ποτέ δημοκρατία. Είναι ένα αποικιοκρατικό κράτος που στηρίζεται πάνω στο διωγμό και τη μετατροπή των Παλαιστίνιων σε ανθρώπους δεύτερης κατηγορίας. Οι «Βασικοί Νόμοι» των δικαστών είναι οι νόμοι της αρπαγής της γης των Παλαιστίνιων. Από το 1967 και μετά, το Ισραήλ είναι και κράτος άμεσης κατοχής πάνω στους Παλαιστίνιους της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας.

Κράτος απαρτχάιντ

Είναι ένα κράτος απαρτχάιντ, όπου τα δικαιώματα ισχύουν μόνο για μια κατηγορία ανθρώπων, ενώ οι Παλαιστίνιοι χρειάζονται άδειες ακόμη και για την καθημερινή τους μετακίνηση. Μόλις το 2018 εγκρίθηκε ο λεγόμενος «Νόμος του Εθνικού Κράτους» ο οποίος ορίζει το κράτος ως εβραϊκό κράτος, αφαίρεσε ακόμη και τυπικά την αραβική γλώσσα από επίσημη, επισημοποίησε το δικαίωμα της ελεύθερης μετανάστευσης Εβραίων προς το Ισραήλ και όρισε τους «εποικισμούς», δηλαδή την κλοπή παλαιστινιακής γης ως «αξία του κράτους». Αυτός ο νόμος εγκρίθη-

κε ως «συνταγματικός» από τα Ανώτατα Δικαστήρια που τώρα πλασάρονται σαν προπύργια της δημοκρατίας.

Τα δυο πολιτικά μπλοκ στο Ισραήλ υποστηρίζουν εξίσου την καταπίεση των Παλαιστίνιων. Αυτό που τους διαχωρίζει είναι με ποιο τρόπο θα συνεχιστεί η κατοχή με τον αποτελεσματικότερο τρόπο. Το γεγονός ότι βρίσκονται σε τέτοια βαθιά κρίση είναι αποτέλεσμα της αντίστασης. Πριν από 55 χρόνια όταν ξεκίνησε η κατοχή στη Δυτική Όχθη, υπήρχαν προβλέψεις ότι μέσα σε κάποιες δεκαετίες οι Παλαιστίνιοι θα είχαν μετατραπεί σε μια υποταγμένη μειοψηφία και το Ισραήλ σε ένα κράτος όπως όλα τα άλλα. Όμως η Αντίσταση δεν επέτρεψε την ομαλοποίηση και το Ισραήλ αναγκάστηκε να μετατρέπεται όλο και περισσότερο σε κράτος διαρκούς κατοχής, αστυνομοκρατίας, παρακολούθησης και ρατσισμού. Κάποτε μπορούσε να περηφανεύεται ότι είναι μια «προοδευτική δύναμη» μέσα σε μια θάλασσα από αυταρχικά αραβικά καθεστώτα.

Τώρα πλέον η κυβέρνηση Νετανιάχου στηρίζεται σε δύο ακροδεξιά κόμματα που καλούν σε εξολόθρευση των Αράβων και σε θρησκευτικά κόμματα που δέχονται μόνο το Λόγο του Θεού και ούτε καν τους νόμους. Ο Νετανιάχου μιλάει με θαυμασμό για την ευρωπαϊκή ακροδεξιά και οι σύμβουλοί του κάνουν λόγο για την αξία της

«μη-φιλελεύθερης δημοκρατίας». Πριν από μερικές βδομάδες φανατικοί έποικοι με την κάλυψη της κυβέρνησης έκαναν πογκρόμ σε παλαιστινιακά χωριά.

Η αντιπολίτευση λέει πως αυτά πρέπει να τα κάνει ο στρατός, όταν χρειάζεται, όχι οι έποικοι. Επισημαίνουν στον Νετανιάχου πως η ύπαρξη του Ισραήλ στηρίζεται στην αμέριστη βοήθεια που τους προσφέρει ο ιμπεριαλισμός από την ίδρυσή του κράτους: οι Άγγλοι, οι Γάλλοι και τις τελευταίες δεκαετίες οι ΗΠΑ. Το Ισραήλ εισπράττει δισεκατομμύρια ετησίως από τις ΗΠΑ γιατί εγγυάται πως θα είναι το μαντρόσκυλό τους στη Μέση Ανατολή. Μια μερίδα της ισραηλινής πολιτικής φοβάται πως οι ακρότητες του Νετανιάχου και των ακροδεξιών συμμάχων του θα απειλήσουν αυτά τα προνόμια.

Η κρίση του Ισραήλ είναι χαρμόσυνο γεγονός για όλους. Ένα ρατσιστικό αποικιοκρατικό απολίθωμα της ιστορίας το παίζει «δημοκρατικό κράτος» εδώ και πολύ καιρό και πλέον οι αντιφάσεις του τρώνε τα σωθικά του. Ο δρόμος για τη δημοκρατία στη Μέση Ανατολή δεν περνάει μέσα από τη μεταρρύθμιση του Ισραήλ, αλλά μέσα από τη διάλυση ολόκληρου του κράτους, το ξήλωμα όλου του μηχανισμού της καταπίεσης, του στρατού, των δικαστών και της κυβέρνησής του.

Νίκος Λούντος